

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ५२२ घ *५ पत्र ५ पद ५*
Title काव्य परीक्षा *२, ३, ३१, ४६, ५०, ५१.*
Author श्री बल्लालाक्ष्मणः *५२ पत्र ५*
Extent ६० Age शाकेय २५३३
Subject अलङ्कारशास्त्रम्

संख्या १६८३

काव्यपरीक्षा

पर

पृष्ठ ३०, ३१, ४६, ५०, ५१, ५२ पन्नाणि खनिलानि

७० पन्नाणि खानि

अपूर्णा ५६ ग्रन्थः

मूलपत्रशाला

१५-१२-४४

कोयानुविधरताः सिद्धाः सन्त्येव तावत्तद्विषयं विचार्यते । अथनुगमः स्फुरति अन्येतु एकस्मि
त्रैव पद्ये यदंशो दोषाभावस्तदंशीका व्यञ्जय दंशो दोषस्तदंशः काव्यत्वं तथा चैकमेव पद्यं काव्यमक्ता
व्यञ्जय पद्ये कमेव ज्ञानं प्रमा वा प्रमावेति दोष सामान्या भाव एव लक्षणं पुनरेव इत्याहुः । अत्र विशेष
षालंकारविरोहेऽपि सामान्यालंकारमत्वाच्च काव्यत्वहानिरिति स्मर्त्तव्यं । यथा • यकोमारहरः स एव
हिवरस्ता एव चैत्रन्तपासे वोन्मीलितमालतीसूरभयः प्रौढाः कंदवानिलाः सा वै वास्मितयापि
तत्र सुरतव्यापारलीलाविधौ रेवारोधसिवेतसा तरुतले वेतः समुत्कण्ठते । अत्र वक्रोक्तिना मसामा
न्यालंकारसत्वादेव काव्यत्वं तदुक्तं । सैषा सर्वत्र वक्रोक्तिरनयार्थी विभाव्यते । यतोऽस्यां कविनाका
र्थः कोलंकारेन याविना तथा वक्रोक्तिः काव्यजीतमिति वक्रोक्तिश्च मत्कारविशेषकारिण्येति रित्य
र्थः । अत्र रसस्पृहाधान्याच्चा लंकारता । इदानीं शशर्ययोः स्वरूपमभिधातुं तयोर्विभागमाह । स्म

दावकोलात्तणिकः शब्दोत्रयंजकस्त्रिधाः अत्रेति काव्ये. **ए**षामर्थास्तथावाच्यलक्ष्यव्यंग्याश्चिन्तयः.
 अथवावकादीनां स्वरूपमाह. शक्तिमत्त्वं वावकत्वं शक्तिर्जातौ परं मता. ईश्वरेच्छाविशेषोऽथपदार्था
 तरमेव सा. यत्रयस्मिन् शक्तिस्तत्र तस्य वावकत्वमित्यर्थः. यद्यप्यर्थक्रियाकारितया व्यक्तावपिशक्ति
 र्युज्यते तथापि जातावेव शक्तिर्न तद्विशिष्टायां व्यक्तौ. गोरवादानं त्वाद्यभिवासाच्च. यत्र त्वानंत्य
 व्यभिचारो न स तत्राकाशादिपदे व्यक्तावेव शक्तिः. जातिविशिष्टव्यक्तिबोधस्तज्जातिशक्तं पदं जा
 तिविशिष्टबोधयतीति कार्यकारणभावकल्पनया तत्तत्तणया वाच्यं जनयावेति ध्येयं. ई
 श्वरेच्छाविशेष इति अस्माच्छब्दादयमर्थो बोद्धव्य इति आकारिका इच्छा. न च स्यात् शक्तिर्वेता ह शपाल एव
 तत्तणस्य लेपि सत्वे न तत्तणोच्छेदः स्यादिति चेन्न. गंगा पदात्प्रवाहरूपोर्थो बोद्धव्य इति विशेषरूपाया २
 ईश्वरेच्छाया एव शक्तित्वात् फलमात्रतत्रैवानुशासनादिप्रमाणसत्वात्तेनोक्त रूपे ईश्वरेच्छा नुशिष्टे

तिविशेषणीयेति सिद्धं तथा वरुणशशश्रीरूपो र्थो बोद्धव्य इती श्वरे छायाः प्रमाणमावेन शक्तिवान्
 सुपगमात् कथं लक्षणे दृष्टेति मीमांसकमते त्वाह पदार्थोतरमिति लक्षणिकस्वरूपमाह
 मुख्यार्थान्वयवाधेस्पादनार्थप्रतिपत्तिरुत्तरं लक्षणशक्यसंबंधोरूढितोयप्रयोजनात् अत्र
 तात्पर्यविषयान्वये मुख्यार्थतावच्छेदकप्रकारेण मुख्यार्थप्रतियोगिताकविरह इति विवक्षणीयं
 अथ काकेभ्योदधिरूपतामित्यत्राजत्वार्थायामव्याप्तिः दधुपधानकत्वेन तत्र कोप्यन्वयावा
 धात् विवक्षिते तु काकत्वेनान्वयवाधान्नाव्याप्तिः विभजते रूढित इत्यादि रूढितः प्रसिद्धः प्रयो
 गप्रवाहादितियावत् अत्रकर्मणि कुशल इत्यादौ दर्भग्रहणरूपमुख्यार्थवाधात् गंगायां घोष इ
 त्यादौ च मुख्यार्थं घोषाघधिकरणत्वा संभवान्प्रसिद्धः शेषपावनत्वादिप्रत्ययात्प्रयोजनाच्च दक्षत
 दादिप्रतीतिः शक्यसंबंधग्रहपूर्विकेति शक्यसंबंधोलक्षणेत्फव्यते प्रयोजनवन्ती विभजते पत्वार्थे

कस्या ५

का.प.

३

३

नपराक्षेपः स्वार्थहितान्यकल्पनं. उपादानं लक्षणं वेत्तुं कृत्वा शुद्धेवं साधिधा. एते एवाजहत्स्वार्थ
जहत्स्वार्थं प्रकीर्तिते. यथा काकेभ्यो दधिरक्षतामित्यत्र गंगायां घोष इत्यत्र च. उभयरूपो वेयं सु
धानं गोणी. उपचारेण मिश्रितत्वात्. उपचारश्च सादृश्येन संबन्धेन प्रवृत्तिभिन्नत्वेन प्रतीयमानयो
रैकारोपणमिति वा. भेदांतरमाह. सारोपा न्यातु यत्रोक्तावनपद्मं तमेदकौ. स्यातां तुल्याधिकरण
वारोप्यारोप गोवरो. पूर्वत्र शुद्धे वेत्तुं कृत्वा इह त्वन्या गोणी शुद्धावेत्यर्थः. तु शब्दः पूर्वी कृत्यवच्छेदे. अ
नपद्मं तमेदकौ प्रकाशित गोत्ववाही कत्वादिरूपविरुद्धधर्मो. तुल्येति. सामानाधिकरण्येन निर्दिश्ये
ते. सा सारोपालक्षणं. भेदांतरमाह. विषयं तः कृते च स्मिन्सा स्यात्साध्यवसानिका विषयिणा
अरोप्यमाणेन. अचस्मिन्नारोपविषये. अंतः कृते विषयनिष्ठा साधारणधर्मग्रहं विना सूतादात्म्ये
न प्रत्यायिते. सालक्षणं साध्यवसानिका स्यादित्यत्र यः विषयनिष्ठा साधारणधर्मो ह्यश्वगौरे

राम

३

वायमित्यत्र गौरित्यत्रापि व स्यात् तेनैवं विधौ मय रूपा साधवसानिका मवतीति ध्येयं भेदा विमोवसा
 दृष्टान्तसंबंधात् संध्या गौ एणो सु द्वौ व विज्ञेयोः तेन गौ एणाल्लक्षणायामेवांतर्भाव इति मंतव्यं सादृश्यं
 सजातीयधर्मवत्त्वं स एव संबंधः तत्त्वं वस्व सममेवेतं समवायि समवायित्वं यथा गौर्वाहीकः गौरेवा
 यमित्यत्र व अत्र गौ एण भेदो स्तादृश्य प्रतीतिः सर्वथैवा भेदावगमश्च प्रयोजनं अत्र गोसादृश्यं ल
 क्ष्यतावच्छेदकं तेनैव प्रकारेण गोशब्देन वाहीको बोध्यत इति केचित् अत्र मते गौरिव वाहीक इत्यत्रो
 यमायांतद्विज्ञत्वे सति तद्गतभूयो धर्मवत्त्वं प्रकारः गौर्वाहीक इत्यत्र रूपकेतुद्गतभूयो धर्मवत्त्वमात्रं प्र
 काररत्ननयोर्भेद इति अतएव उपमैवतिरोभूतभेदारूपकमिष्यत इत्युक्तं अन्येतु गोत्वेनैव गोशब्दे
 न वाहीको बोध्यते तथा सुखं चंद्रश्यादावपि वदृत्वेनैव सुखादिप्रतीरित्याहुः न वा योग्यता ज्ञानात्क
 यमेतौ दृशी धीरिति वाच्यं अतस्तस्यपि त्यर्थे ज्ञानं शब्दः करोति हि इति न्यायादाहार्यो रोपा वा साद

समवेत ३

ति २

रपादन्यत्कार्यकारणभावादिसंबंधांतरं यथा. आयुर्धृतमायुरेवेदमिति व. अनयो रच्ये तत्त एवेना
 व्यतिवारेण च तत्कार्यकारित्वं फलं. एवमन्यत्रापि. उक्तया तत्त एवायः प्रवर्तते सत्तात्त एव
 शब्दः. अथ व्यंजको निरूप्यते. तत्र व्यंजनायां बहवो विप्रतिपद्यन्ते. तथा हि. के विददंति यत्परः श
 द्दः स शब्दार्थ इति न्यायाद्यं ग्यार्थे शक्तिरेव किं व्यंजनयेति. अपरे तु. लक्षणैव व्यंजनान्मथा सिद्धा
 तार्किकास्तनुमानेनेति. तत्र नाद्यः. यतो यत्परः शब्द इत्यादेर्यदंशे विधेयत्वं तत्रैव तात्पर्यं प्रामाण्यं
 चेत्क पात्रस्यैव शब्दस्य विधेयार्थे तात्पर्यं इत्येवार्थो न तु शब्दः अवगणनंतरं प्रतीतमात्रे. यथा दध्ना जु
 होतीत्यत्र हवनस्यान्यतः सिद्धेर्दध्नादेः कारणत्वे. एवं हिलक्षणाया अपि वैफल्यं स्यात्. अथान्यत्र
 यथा नययथा तथा स्तु. भद्रात्मनो दुरधिरोह तनोर्विशालं वंशोन्नतेः कृतशिलीमुखसंग्रहस्य य
 स्मानुपसृतगतेः परवारणस्पदानां बुभुक्षेकस्तुभगः सततं करो भूत्. इत्यादौ द्वितीयार्थे राज रूपेः भिधा

विषयेषां जनां गीक्रियत इति महत्साहसं न वै कार्यतात्पर्यग्राहकप्रकरणादेरन्यार्थगोचरशक्तिप्र
 तिवंधत्वं तदेवापरा र्थशक्तिनियंत्रणमित्त्व्यते प्राचीनैः कथमन्यथा सशंखवक्रोहरिरित्यादिष्विंश
 घर्थानुपस्थितिरिति वाच्यं प्रमाणभावात् अपरार्थप्रत्ययेकस्यापि विवादाभावात् नत्रापि तात्पर्यग्राहक
 तावताराच्च सशंखवक्रोहरिरित्यत्रेण द्वर्थानवबोधस्तत्र तात्पर्यग्राहकानवताराच्चतुनियंत्रणादिति
 चेन्न यत्रैकार्थतात्पर्यग्राहकं प्रमाणमवतरति नापरा र्थतत्र व्यंजनां विनागत्यंतराभावात् अथ फलवत्ता
 कल्प्यतेऽवश्यमपरा र्थपितात्पर्यग्रहः स्यादेव अन्यथा व्यंजनात्मकदृष्ट्यंतरकल्पनापत्तिरिति चेन्न अ
 परार्थेऽवश्यं तात्पर्यग्रहो नवतीत्यस्मै यथेनैव प्रत्याययितुं शक्यत्वात् न नृक्तमेव दृष्ट्यंतरकल्पनागौर
 वापत्तिरेव तत्र बीजमिति चेत् न अनवा बोधात् तथा हि मया षट्पदार्थीभिर्ना व्यंजनामका विवृति
 रंगीक्रियते येन धर्म्यंतरकल्पनागौरवं स्यात् किंतु येन संबंधेन पावनत्वादिकमुपस्थाप्यते तस्य व्यंज

नहि २

का.प.
५

नेतिनामस्थाप्यते. वाधितबोधकत्वेनाभिधातस्यस्पावेत्तत्ताएपात्. नचासिधायाएवतत्रवाधितबोधकत्वंक
ल्पतामितिवाच्यं. तस्याः क्वाप्येवमकल्पनात्. वक्तुतस्तु. अनेनेदंनोक्तमपितु व्यंजितमितिप्रतीत्योर्वैल
त्ताएपादभिधातोव्यंजनापृथक्. यथाअनुमिनोमिनसात्तात्कारोमीत्यनुभवबलात्तत्तादनुमानं
यगिति. नवीनास्तन्तदीजनकत्वमेवव्यंजना. सौवसर्ववृत्तिर्नाभिधानतत्तात्ता. शक्तिशरीरघट
कत्वेननैयायिकैरपितस्याअवस्थाभूपगमात्. नवतर्हिकथमभिधादिव्यवहारः. शास्त्रइतिवाच्यं.
साव्यंजनायदानुशासनेनानुशिष्यतेतदाभिधेतिव्यवहारः. यदामुख्यार्थवाधानंतरमन्यार्थप्रतीति
स्तदातत्ताएतिव्यवहारइत्याश्रयणात्. अथतदीजनकत्वमित्यत्रजनकत्वंस्वरूपयोग्यताफलो
पधानंवा. नांत्यः. तस्यपूर्वज्ञानुमशक्यत्वात्. नापरः. तथासतिस्वरूपयोग्यतावच्छेदकस्यकस्यवि
द्वक्तव्यत्वेनाशक्त्वादिर्गङ्गीकरणीयएवेतिवेत्तः. जनकत्वस्यपदार्थान्तरस्यैवाङ्गीकारात्. एवलत्ताए

एम
५

यापि व्यंजनायथा सिद्धिर्निरस्ता. अपिब. मघ पिशेत्पावनत्वादौतायया नुपपत्त्यालक्षणा भवितुमर्हति
यापिरूढिप्रयोजनयोरन्यतराभावाच्चतथेतिदिक्. अथपावनत्वादियुक्तमेवतटंतत्तत्तां गंगायास्त
देघोषइत्यतोऽधिकावर्थस्यप्रतिपत्तिः प्रयोजनमिति विशिष्टेलक्षणास्तुकिं व्यंजनयेतिवेन्न. ज्ञानस्यवि
षयफलयोरैक्याभावात्. तदुक्तं. ज्ञानस्यविषयोत्थन्यः फलमन्यदुदाहृतमिति. विशिष्टेनसममेकस्य
शक्यसंबंधस्याभावाच्च. लक्षणाद्व्यांगीकारेतुययाशैत्याघुपस्थितिः सैवव्यंजना. बाधितबोधकत्वेन
लक्षणातोवैलक्षण्यादित्फक्तमेव. अथानुमानेनैवव्यंजनान्यथासिद्धास्यादितिचतीयः पक्षः स्यात्.
तथाहि. भमधम्मिअवीसथोसोसुणहोअज्जमारिअं देण. गोलाणइकककुडंगवासिणादरिअसी
हेण. इत्यत्रगृहे. मयहेतुश्चनिवृत्ताश्रमणविधानेनगोदावरीतिरस्यभीरुश्रमणायोग्यत्वंसि
हवत्वेनव्यंग्यं. तेनुगोदावरीतीरंभीरुश्रमणायोग्यं सिंहवत्वात्. यन्नैवतन्नैवंयथागृहमित्यनुमा

का.प.
६

नेनैवसेत्स्यति किं व्यंजनयेति चेन्न भीरुः अपि गुरोः प्रभोर्वा निदेशेन प्रियानुरागेण वा श्रमतीति व्यभि-
चारः न व प्रभुनिदेशाद्यनुपाधिकत्वेन श्रमणं विशेषणीयमिति कव्यमिवार इति चेन्न एवं ह्यनु-
मानेन व्यंजनान्यथा सिद्धौ शब्दप्रामाण्यमपि भज्येत तथा हि घटमानयेत्यत्र कर्मत्वं घटवत् घट-
निरूपिताकांक्षा योग्यतादिमत्पदस्मारितत्वादित्यनुमानेन शब्दबोधसमानाकारज्ञानजननसं-
भवात् नवयोग्यतायाः कथं लिंगविशेषणत्वं तस्याः संशयसाधारणज्ञानस्य शब्दबोधकारण-
त्वात् अनुमितौ तु हेतुनिश्चयकारणत्वस्य सर्वसंमतत्वादिति वाच्यं यतो नुमितित्वावच्छिन्नं प्रतिहे-
तुनिश्चयत्वेन कारणज्ञानसंभवत्येव अनुगतस्य हेतुत्वस्याभावात् किंतु प्रत्येकं धूमादिनिश्च-
यत्वेन तथावाप्यस्य निश्चयत्वेन कारणतायामपि योग्यताज्ञानस्य ज्ञानत्वेनैव कारणत्वा-
मस्तु को दोष इति अथ शब्दस्थाने व्याख्यादिप्रतिसंधानं विनापि प्रत्यक्षाद्यवगते पक्षतोपरागं

राम
६

विनापि अत्यन्तासम्पत्त्येवाधावतारेष्वन्यवोधदर्शनाच्चातुमानेन शब्दप्रामाण्यन्यथा सिद्धिरिति चेत् स
 मंममापीति दिक् नवीनास्तु व्यंजने नैवातुमानमन्यथा सिद्धं भवति विवेचयिष्यते एव हि
 लाघवमपि भवति हेतुज्ञानादीनां ज्ञानत्वेनैव व्यंजकत्वांगीकारसंभवात् व्यंजकानां यथा कथं वित्तं
 भावनमात्रादेव व्यंजकत्वात् व्यंजनात् शब्दस्थितेश्चैतिरित्यपि न निराकुर्मः एतत्सर्वं हृदि स्मृत्वा ह सांज्ञानो व्यं
 जको मतः शब्द इति संवद्यते अर्थोपि व्यंजकस्तत्र सहकारितया मतः शब्दानामाशु विनाशिनामर्थप्रत्य
 यरूपं व्यापारं विना व्यंजकत्वानुपपत्तेः अथार्थव्यंजनोपायमाह वक्तृबोध्यकाकूनां वाक्यवाच्यान्यसन्नि
 धेः प्रस्तावदेशकालादेर्वैशिष्ट्यात्प्रतिमानुषां योर्थस्यान्यार्थधीहेतुर्मापारो व्यक्तिरेव सा बोध्यः प्रतिपा
 द्यः प्रतिपादयितव्य इति यावत् काकुर्धनेर्विकारविशेषः वाक्यवाच्यसहितोऽन्यसंनिधिरित्यर्थः आ
 दिग्रहणाच्चेष्टादेः यरिग्रहः अर्थस्ववाच्यतन्त्रव्यंग्यात्मनः अथोदाहरणानि अइपि कुलं जलकुं

का.प

7

भक्तिभूतं

भंघेन ससमागदलिसहि तुरिभं. समसे असलितली सासणी सहवीसमामिखणं. अकस्मादस्माः कथ
मेतादृशः अमरतितर्कयंती सखी प्रतीयमुक्तिः. अत्रवौर्यरतगोपनं व्यज्यते. अत्रवत्र्याः पुंश्चली त्वं वै
शिष्टं. कुलवधूक्तावेव मत्रीती. पुंश्चली रूपवाय सखी रूपवो वय योरपीदमुदाहरणं तत्रेण बोध्यं.
काकोर्यथा. तथा भूतां दृष्ट्वा नृपसदसि पां चालतनयां वने व्याधैः सार्धं क्व विरसुषितं वल्कलधरैः. वि
राट्स्यावासे स्थितमनुवितारं गुरुः खेदं खिन्ने मयि भजातिनाथापि कुरुषु. कुपितं स्फोटिरियं. अत्रे
त्यमित्यधाहार्यं. अन्यथा प्रकारांतरेण खिन्ने प्रकारांतरेण खेदभजनो नो विन्यानुपपत्तेः. अत्रम
यिनो गपः खेदः कुरुषु नु योग्य रतिका क्वा प्रकाश्यते. न वै वंका क्वा न्ति स चे न गुणी भूतव्यंग्यमे
तत्प्रात् ननु प्रधानी भूतव्यत्पुदाहरणमिति वाच्यं. सहदेव चां पृच्छामि यदेवं गुरुः करोति तत्कथमि
त्येवं रूपेण प्रश्नमात्रेणैव काको विंशतेः. अन्यथा तादृशप्रश्नं विना खिन्ने खेदभजनस्य वाक्यार्थस्या

स्यभीम ५

एव

नृपपधमानस्य काकुवैशिष्ट्येन कुतो व्यञ्जकत्वं. किन्तु काकोरेव व्यञ्जकत्वस्यात्. अत्र प्रश्नां शेषेण भूतव्यंग्या
 लेपि मयि न योग्यः खेद इत्याद्यं शेषे नित्यमेव. तथा वा योग्यकारित्वस्य वर्णनीयक्रोधप्रकर्षहेतुत्वेन प्रा
 धान्याद्वा मुदाहरणमेतस्मिन् वाक्यवैशिष्ट्यस्य यथा. लावण्यं तदसौ कांतिस्तद्वत्पुंसववः क्रमः. तदास्तु वा
 स्पदमभूदधुना तु ज्वरो महान्. अत्र तदेत्यधनेति विच्छिन्नवाक्यविशेषवैशिष्ट्येन प्रमोदातिशयवैयर्थ्यानि
 शयौ व्यज्येते. वाक्यवैशिष्ट्यं तु अपि दुर्लभमित्यनेनोदाहृतं. अन्यसंनिधिवैशिष्ट्यस्य यथा. संकेतकाल
 मनसं विटं ज्ञात्वा विदध्या. ईषन्नेत्रा पिताकृतं लीलापथं निमीलितं. येष्टा विशेषस्यापीदमुदाहरणं. अ
 त्र जिज्ञासितः संकेतकालः कया विनिश्चासमयं शसिना कमलनिमीलनेन प्रकाशितः प्रस्तावः प्रकर
 णं यथा. गतोऽसमर्क इत्यनेन तत्रत्यकरणवैशिष्ट्यात् सपत्नं प्रत्यवस्कंदनावसर इत्याद्यर्थी व्यज्य
 ते. देशोद्गदि. कालोवर्षादिः. यथा. उवरिधं घण्टा उच्छिन्नं हिमवदि

का.प.

८

४

दिवोसहिर्भकोवाविहोफणीसीसे. अत्रकालदेशवैशिष्ट्येनानर्थोतिशयोक्त्यने. एवंलक्ष्यस्वयंजकारं.
यथा. उपरुतंवहुयत्रकिमुच्यतेसुजनताप्रथिताभवतापरं. विदधदीदृशमेवसदासखेस्साखितमा.
स्वतनःशरदांशतं. एतदपकारिणंप्रतिविपरीतलक्षणयाकश्चिद्वक्ति. अपकारातिशयोक्त्यंग्यः. अंग्यस्य
यथा. उवाणिञ्चलनिष्फंदाभिसिणीयत्रस्मिरेहृदयलाञ्छा. णिस्मत्तमरगात्रभात्रणपरिहित्रासंखस
त्रिध. अत्रनिष्पंदत्वेनाश्रुतात्वंतेनवजनरहितत्वमतः संकेतस्त्वामेतदितिकयावित्कंवित्त्वत्युच्यते.
शब्दप्रमाणवेद्योर्थोच्यनक्त्यर्थोतरंयतः. अर्थस्वयंजकत्वेतुशब्दस्यसहकारिता. शब्देति. नहिप्रमाणं
तरेवेद्योर्थोच्यंजकरतिसिद्धंशब्दार्थयोर्व्यंजकत्वं. ॥ इतिकाव्यपरीक्षोपांशद्वयार्थनिर्णयोनामप्रथमं राम
उक्तासः. ॥ ॥ अथकाव्यस्यसविभागंविशेषलक्षणमाह. वाच्यातिशयिनिबं गेवमत्कारविधानतः.
उत्तमंतबुधैः काव्यं ध्वनिरित्यभिधीयते. यथा. निःशेषमुत्तुंदनंस्तनतदंनिर्मृष्टरागोधतेनेत्रेदूरमनंज

राम

८

स्नाने ५

नेपुलकितातचीतवेयंतनुः मिथ्यावादिनिवृत्तिवांधवजनस्पाज्ञातपीडागमे बापीस्नातुमितोगतासिनपुन
स्तस्माधमस्यांतिकं अत्रतदंतिकमेवरंतुंगतासीतिप्राधान्येनाधमपदेनव्यज्यते अत्रकेचित् अत्रस्त
नतदंतिः शेषमुतवंदनंनतुसंध्यादि तत्रतथाविधनायककरपरामर्षयोगात् एवमधरः परोक्षस्तत्ररा
गोनिः शेषोनपूर्वीक्षे तत्रचुंबननिषेधात् एवंनेत्रमध्येचुंबननिषेधादूरतएवमिरंजने तथावैतत्सर्व
रतएवसंभवति नस्नानेवेत्तसर्वविच्छेदेनैववंदनव्यवनादिस्पादिति तथाविधवंदनव्यवनादीनां
रतैकसाध्यानांस्नानकार्यत्वबाधेनस्नातुंगतासीत्यत्रनिषेधोनगतासीत्यत्रविधिश्चलत्पतेरंतुमिति
व्यज्यते नवतथासति भमधम्मिअइत्यत्रापिश्रमणनिवृत्तिर्लक्ष्णादितिर्लक्ष्णादितिवाच्यं तत्रश्रमा
रणादौमुख्यार्थेबाधानवतारत् अत्रतुतटादिपदप्रतिसंधानेनस्नानेवाधावताराल्लक्षणवश्यक
त्याहुः तत्रयतस्तथाविधवंदनव्यवनादीनामपिस्नानकार्यत्वंसंभवत्येव तथाहि बापीस्नातुंगता

का.प.
५

जल ३

५

सिनतुग्रहं. इदं विशिष्यवापीपदप्रयोगाल्लभ्यते अन्यथा तत्पदोपादानं व्यर्थं स्यादिति. ततश्च सनतदएव निःशेषं दनयुतिर्न तु सनसंध्यादिषु. वापीतीरस्य जनाकीर्णतया तथा विधमार्जना संभवात्. ग्रह एव तत्संभवात्. तथा पूर्वो घस्य सुज्ञतया वहलं संवंधाभावात् न तत्र निःशेष रागयुतिः किं त्वधर एव उन्नानत्वे न वहलजल संवंधात्. तथा स्नानकाले मुद्रणान्नेत्रमध्ये नांजन राहित्यं. किंतु दूरत एवेत्यादिरूपेण स्नानकार्यत्वं संभवाद्वाधानवता एतत्कथं गतौ लक्षणा. किंतु वक्त्रबोद्धव्यं वैशिष्ट्याद्यं जनैव. तदाह. तदंतिकमेवरंतुं गतासीति व्यज्यतरति. तदंतिकमेवाप्यत्रैवं विधाकार्यस्या संभावितत्वात्. न वतथापि तदंतिकमेवरंतुं गतासीति तात्पर्यानुपपत्त्या लक्षणा स्यादिति वाच्यं. विदधनापिकायाः स्नानप्रकाशमुखेनैव तत्र तात्पर्यं. मिश्रास्तु न गतासीत्प नजिकाकुः न गतासि. अपितु गतास्येवेत्यर्थः. काका स्रष्टि अनाक्षिप्तत्वेन तथाभूतां दृष्टे तत्रैव ध्वनित्वमिति. अत्र त्वप्यस्तज्ञायां यद्वाधवबुद्ध्या विश्वसि

रूप
५

मियच्चतत्रदुर्विदग्धेदमनुरक्तास्मितयुक्तमेवमप्येवंविधवं नप्रात्रत्वमितीर्ष्याहेतुकविप्रलम्भप्रभेदसंवा
 रिनिर्वेदध्वनिः० तदनुगुणश्चद्वितीसंभोगः० चंदनचवनादीनां ववायानां परिरेभचुंवनाघनुभावानां
 संभोगोत्कर्षघातार्थ्यायाउत्तेजकानां निर्वेदोत्कर्षकत्वमवधेयं० अतादृशिगुणीभूतव्यंग्यं व्यंग्ये तु
 मध्यमं० अतादृशिवाद्यादनतिशायिनि० वित्रान्यत्वे सतीति विशेषणीयं० तेन वित्रेनातिव्याप्तिः० यथा०
 यामतरुणां नरुणां तरुणानववंजुलमंजरीसनाथकरं० पश्यन्त्या भवति सुकुर्नितरं मलिना मुखच्छा
 या० अत्र वंजुलवनेदत्तसंकेतानां गतेति व्यंग्यं गुणीभूतं० तदपेक्षया सान्ता इति रूपस्थायिभावव्यं
 जकत्वेन मुखमालिन्यात्मकवायस्पैवमत्कारित्वात्० अस्यांतरालिकव्यंग्यापेक्षयैव गुणीभूत
 व्यंग्यत्वं० रसापेक्षपातुरसध्वनित्वं० एवं वस्त्वलंकारध्वन्योरपि वाच्यतः प्राधान्यमात्रेण ध्वनित्वं रसा
 पेक्षया तु गुणीभूतव्यंग्यमिति० अतएव सर्वेषां काव्यानां ध्वनिचमेवेति महिममदाः० अष्टवित्रवाय

का.प.
१०

वित्रमव्यंग्यं त्ववरं स्मृतं. अस्पलक्षणा माह. अव्यंग्यमिति. तत्त्वं वस्फुटप्रतीयमानव्यंग्यरहितत्वं. अन्याहि
तवैविच्यतिरोधानेन स्रष्टि त्वप्रतीयमानरसकत्वमितियावत्. तदेव वित्रत्वं. तस्य विभागमाह. शब्द
वित्रं वाच्यवित्रमिति. अवरमधमं. तत्र शब्दवित्रं यथा. उरगंतुरगं खरं नरं वा करिणं केसरिणं खगं
नगं वा. सरुदास्तु तमेव देवनद्यात्तहरीकं नहरीवरीकरीति. अर्थवित्रं यथा. वैवस्वतो मनुर्नाम
माननीयो मनीषिणो. आसीन्महीभृता माघः प्राणवच्छंदसासिवत्. अत्र पूर्वत्र गंगाविषयकभा
वस्य परत्र राजविषयकभावस्य सत्त्वेऽप्यनुप्रासोपमाभ्यामाहितवमत्कारव्यवहितत्वाच्चित्रत्वं.
अत्र केचित्. गुणप्रधानभावाभ्यां व्यंग्यस्यैव व्यवस्थिते. उभेकाव्येतदन्यं यत्र चित्रमभिधीयत
इति दिशा उभे एव काव्येन तु वित्रमित्याहुः. अथ च निवेदाः. तत्रादौ लक्षणा मूलध्वनिमाह. अवि
वक्षितवाच्यो यस्तत्र वाच्यं न वेद्मनौ. अर्थानुरसंकपितमत्यंतं वातिरस्कृतं. लक्षणा मूलगूढव्यंग्यप्राधा
त

राम
१०

न्येसत्पविवक्षितं वाच्यं यत्र सः ध्वनावित्यनुवादाच्च निरिति ज्ञेयः अत्राविवक्षितं वाच्यं च तावच्छे-
 दकप्रकारेणेति बोध्यं अन्यथा काकेभ्योदधिरन्तामिदमत्र वाच्यस्यापि विवक्षाणावदसंग्रहः स्यात्-
 अर्थान्तरइति स्वार्थमपरित्यज्यार्थान्तरपरशब्दकमित्यर्थः अत्यंतमिति शक्यं सर्वथानन्वयि-
 त्वादन्वयाप्रतियोगित्वं निरस्कारइत्यर्थः केचित्तु कदलीकदलीत्यादौ द्वितीयकदल्यादिपदेन उ-
 कदलीत्वादित्यन्तत्वायां अर्थान्तरे स्वविशेषरूपे संक्रमितमित्याहुः तदत्र तन्तत्वा मूलस्यार्थान-
 रसंक्रमितवाच्यत्वं तन्निरसकृतवाच्यौ द्वौ भेदौ ज्ञेयौ तत्राघो यथा त्वामस्मि वस्मि विदुषां समवायो व-
 ति श्रुतिः आत्मीयां मतिमादाय स्थितिमत्र विधेहितत्वं अत्र वाच्यस्यानुपयुज्यमानत्वात् तन्तत्वा एवाश्र-
 यणीया तथा हित्वा मुपदेशं = अहमुपदेष्टा वस्मि उपदिशामीत्यर्थान्तराः तथा वक्ष्यवाच्यहि-
 ताहितत्वालंघनीयात्तत्वादरग्राह्यत्वा निव्यज्यंते एवं विदुषा मनन्यसाधारणज्ञानवता मितिलक्ष्यं-

काप

११

समवायः परस्परसापेक्षतेनितलक्ष्ये. आशुविपक्षरूपकत्वं सर्वग्राह्यैकपक्षकत्वं वफलं. आत्मीयां परा
प्रतार्यामिति लक्ष्ये. अदुष्टपक्षोद्भावनेफलं. स्थिति सावधानामिति लक्ष्ये. विपक्षछिद्रप्रेक्षित्वं फल
मिति. द्वितीयो यथा उपरुतं वदुयत्रेत्यादिपार्थनिकव्यंग्यं तु पूर्वत्र वात्सल्यं परत्रासूयाश्च भिधा
मूलध्वनिमाह. **विवक्षितं वा न्यपरं वा** यं यत्रापरस्तसः. वाच्यविवक्षार्थानध्यनिवृत्तिमित्यत आह. अ
न्यपरमिति. अन्यपरं व्यंग्यनिवृत्तदान्तेपकत्वेन तत्र विश्रांतमिति यावत्. एषव. **को** यत्तत्त्वक
मव्यंग्यो. **लक्ष्यव्यंग्यक्रमः परः.** अलक्ष्येति. विभावादिभिः प्रत्याप्यते रस इति व्यंग्यं
कव्यंग्यप्रतीत्योरस्मिन्क्रमः सवशतपत्रपत्रव्यतिहननवन्नलक्ष्यते आस्वादेन श्रुतिवित्राकर्षणं **रस**
त्कालसौत्थ्याच्च. तत्रव. रसभावतदाभासभावशान्त्यादिरुक्रमः. मित्रोरसाद्यत्वं कारादत्वं कार्यतया **११**
स्थितः. आदिग्रहणाद्भावोदयभावसंधिभावशवशलत्वानिपरिगृह्यन्ते. अक्रम इति. अलक्ष्यक्रम इत्य

र्यः गुणीभूतव्यंग्येति प्रसंगवारणार्थमाह भिन्न इति तत्र हेतुमाह अलं कार्यतयेति प्रधानतया यत्र स्थि
 तोरसादिसत्त्वं कार्यः अन्यत्र प्रधाने वा क्वोद्देश्ये यत्रांगभूतो रसादिसत्त्वं गुणीभूतव्यंग्ये रसपत्रियकु
 र्जस्मि समाहितादयो लंकाराः स्थितः स्थिरतामापन्नः तेनांगतां वा प्राप्ते रसादौ न तथा च मि रं स इवे वाध्यतां ३
 ति श्वा र्थे वतिः अंगभूतस्य रसस्य परिपुष्टभावाद् असत्तुल्यत्वात् प्रेय इति भावस्यांगत्वे तस्य यतरं
 काव्यं आभासस्यांगत्वे जुर्जस्मि भावप्रशमस्यांगत्वे समाहितमिति मंतव्यं तत्र रसस्वरूपमाह
 कारणान्यथ कार्याणि सहकारीणि यानि वरत्नादेः स्थायिना लोके ता निवेत्ता घकाव्ययोः विभा
 वा अनुभावास्तत्क्रयं ते व्यभिचारिणः व्यक्तः स तैर्विभावाद्यैः स्थायी भावो रसः स्मृतः कारणानि
 रामसीतादीनि परस्परानुरागे परस्परं कारणानि तस्योद्दीपने वकारणानि उद्यानादीनि अथ
 शार्चकटाक्षादीनि कार्याणि लज्जा हास्यादीनि सहवारीणि रत्नादेरुपचायकानि सामग्रीसंपा

का.प.
१२

तेन रत्यादितिः सहचरणात्सहचारीणीत्फच्यन्ते सहकारीणीति पाठे रत्यादेरेकरूपस्य तत्र द्विविधस्मिन्
रुदितादिकार्यजननायोगेन सामग्रीवैविध्यापादकानि विभावा इति ते तु द्विधा आलंबनविभावाना
पिकादय उद्दीपनविभावा उद्घानादयः ननु कारणादिशब्दसत्त्वे कथं विभावादिसंज्ञेति चेत् उच्यते सा
माजिकनिष्पत्त्यादीनामाराध्यत्वेन ज्ञाताः सीतादयो न कारणादयो येन तथा स्फः तेषां च विभाव
नानुभावना संचारणाख्य व्यापारत्रयवत्त्वात् तथा विधिसंज्ञाः तेषां च व्यापा ~~राणां यथाक्रमं~~ रत्यादेरीष अकाशः स्फुटतरः प्रकाशः स्फुटतमः प्रकाशः फलं विग
लितवेद्यांतरत्वेन स्थितिः पुरः स्फुरणादिव मत्कारित्वं च भाव इति भावयति वासंतीति भावो वास
नातेन निर्वसनेषु ओत्रियादिषु नरप्रसंगः अर्थात् करणवृत्तिविशेषस्य रत्यादेरभिव्यक्ताद्वे
व कथमनिर्वचनीयानंदरूपरसोद्बोध इति चेत् उच्यते अयमभिसंधिः काये हि विभावादिभिर्व्यज्यन्ते
रभि -

राम
१२

स्थायीतस्यावाभिव्यक्तावतः करणवृत्तिरूपाया वैतन्यानंदस्वरूपआत्मापिभासते वेदांतिनये सर्वस्मि
 त्रेवज्ञाने आत्ममाननैयत्यात् आत्ममनो योगघटिताया आत्ममानसामग्राः सत्त्वान् अज्ञान
 स्यात्मानोभानं विना प्रत्यक्षादीनामज्ञातज्ञापकत्वरूपप्रामाण्यानुपपत्तेश्च एवं वसतिकाव्यदर्श
 नश्रं वणमहिम्ना उक्तया सिव्यक्त्या वैतन्यस्यानंदं शो आवरणमंगः क्रियते तथावरत्पाद्यवच्छिन्नं वै
 तन्यमानं दं शो भगवावरणतयाः नंदरूपतया प्रकाशमानं रस इति पर्यवसितोर्थः ॥ इममर्थं
 तिरप्याहतेतिरीयशाखायां रसो वै सः रसः ॥ हे वायं तज्ज्ञानं दीभवतीति अयं जीवः आवरणं त्व
 ज्ञानमेव ज्ञानांतरेत्वा नंदं शो आवरणमंगभावात् न सो दोषः अतएव वक्ष्यामः चर्वमाणैकप्रा
 ण इति चर्वणवानंदं शो भिव्यक्तिः कथं सेवज्ञानांतरेन भवतीति चेत् न विभावादिसानाभावा
 त् अतएव वक्ष्यामो विभावादिजीवितावधिरिति तस्यावाभिव्यक्तौ लिंगोपहितलैंगिकमानवत्

का.प

१३

१३

विभावादिसंभेदोऽप्यावश्यकः। अतएवोक्तं भरतेन। स्वादः काव्यार्थसंभेदो ब्रह्मानन्दसमुद्भवः इति। काव्यार्थो विभावादिसंभेदोऽज्ञानं तेन विभावादिसमूहालंबनात्मारस इत्यर्थः। स्वयंचवत्त्यामः पानकरस न्यायेनेति तत्रेदमवधातव्यं वासनाविशेषवतां सामाजिकानां वासनात्मतया स्थितः स्थायीरत्यादिको भावः। पौनःपुन्येन रत्यादिभिः समं गृह्यत कार्यकारणभावादिसंबंधैर्विभावादिभिः। परिहृतविशेषैर्ममैवैते शत्रोरेवैते तदस्थस्यैवैते न ममैवैते न शत्रोरेवैते इति संबन्धिविशेषस्वीकारः। परीहारनियमानवसायात्साधारण्येन प्रतीतैर्नियतप्रमादृगनत्वेन स्थितोऽपि साधारण्ये पायवलात्साधारण्यसुपागच्छन्विदात्मना साहाभिव्यक्तस्तत्कालोल्लसच्चर्यमाणतैकप्राणो विभावादिजीवितावधिः। पानकरस न्यायेन चर्यमाणः पुरश्चपरिस्फुरन् हृदयमिव प्रविशन् सर्वो गीणमिवालिङ्गन् अन्यत्सर्वमिव निरोद्धन् ब्रह्मानंदा स्वादश्च प्रादुर्भवन्नलौकिकवस्तुत्कारकारी शृङ्गादि कोरसः। ननु प्रागसिद्धो

एव

१३

कथं तस्य प्रतीतिरित्यत आह वासनात्मनो येति भावो वर्णनीयतन्मयी नवनयोग्यः पौनःपुन्येनेति अतएव
 धूमादितो वत्स्यादिज्ञानवत् विभावादितो रत्या घमिव्यक्तिः ननु कथं रमादिसंबंधित्वेनावगतेभ्यः सीता
 दिभ्यः सामाजिकरत्नदोषोऽसंबंधादित्यत आह साधारण्येनेति काव्यनाघश्रवणादर्शनमहिम्नारत्या
 दिभावानां सामाजिकस्ववर्णनीयेन सहतन्मयी भावसंपादकत्वाच्च रामादिना भेदाग्रहे सति साधार
 ण्येन प्रतीतिर्जायते सावसंबंधिविशेषनिश्चत्वेनाप्रतीतौ प्रतीतिः ननु सीताचादिना ज्ञाने कथं सैव सा
 धारण्येन प्रतीतिरित्याहुः परिहृतविशेषैरिति विशेषाः सीतात्वादयः अतएवोक्तं एता एव परिहृत
 विशेषारसहेतव इति अयं विशेषपरीहारो वाक्यार्थबोधकालेत तोरसो दोष इति रत्यादिभाव
 म्प्रापिसाधारण्यं रसो दोषे हेतुरित्याहुः साधारण्यमिति अन्यथा सीताघालंवनकरत्यादेरात्मगत
 त्वेन प्रतीतौ सभ्यानां त्रीशतंकोदिर्नवेत्सरे गतत्वे त्वरस्पतापातः सभ्यानां रसज्ञात्कारानुपपत्तिश्च सा

का.प
१४
भा.व
१५

धारणं बोक्तमेव. तदुक्तं. पारिमित्या लोकि कत्वा त्वां तरायते या। अत्र कार्यं स्वरुपा देरुद्धो धोनुरसी भवे यात १
त. पारिमित्यमसाधारणं. सवनकार्यं सस्य वित्त्वरूपत्वात्. नापि घटादिवत् ज्ञाप्य सस्य फलव्याप्य
त्वात्. बर्बणानिष्पत्त्या तस्यानन्तरं तस्य निष्पत्तिरूपवर्पत इति. तथा ह त्रि व्याप्यत्वात् ज्ञाप्य इत्य
पुच्यते. तदुक्तं. फलव्याप्यत्वमेवास्मिन्ना अक्षद्विर्निर्गच्छतं. ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय ह त्रि व्याप्यत्वमि
ष्यत इति. सावह त्रिस्तत्त्वमस्या दिवा केलात्त एण कीव काव्ये व्यंजना मूलेति स्मर्त्तव्यं. सावतत्वम
सीत्यत्रेव काव्ये शब्दार्थीभ्यां साक्षात्काररूपा ज्ञायते. तेन रससाक्षात्काररतिव्यवहारः. यः साक्षा
दपरोक्षो द्रष्टेति वैतन्यांशे साक्षात्परोक्षो द्रष्टेति वैतन्यांशे साक्षात्त्वाच्च. व्याघ्रादयो विभावाभयानक
स्येव वीरादुत्तरो द्वाणां. अश्रुपातादयो भुभावोः शृंगारस्येव करुणभयानकयोश्चिन्तादयो अभिवारि
णः शृंगारस्येव वीरकरुणभयानकानामिति पृथगनैकांतिकत्वा विभावादयो मिलिता एव व्यंजकाः

राम
१४

यत्र त्वेकैकस्यैव स्थितिस्तत्रान्यतमवयाचे पशति पृथगनैकांता निलितस्यैव व्यञ्जकत्वात् रसस्य
विभावादिसमूहालंबनात्मकत्वेन एकैकस्मादभिव्यक्तेरसंभवाच्च तद्विशेषानाहः शृंगारहास्यक
रुणरोद्रवीरभयानकाः वीभत्साद्रुतसंज्ञौ वेत्यष्टौ नाघेरसाः स्मृताः तत्र शृंगारस्य दौर्नेदौ संभो
गो विप्रलंभश्च उभयस्यैवरतिप्रलतिकत्वात् तत्राघः यरस्य गलोकनालिंगनबुंवनाघनंतभे
दादरिच्छेद्य इति संभोगत्वं सामाद्यमेकमाश्रित्य एक एव गण्यते संभोगत्वं तु विप्रलंभमभिन्नत्वे
मतिरतिप्रलतिकत्वं यथा शून्यं वा स गृहं विलोकि यशनादुच्यते किं विच्छने निर्द्रव्याजसुपा
गतस्य वज्रशोनिर्वर्णपक्वसुखे विम्रब्धं परिवुं व्यजातपुलकामालोक्य गंडस्थलीनज्ज्ञानप्र
मुखी प्रियेण हसतावाला विरंचुं विर्तो अपरस्त्वभिलाषविरहेर्षाप्रवासशापहेतुक इति पं व वि
धः सवसंगमप्रत्याशा कालीनस्तदनुत्पादः अभिलाष इच्छा देशैकोपियुर्वादिपारतंत्र्यविरहः

का.प देशैक्यशतविशेषणादस्य प्रवासोद्देशः कथितः स्वतंत्रेण मुनिना तथैव विभागकरणात् अन्यासंगि
 १५ निप्रियेकोपईर्ष्या प्रणयकोपहेतुकोपिविप्रलंभरतिके वित् प्रवासो वैदेश्यं मुन्यादिकोपनियंत्र
 १६ णंशापः अत्र हेतुर्नियतपूर्ववर्ती अमिलाषस्यानुत्पादकत्वेपि पूर्ववर्तित्वं नियतमेव सिद्धेच्छा
 विरहात् यूनोरेकतरस्मिन्वातवतिलोकांतरं पुनर्लभ्ये विमनाय ते यदैकसदा भवेत् करुणवि
 प्रलंभः इति मूर्च्छितनायिकादिविषयकः करुणविप्रलंभोपन्योस्तीति प्रोवः **क्रमेणोदात्तं व**
 इमं गितस्याः किंलज्जालोलविलोचने अंतःस्मितसुधासिक्तं भूयादर्धवचोमयि अन्यत्र ब्रजतीति
 काखलुकथानाप्यस्य तादृक्सुहृदो मां नेच्छति नागतश्च हृहाकोयं विधेः प्रक्रमः इत्यत्येतरकल्पना
 कवलितस्वांता निशांतांतरेवालाहृतविवर्तनव्यतिकराणां प्रोतिनिद्रां निशि निःशेषसुतवंदनमि
 त्यादि यामीति प्रियप्रियायाः कंठसंस्थयोः वचो जीवितयोरस्य सुरेनिःसरणे रणः त्वामा

राम

१५

लिख्यप्रणयकुपितार्थाधातुरागैः शिलायामात्मानेतेवुरणपतितं यावदिच्छामिकर्तुः अस्वेस्तावन्मुद्रसु
 पवितैर्दृष्टिरालुप्यते मे क्रूरस्तस्मिन्नपिनसहते संगमं नौहतांतः अत्राघपादत्रयमेव विप्रलंभोदा
 हरणं- कूरेत्यादिवाक्यांतरं भावादिव्यंजकं अतः शठेन विधिनेत्यस्य नानेन तुल्यता तत्र समाप्तिप
 र्यंतं ^{या} वतावत्पदाभ्यामेकवाक्यत्वेनैवान्वयात् **अथहा** स्यादीनां क्रमेणोदा **याथा** दंडकमेतलुमंडि
 तहस्तः सुललिततिलकविभूषितमस्तः अयमुपसर्पति जंगमलो नश्चलकाषायपटार्पितशोभः
 गृहिणीसखिवः सखीमित्रः प्रियशिष्याललिते कलाविधौ करुणाविमुखेन मृत्फनाहरतात्वाव
 तकिं न मे हतं **हतमनु** मतं दृष्ट्वा यैरिदं गुरुपातकं मनुजपशुभिर्निर्मर्यादैर्भवद्भिरुदायुधैः नरक
 रिपुणा सार्धं तेषां स भीमकिरीटिना महमसृष्टे दोमांसेः करोमि दिशो वलिं वीरस्तदानधर्मदयासु
 दभेदाच्चतुर्विधः **क्रमेणोदा** विभज्य मे रुर्न पदर्थि साकृत्तो न सिंकरुस्तर्लव्यपैर्मरुः अमानित

महं२

ज१

का.प.

१६

१६

तेन निजायुशोयुगंदिफालवकाश्चिकुराः शिरस्थितं. **राज्यं** वदेहश्चभार्याभ्रातृसुताश्चये. यच्चलो
केममायतंतद्धर्मायसदोघतं. **शिरासुखे**: स्पंदतएवरक्तमघापिदेहेमममांसमस्ति. चिन्नपश्यामि
तवापितावत्किंभन्ताणात्वंविरतो गरत्मन्. **क्त** द्राः संत्रासमेतेविजेहितहरयोभिन्नशक्रेभक्तुंभायु
षादेहेषुलज्जादधतिपरममीसायकानिष्पतंतः. सौमित्रेनिष्पत्रात्रंचमसिनर्हिषान्चहंमेघनादः कि
विद्रुमंगलीलानियमितजलधिंराममन्वेष्टयामि. **श्रीवा** नंगाभिरामंमुकुरनुपततिस्पंदनेवयदृ
ष्टिः पश्चार्धेनप्रविष्टः शरपतनभयाद्भयसापूर्वकायैः. दर्भैरर्द्धावलीढैः अमविवृतमुखभ्रंशिभिः की
र्णवर्त्मापशोदग्रस्तुतत्वाधियतिवऊतरेस्तोकमुर्व्याप्रयाति. **उक्त** सोऽहं नृत्तिप्रथममथपृथको
फभूयांसिमांसान्यंसस्फिकृषुपिडाघवयवसुलभान्युग्रपूतीनिजध्वा. आतस्त्राघंत्रनेत्रः प्रकटि
तदशनः प्रेतरंकः करंकादंकस्थादस्थिसंस्थंस्थपुटगतमपिकव्यमव्यग्रमन्ति. **वित्रं** महानेव

राम
१६

वता वनोरः कं कांतिरेषामिन वैवमंगिः लोकोत्तरंधैर्यमहोप्रभावः काष्पाहतिर्नृतनएषसर्गः **एषां स्यायि**
 भावानाह रतिहीसश्चशोकश्चक्रोद्धोत्साहौभयंतथा जुगुप्साविस्मयश्चेति स्यायिभावाः प्रकीर्तिताः स्य
 ण्तथानाद्यादयत्र **निर्वेदः** स्यायिभावोस्तिशान्तोपिनवमोरसः **निर्वेद** स्वरूपमाह तत्त्वज्ञानापद
 र्पादेर्निर्वेदः स्वावमानने अत्रेदमवधातव्यं स्यायि स्याद्विषये चेतत्त्वज्ञानाद्भवेद्यदि इष्टानियो
 गान्निहतस्तव्यमिचार्यसौ इति असौ निर्वेदः **पथा** धन्यानां गिरिकंदरोदरभविज्योतिः परंध्या
 यतामानंदाश्रजलं पिबंति शकुनानिः शंकमंके शयाः अस्माकंतु मनोरथोपरवितप्रासादवा
 पीतटक्रीडाकाननकेलिमंडपजुषामायुः परं न्हीयते व्यभचारिणो ब्रूते **निर्वेद** त्तानिशंकाख्यास्त
 थासूयामदश्रमाः आलस्यं वैवदेन्यं ववितामोहस्मृतिर्धृतिः बीडावपलताहर्ष आवेगोजडतातयाग
 वोविषादश्रौक्यं निद्रापस्मारएवव सुप्तं विवोधोमर्षश्चाप्यवहित्यमथोयता मतिर्विधिस्तथोन्मा

४ वि ४

का.प.

१७

दस्तथा मरणमेव च त्रासश्चैव विवर्तकश्च विज्ञेया व्यभिचारिणः त्रयस्त्रिंशदमीभावाः समाख्यातास्तु
नामतः बलस्यापवयोत्तानिः शंका निवृत्तमुन्नयः समुन्नयः संभावना परो कर्षात्तमास्यया शं
कोपहसितादिरुतः अनर्थातिशयाच्चेतस्यावेगः संश्रमो मतः कोप एव स्थिरतरो ह्यमर्ष इति कथ्यते
अवहित्याकारगुप्तिरर्थनिर्धारणं मतिः औत्पतिकैर्मनोभ्रमासः कंषादिकारकः पूर्वापरवि
चारोत्थं भयं त्रासात्पृथग्वेत् इति दिशा त्रासस्य व्यभिचारिणं नयस्य स्थायित्वमिति बोध्यं अ
पस्मारस्य व्याधित्वेन प्राप्तावपि पुनरुपादानं बीभत्सभयानकयोरेव संभवनिर्णयः एतिर्देवादि
विषया व्यभिचारीतयां जितः भावः प्रोक्तः आदिग्रहणानुनिगुरुनृपपुत्रादिविषया कान्ता विषयानु
व्यक्ता शृंगारः यथा कंठकोणविनिविष्टमीशने कालकूटमुपि मे महा मृतं अप्सु पानममृतं भवद्य
पुनर्दृष्टियदि मे न रोचते ननु कथमस्पृशस्वमिति चेन्न नवरसाः अन्ये भावा इति स्वतंत्रेण

राम

१७

मुनिना तथैव विभागकरणान्न अतएव वात्सल्यनामा दशमो रसो स्तीतिकस्य विन्मत्तं निरस्तं भावेनैव ग
 तार्थत्वाच्च व्यभिचारी **यथा** जाने कोपपराधुखी प्रियतमा स्वप्ने घट्टमया मामासं स्पृश पाणिनेति
 रुदती गंतुं प्रवृत्ता ततः नोयावत्परिरम्य बाटुकशतैराश्रयासयामि प्रियां भ्रातृस्तावदहं शठेन विधिना
 निद्रादरिद्रीकृतः अत्र रसे तुभूयमाने पिवि विधिं प्रत्यस्यैव काव्यसर्वस्वत्वेनातुभूयते इत्यसौ भावश्च
 निरिति व्यवहियते आधान्येन व्यपदेशा भवन्तीति न्यायान्न इयं भावस्थिति रुक्ता **तदा** भासा अ नौ वि
 त्यप्रवर्तिताः तदा भासाः रसाभासाभावाभासाश्च तत्र रसाभासो **यथा** स्तुमः कं वामा न्ति न्ताण
 मपि विना येन रमसे विलेनेकः प्राणनूरणमुखमखेयं मृगयसे फलये कोजातः शशिमुखि
 यमालिंगमिव ला **नपः** श्रीः कस्यैषामदननगरिभ्यायसितुयं अत्रयं यमित्यसहृत्कर्मोपादानं अ
 नेकका मुकविषयमभिलाषंतस्पाव्यनक्ति यद्येकविषयत्वमभिप्रेतं स्यात्तदा सरुदेवकर्मोपा

का.प.
१५

१४

दानं कुर्यात्. रमणलिंगनान्नेषणादिव्यापारावहवस्तेव सर्व एव वर्तमानकालीनानैकविष-
यत्वे संभवंतीत्यनेककासुकविषयाभिलाषप्रत्ययाच्चरते राभासत्वं. भावाभासो यथा. **र**
कास्तथाकरमुखीतरलायतान्तीसास्मेरयौवनतरंगितविश्रमोगी. तत्किं करोमिविद-
धेकथमत्र मैत्रीतत्स्वीकृतिव्यतिकरेकइवाभ्युपायः. अत्र विंताअनौचित्यप्रवर्तिता. एवम-
न्ये सुदाहार्याः भावस्पर्शातिरुदयः संधिः शबलता तथा. क्रमेण यथा. तस्मां रघोः सत्पुरुषस्थिता-
यां वृणीतमानेति समाकुलोभूत्. आश्वासितस्तद्गणमंसकूटेवामेतरेण स्फुरता भजेन. अत्रा-
वेगस्प. विलोचनंदक्षिणमंजनेन संभाव्यतद्वित्तवामनेत्रो. प्रासादवातायनसंनिकर्षययौ श **राम**
लाकामपरावहंती. अत्रौत्सुक्यस्प. अर्द्धमपेतुं वांक्षत्यर्द्धमुपेतुं वधातरिप्राप्ते. इति दोलायितदेहः प **१५**
यादधोगनारीशः. अत्र धैर्यावेगयोः. **यथाव.** तं वीक्ष्य वेपथुमतीसरसांगयष्टिर्निक्षेपणाय पदमु-

दृतमुबहंती मार्गवलयनिकरानुलितेवसिंघः शैलाधिराजतनया नययौनतस्थौ अत्रावेगजडत
 योः का कार्यशशलत्तमणः कवकुलं भूयोपिदृश्येत सादोषाणां प्रशमायनः श्रुतमहोकोपेपिकांतं
 मुखे किं वक्ष्ये त्यपकल्मषाः हतधियः स्वप्नेपिसादुर्लभावेतः स्वास्थमुपैहिकः खलु युवाधन्यो धरं
 धास्यति अत्रवितर्कौ क्वमतिस्मृतिशंकादैर्न धृतिविता नंतिलतंदुलवच्चर्व्यमाणाता वस्तुत
 स्त एषां पूर्वपूर्वोपमर्देन परपरोदयः शबलता अत एव संवारी देविरुद्धस्य बाध्यस्योक्तिर्गुणाव
 हेत्यत्रेदमेवोदाहरिष्यते एषु सत्यपिरसेकाव्यसर्वस्वतांगतैरेतैरेव व्यवहारः प्राधान्येन व्यपदेशा
 भवंतीति च्यायात् रसादीनामनंतत्वाद्देद एको हि गणपते अनंतत्वादिति तथा हि नवरसास्तत्र शृंगा
 रस्पष्टौ नेदौ संभोगो विप्रलंभश्च तत्र संभोगस्यापि परस्परदर्शनालिंगनपरिचुंबनकुसुमोच्चयजल
 विहारादयो बहवो नेदाः विप्रलंभस्याभिलाषादयजक्ताः तत्रापि नायकयोरुत्तमाधममध्यमप्रकृ

का.प.

२६

१९

निकृत्वंतत्रापिदेशकालावस्थामेदाश्चेकस्यैवरसस्यानंत्यंकागणनासर्वेषां. असंलक्ष्यक्रमत्वंतुसामान्यमाश्रित्यरसादिध्वनिरेकएवगण्यते. अनुस्वानामसंलक्ष्यक्रमव्यंग्यस्थितिस्तपः. शब्दार्थोभयशक्तुत्थमिधासकथितोऽध्वनिः. अनुस्वानः. अनुरागनंतदाभस्तत्सदृशः संलक्ष्यः क्रमः. पौर्वापर्यं अर्थोद्योजकेन सहयस्य एवंविधस्य स्थितिर्यत्र सरत्पचयः. यथा ध्वनिप्रतिध्वन्योः क्रमोत्पत्तेतद्वदस्त्वलंरुतितद्योजकयोरित्यर्थः. सवशब्दशक्तुद्रवोर्यशक्तुद्रवजनयशक्तुद्रवश्चेति त्रिविधः. तत्र शब्दायत्रनपरिवृत्तिंसहंते सशब्दशक्तुद्रवः. तदन्योर्थशक्तुद्रवः. यत्र केविच्छब्दाः परिवृत्तिसहिष्णवः केविन्नन्यथाउनयोरपिकाव्यसर्वस्वत्वंवतत्रोभयशक्तिमूलः. अत्र. अलंकारोयवस्त्वेव शब्दो घत्रावभासते. प्रधानत्वेन सज्ञेयः शब्दशक्तुद्रवो विधा. वस्त्वेवेत्यनलंकारंवस्तुमात्रं यो यथा. न श्रामनरत्नादि. अत्रमिथो. संवक्षार्थद्वयबोधकत्वेन वाक्यभेदोमाभूदिति प्रकृताप्रकृतयोरुपमालंका

एव

२६

तत्रा

रोमिथःसंवंधोव्यंग्यइति वस्तुमात्रं यथा शानिरशनिश्चतसुच्चैर्निहंति ज्ञाप्यसिनेरंद्रयस्मेतं यस्य
 प्रसीदसिपुनःसभात्फदारो नुदारश्च अत्र विरुद्धावपि चदनुवर्तनार्थमेकं कार्यं कुरुत इति व
 स्तुध्वच्यते अर्थं शक्तफद्देव्यर्थो व्यंजकः संभवी स्वतः प्रौढोक्तिमात्रा सिद्धो वाकवेस्ते नो भित्तस्य
 वा वस्तुवा लंलतिर्वेति वनुर्भेदो व्यनक्ति यत् वस्तुलंकारमथवा तेनासावष्टधामतः अत्र स्वतः सं
 भवी न केवलं भणितिमात्रनिष्पन्नो यावद्दहिरौ वित्येनापि संभाव्यमानः प्रौढोक्तिमात्रनिष्पन्नः वहि
 रसन्नपि निर्मितः कविना कविनिवक्षेन वक्त्रे त्यन्यदेतत् वस्तुतस्तु तदर्थितस्येति भेदोतरं न सं
 प्रवत्येव कविनिवक्ष्यापि कवित्वात् तेनार्थः स्वतः संभवी प्रौढोक्तिमात्रनिष्पन्न इति द्विविधः प्रत्ये
 कं वस्तुवा लंलतिर्वेति चतुर्विधो व्यंजकः तस्य प्रत्येकं वस्तुवा लंकारो वा व्यंग्य इत्यष्टविधोर्थः श
 क्तफद्देवो ध्वनिः क्रमेण यथा अलससिरमणी कन्नाण मणि मोषुति धणस मिदिमर्भ इति भणि

का.प.

२०

२०

एण एअंगीपफुल्लविलो अण जाआ. अत्रममैवोपमो ग्पो यमिति वस्तु वस्तु नाव्यस्यते. धन्या सि
याकथयसि प्रियसंगमेपि विस्मयवाटुकशतानिरतांतरेषु नीवी प्रतिप्रणिहिते लुकरे प्रिये ए स
ख्यः शपामियदिकिं विदपि स्मरामि. अत्राहं धन्या च मधन्येति व्यतिरेकालंकारः. **द**र्पो धगंधगज
कुंभकपाटकूटसंक्रांति निघ्नघनशोणितशोणशोविः. वीरैर्व्यलो कियुधिकोपकषायकांतिः का
लीकटाक्षश्वयस्यकरेण पाणः. अत्रोपमालंकारेण सकलरिपुकुलक्षयः क्षणान्तरिष्वा
तशतिवस्तु. **गा**ढकांतदशनक्षतव्यथा संकटादरिव धूजनस्ययः. ॐ अविद्रुमदत्तान्पमो वय
निर्दृशन्पु धिरुक्कानिजाधरे. अत्र विरोधालंकारेण ममक्षत्तान्यस्य क्षतिनिर्वर्तनामिति नृपवु
द्धिरूपेक्ष्यत इति उच्चेत्तलंकारः. एषूदाहरणेषु स्वतः संभवी व्यंजकः. **के**ला सस्यप्रथमशि
खरे वेणुसंमूर्धनाभिः अत्वाकीर्तिविबुधरमणीगीपमानो यदीया. स्वस्ता पांगाः सरसविसि

राम

२०

नीकांडसंज्ञातशंकादिआतंगाः अवणपुलिनेहस्तमावर्तयंति अत्रवस्तुनायेषामर्थोधिगमोना
 स्तितेष्वा मप्येवमादिवुद्धिजननेन वमत्कारं करोति त्वत्कीर्तिरिति वस्तु ध्वन्यते **के** से सुवला
 मोडिअदेण असमरमिज असिरीगहि आ ज अकंद राहिं विडुरातस्सदठं कंठ अस्मिसेठ विआ अ
 त्रकेश यहणवलोकनोद्दीपितमदनाश्वकंदरास्तुविधिरात्रकंठेष्टुलंतीत्फयेत्ता **गा** ठालिंग
 नरहस्तज्जुअमिदयि एलकुंसमो सरई माणं सिणीणमाणो पीउणभीरुवहि अआहि अत्रो
 अन्तयाप्रत्यालिंगनोदितत्रविजंनतइतिवस्तु **जा** ठेरं व हसंती क इव अणं बुरुहवद्धुविणिवे
 सा दावेद भवण मंडलमसं विअजअइसावाणी अत्रो अन्तयावमत्कारैककारणं नवं नवं
 जगदज्ञतज्ञासनस्थानिर्मिमीतशतिव्यतिरेकः एवं कविनिवद्धप्रौढोक्तिमात्रनिष्पन्नोऽप्युदाहा
 र्यः **श** वृथोभयभूरेकः **यथा** अतंद्रवंद्राभरणसमुद्दीपितमन्मथात्तारकातरलाश्यामासा

का.प.

२१

२१

नंदनकरोतिकं अत्र शब्दार्थोभ्यामुभाम्पामपि समकक्षतया रात्रिनायकयोरुभयोरुपमानो
पमेयभावो व्यज्यत इत्थं भयशक्तिमूलत्वं **मेदाश्चतुर्दशास्पतत्त** अस्पध्वनेः **वा** कोद्युत्यः प
देपान्ये अत्रेदं बोध्यं अविवक्षितवाच्यप्रभृतयो यावंतो ध्वनिमेदाकथितास्ते सर्वे वाक्ये भ
वंति विनोभयशक्तिमूलत्वं पदेपि स्फुरिति प्रां वः सोपि पदे भवतीति नवीनाः यत्र सर्वाणि सम
कक्षतया पदानि व्यञ्जकानि प्रकृतार्थोपकारेयं वस्येति तत्र वाक्यगतत्वेन व्यवहारो यत्र
त्वेकमेव प्राधान्येन व्यञ्जकं तत्र पदगतत्वेनेति वाक्यपदगतत्वेन ध्वनीनां विवेकः तत्र वा
क्ये पूर्वमुदाहृताः पदेपि यत्किं विदुदाह्रियते **यथा** वहवस्ते गुणाराजन्ने कस्तुस्तमहानु
णः मित्राणि तव मित्राणि नान्यथा स्फः कदावन अत्र द्वितीयमित्रपदस्याश्च सत्त्वं तदं
तदतिशयो व्यंग्यः अन्यदपि स्वयमेव बोध्यं एवं **प्रबंधे** पर्थशक्तिः **यथा** अलं स्थित्वा स्म

राम

२१

शानेस्मिन् गृध्रगोमायुसंकुले कंकालवहले घोरे सर्वप्राणिभयंकरे नवेह जीवितः कश्चित्काल
 धर्ममुपागतः प्रियो वायदिवाद्येषु प्राणिनां गतिरीदृशीति रात्रावंधस्पदिवा प्रभवतो गृध्रस्पपु
 रुषविसर्जनपरं वनं आदित्योयं स्थितो मूढाः झेहं कुरुत सांप्रतं बहुविधो मूर्खतो यं जीवेदपि
 कदाचन अमुं कनकवर्णं भवात्मप्राप्तयो वनं गृध्रवाक्यात्कथं मूढास्य जन्मविशंकिताः
 इति निशिविज्जं भूमा एष्य गोमायोर्जनव्याहृतिनिश्चयेति प्रबंध एव व्यंजकतया प्रथते अन्येपि
 भेदाः स्वयं मूहनीयाः अपिशब्दात्पदवाक्ययोः पदैकदेशरवनावर्णे अपिरसादयः अपिश
 द्वात्प्रबंधेषु नाटकादिषु पदं स्रवंतं उतं व एकदेशो धातुना मरूपः प्रकृतिभागः तिउरुद्रूपः
 प्रत्ययभागश्च तत्र धातोर्व्यंजकता यथा रश्केलिहि अणि अंस एकरकिसल अरुद्र एण
 जुअलस्स रुद्रस्स तरअण अणं पवइपरिबुं विअंज अइ अत्रजयत्कषीअयो भवति सवतो

का.प.
२२

२२

कोत्तररूपयापिधानवन्नया. लोकोत्तरताववमत्कारानुगुणतया. आनुगुण्येवरागातिशयहर्षलज्जासंपत्ति
धारकरसातिशयपोषणात्. तच्चजयतिनासाध्यते. ननुशोभनरत्नादिना. इतिप्रकृतैर्व्यञ्जकत्वं. न्या
मोव्यञ्जकता **यथा**. प्रेयासोयमपाकृतः. सशयंपादानतः. कोतयादित्राएवपदानिवासभवनाधाव
न्नयात्फल्गुनाः. तावत्प्रत्युत्तपाणिसंपुटगलज्जीवीनिर्वधंधतोधावित्वेवकृतप्रणामकमहोपेक्षेण
विवित्रागतिः. अत्रपदानीतिननुद्वाराणीतिद्वारादिव्यवच्छेदोव्यंग्यः. सवसंभोगसंवायैत्सिक्यो
पोदलनद्वारारसपोषणकृत. ति. स्फुपो **यथा**. लिखन्नास्तेभूमिंवहिरवनतः. प्राणदयितो निराहा
राः. सख्यः. सततरुदितोऽननयनाः. परित्यक्तं सर्वं हसितपठितं पंजरशुकैस्तवावस्थावैयं
विस्मज्जकठिनेमानमधना. अत्रलिखन्निति न लिखन्तीति. अपिनुप्रसादपर्यन्तमास्तेतथावलिख
नस्पनसाध्यत्वं किंत्वप्राधान्यमबुद्धिपूर्वकत्वेव्यज्यते. किंतुप्रसादपर्यन्तायाः स्थितेरेवसाध्यत्वमि

राम
२२

निव्यज्यते. तथा आस्तेन त्वा सित इति. तेन स्थित्यतीतता विच्छेदो व्यंग्यः. एवं भूमि मिति न भूमाविति. न हि बुद्धिः
 र्वकं किं विलिखति. अधिकरणता मिधानेत्वा कां चित्तस्य कर्मण उद्देश्यत्वं प्रतीयेत न च तथेति. **यथा** वा
 रमणीयः क्षत्रिय कुमार आसीदित्यतीत कालोपदेशां स्थितेर्वर्तमानत्व भविष्यत्व व्यवच्छेदो वग
 म्यत. एषा हि दाशरथिं प्रतिकुपितस्य भार्गवस्योक्तिः. **यथा** वा. रामो सौ भवनेषु विक्रमगुणैः प्राप्तः
 प्रसिद्धिं परमस्मद्भाष्य विपर्ययाद्यदि परं देवो न जानाति तं. वंदी वैषयशां सिगायति मरुदस्यैकवाणा
 हतिश्रेणीभूत विशालतालविवरोद्गीर्णैः स्वरैः सप्तसिः. अत्रासाविति निरंतरभावनावशेन प्रत्यक्षा
 यमानत्वं भुवनेष्विति वक्तव्येन न नयत्रक विदिति. गुणैरित्यनेन दोषव्यवच्छेदो व्यज्यते. तथानत्व
 दितिनमदिति अपित्वस्मदित्यस्य सर्वाक्षेपकत्वं एवं. अभाषादिति वक्तव्ये भाष्य विपर्ययादित्फक्त्वं.
 तेनाभाषाभावेऽपि भाष्या न्येतत्त्वेन परिणतानीति प्रतीयंते. तेन निर्वेदशंकादेत्यविषादातिशयः

का.प.

२३

२३

योष्यते. **यथावा**. तरुणिमनिकलयतिकलामनुमदनधनुर्भवोः पठत्यग्रे. अधिवसति सकललना
मौलिमियंवकितहरिणवलनयना. अत्रेमनिजव्ययीभावकर्मभूताधाराणां तरुणत्वइति धनुषः
समीपइति मौलौवसतीत्यादिभिस्तुल्येपि वाचकत्वेऽस्तिकश्चित्स्वरूपविशेषोयश्चमत्कारकारी स
एव व्यंजकः. तथा हि. इम निजासौकुमार्यपरेण नवोद्भिन्नं वयः प्रतीयते. अतिकटुना तु त्वप्रत्य
येन प्रौढं. एवं पूर्वपदप्रधाना व्ययीभावेन मदनधुनुषो गुणतया जगद्वशीकरणसाम्राज्यं भूतता
यस्य प्रतीयते. तथा मौलिमितिकर्मत्वेन व्याप्तिस्त्वनमाधारत्वं हेतुदेशद्वितितयापि निर्वहतीत्या
धुनेयं रचनावर्णयोर्व्यंजकत्वं वक्ष्यते. एषां संख्या नोक्तानुपयुक्तत्वात्. **एते** प्रोक्ताः शुद्धमेवास्तेषां
न्याय्ययोजनं. संकरेण त्रिरूपेण संस्पृष्टा वैकरूपया. तेषां ध्वनीनां संश्रयास्पदत्वेनानुग्राह्यानुग्रा
हकतया एकव्यंजकानुप्रवेशेन वेति त्रिविधेन संकरेण. परस्परस्परनिरपेक्षरूपया एकप्रकारया च

राम

२३

संस्था एकत्र काये संसर्गस्वरूपया योजनमपि यथा रवणपाऊणि आदेशरजा आस्तह अकिंपिदेमणि
आरु अइपलोहरवलहीघरमिअणु लिज्जउवरारूपलोहरशशेदेशभाषाहपश्चादृहवावी अत्रानुनयः
किमुपभोगलक्षणेऽर्थान्तरे संक्रमितः किमनुराणनन्यायेन उपभोग एव व्यंग्ये व्यंजक इति संदेहः यथा सि
ग्धश्यामलकांतिलिमवियतो वेल्ल बलाकाघनावाताः सीकरिणः पयोदस्तहृदामानंदकेकाः कलाः
कामं संतुष्टं कठोरहृदयो रामो स्मि सर्वं सहे वै देही तु कथं भविष्यति हहाहा देवि धीरानव अत्र लिप्तेति
पयोदस्तहृदामिति वयापनपरितोषकारित्वे तन्त्ये इत्यत्रान्तं ततिरकृतवाच्ययोः व्यापनानि शयप
रितोषकारित्वातिशयध्वन्योः संसृष्टिः आभ्यां सह रामो स्मीत्यस्यार्थान्तरदुःखसहिष्णुत्वरूपे संक्र
मितवाच्यस्य एतादृशवैयर्थ्यहेतुसंपाते पि जीवित्वरूपदुःखसहनानि शयध्वनेरनुग्राह्यानुग्राहक
भावै न रामपदलक्षणेकव्यंजकानुप्रवेशेन वार्थान्तरसंक्रमितवाच्यस्य दुःखसहनानि शयध्वनेः सं

का.प.

२४

२५

अनेनैश्च संकरः. एवमच्युददाहयै. ॥ अथ गुणीभूतव्यंग्यस्य भेदानाह. ॥ अगूढमपरस्यांगं वाच्य
सिध्यंगमस्फुटं. संदिग्धतुल्यप्राधान्यं काकाक्षितमसंदेहं. व्यंग्यमेवं गुणीभूतव्यंग्यस्याष्टौ भिदामताः. एषा
स्वरूपं लक्ष्येषु वक्ष्यामः. कामिनीकुचकलशवज्रदं वमत्करोति अगूढं तु स्फुटं तथा वाच्यमानमिति
गुणीभूतमेव. **यथा.** राजर्षिस्तनोरपि मे मर्कटद्वारे सेवनात्. जीवंतमपि मां ब्रह्म मृतमित्यवधारय.
अत्र मम मरणमेव श्रेय इति अनुतापातिशयो व्यंग्यः. सर्वजनवेद्यतया अगूढ एव. अपरस्परसादे
रसादि अंगं तत्कर्षकं तथा वाच्यस्यानुरणनरूपमंगं. केचित्तु वाच्यस्यापिरसा घंगमित्याहुः. लक्ष्यद
र्शने विशिष्टा विवेकविष्यामः. **यथा.** अयं सरसनोत्कर्षी पीनस्ननविमर्दनः. नाभ्ररुजघनस्पशी नीवी
विम्रंसनः करः. अत्र शृंगारः करुणस्योत्कर्षकः. तथा हि. एतत्समरपतितं भूरिश्रवसः करमात्तो कृतदधू राम
रमिदधौ. तथा वृंगारे वितरशनाकर्षणादिविलासस्मरणं विगलशृदयत्वाद्धोकावेगमधिकं जनयति. वक्रा

राम
२४

णिपंवकुवयोः प्रतिविंविता निदृष्टा दशाननसमागमनभ्रमेण भूयोपिशैलपरिवृत्तिभयेन गाढमालिङ्गितो गिरिजया १
 रिशः पुनातु अत्र भावस्परसः यथा वा यस्य ज्ञानदया सिंधोरगाधस्यानघागुणा सुरथो नाम राजा भू
 त्समस्ते न्ति ति मंडले अत्र स्वरथ विषयो भावो राजविषय रति भावस्य एवं भावाना सादीनामपि वो
 ध्यं अनुरागन रूप स्यालंकारस्य वा व्यागत्वं यथा जनस्थाने श्रान्तं कनकशृङ्गदृष्टं धित धियाववो
 वैदेही ति प्रतिपदं प्रलपितं कृतार्त्तं कानर्तुर्वदन परिपाटीषु घटनामया संरामत्वं कुशलवस्तुता
 नत्वधिगता अत्र तत्सदृशेतवारोपस्य वस्तुकारित्वात् वा यस्य रामत्वारोपस्य शब्दशक्तिमूलं प्रतीयमानं
 रामेण साम्यमुत्कर्षकं अथ कुतो रामत्वं प्राप्तमित्याकांक्षा निवर्तकस्य साम्यस्य वाच्यसिद्धं गत्वमेव
 नापरो गत्वमिति चेन्न जनस्थानभ्रमणादिरूपस्य साम्यस्य शब्दशक्तिमूलं व्यंग्यतः प्रागेवावगतौ रा
 मत्वारोपरूपस्य वाच्यस्य सिद्धत्वात् अनुरागन रूपस्य वस्तुनो वा व्यागत्वं यथा आगत्य संप्रतिवि

सपि-

का.प.
२५

२५

योगविसंखुलांगीमंभोजिनीकविदपितत्रियामः एतां प्रसादयति पश्यशनेः प्रभाते तच्चंगिपादपतने
नसहस्ररश्मिः अत्रव्यंग्योपस्थितिं विनापि सिद्धेरविकमलिनीवृत्तांते उभयशक्तिमूलवस्तरूपनायक
वृत्तांतारोपोंगं न वायसुपमाध्वनिः रूपकध्वनिर्वाकिं न स्यादिति वाच्यं तथा विधवस्तन एव काव्यस
र्वस्वत्वेनानुभूयमानत्वात् टीकाकृतस्तु रसस्यापि वाच्यं गत्वेप्येतदेव तंत्रेणोदाहरणमिति वदन्ति
तेषामयमंशपः खडितानुनयनलक्षणायायकवृत्तांततादात्म्यावगमान्तिप्रतिरूपेण रसेन वा
च्यस्यैव विकमलिनीवृत्तांतस्योत्कर्षणमिति रसस्य वाच्यं गतेति वाच्यस्य वाक्यार्थस्यानुपपद्यमा
नस्य सिद्धिरूपपत्तिस्तस्यात्रंगं निदानं वाच्यसिद्धं गं यथा भूमि मरुति मलससत्तदयतां प्रलयं मूर्च्छी
नमः शरीरसादं मरणांबजगलदभजगजं प्रसत्तनु रुते विधं वि योगिनीनां अत्रहालाहलं वापं भज राम
न गारोपरूपस्य वाच्यस्य सिद्धिस्तत् ननु गरलस्य न व्यंग्यता प्रसिद्धि वशात्सत्यपि वृष्टि प्रकरणे तद २५

५५ अस्फुटं स हृदयेरपि रुदित्यसंवेद्यं यथा अदृष्टे दर्शने लंकादृष्टे विश्लेषणीरुता नादृष्टे न न दृष्टे न लवता x ५

पहस्यासिधपाविषपदेन द्रागे व गारलोपस्थितेः यतः प्रकरणात्प्रसिद्धिरेव बलवती अन्यथानिहता
 र्थविलोपः स्यात् प्रकरणवत्तादप्रसिद्धार्थस्य प्रागुपस्थितौ तद्दोषस्यानवकाशादिति वेत्तव्यं यत्र प्र
 सिद्धार्थोपस्थितेरनंतरमप्रसिद्धे प्रकारणादिदिक्मवतरति तत्रैव तद्दोषस्य लज्जपदत्वात् प्रसि
 द्धेः प्रकरणमेव बलवत् तथा व प्रकृते प्रकरणवशाद्दुपस्थिते जले जलदम्भजन्यत्वमनुपपद्य
 मानं व्यंग्यं हाहा हलमादाय सिध्यतीति वाच्यं सिध्यं गतं लिभ्यते स्तुखं अत्रादृष्टो यथानभवसि वि
 योगमयं वनोत्पद्यते तथा कुर्यात् अस्फुटं संदिग्धप्राधान्यं यथा हरस्तु किं वित्परिवृत्तधैर्यश्चंद्रोद
 यारं मइवांबुराशिः उमासुखे विव फलाधरो धेव्यापारया मास विलोचना नि अत्र परिवुं वितुं मे छदि
 ति किं प्रतीयमानं किं वा लोवनव्यापारं वाच्यं प्रधानमिति संदेहः प्राधान्यं तु व मत्कारप्रयोजकत्व
 मिति बोध्यं तुल्यप्राधान्यं यथा ब्राह्मणानि क्रमत्यागे भवता मेव भूतये जामदग्न्यस्य मित्रमन्यथा दु

मनायते अत्र जामदग्न्यः सर्वेषोक्तत्रियाणां मिवरन्तसां क्षयं करिष्यतीति व्यंग्यस्य वाच्यस्य वसमं प्रा
 धान्यं तथा हि अत्र भूत्पददेशमित्रत्वानिधानं सामवाच्यं उक्तरूपश्च व्यंग्योदंडः उभयोरस्य पदेश
 स्थानार्थनिवारणत्वेन तुल्यता काक्वाक्षिप्तं यथा मथ्यामिकौ रवशतं समरेन कोपादुशासनस्य
 रुधिरं नपि वाम्फरस्तः संचूर्णयामि गदयानस्यो धनो रूसंधिकरोतु भवतां नृपतिः प्रणेन अ
 मथ्याम्येवेति व्यंग्यं गुणीभूते अयमस्ति संधिः संधिश्च वणकुपितस्य भीमस्योक्तिरियं तथा च
 प्रतिज्ञातविरुद्धनिषेधामि धायिषु नऋकाकु रियं निषेधांतरास्तेपिका अभावामावश्चावधारण
 तस्य ववाच्यसमकालं प्रतीयमानत्वेन वाच्यानिर्वाह्यत्वाग्रहात् गुणीभूतत्वमेव न च नित्वं अत
 एव काकु व्यंग्यस्य पदार्थस्थानीयत्वेनास्ति सपदं सति प्रत्यायितपरं ततश्च यत्र काकु तोपिविलं
 वेनोपस्थितिस्तत्र ध्वनित्वमेव यथोदाहृते गुरुः खेदं खिन्नस्य तत्र अत्र काक्वाप्रत्यक्षेव सति त्याक्तेपो

का.प

मयिनयोग्यः खेदः कुरुषुतु योग्य इत्यस्मायतः. असंदरं वमत्कारे वाच्यमुखनिरीक्षकं यत्र व्यंग्यं. यथा
यामतरुणं तरुणानववंजुलमंजरीसनाथकरमित्यादि. इत्यष्टौ गुणीभूतव्यंग्यस्य भेदाः कथिताः
एतेषां चान्योन्ययोगाद्भिन्ने देशसंकरसंस्मृतिभ्यां योगाद्बहुवो भेदाः संभवन्ति. संकलनेनास्पृश्यने
प्रयोभेदाः. व्यंग्यस्य त्रिरूपत्वात्. तथा हि. किंविद्यायतां सहते किंविन्नन्यथा. तत्र वाच्यता सहं वस्त्व
लंकाररूपं. रसादिलक्षणस्त्वर्थः स्वप्रेषिनवाच्यः. सहिरसादिशब्देन शृंगारादिशब्देनोच्यमानोपि क
दा विदपिनवमत्कुरुतरतियावत्. रसादिरित्यत्रादिपदेन भावादीनां परिग्रहः. वित्रनेदास्त्वलंकारनि
रूपण एव निरूपयिष्यन्ते. इदं त्ववधेयं. **शार्थवित्रं यः सर्वकाव्यवयसुदाहृतं. गुणप्राधान्यमस्ति**
त्रस्थितिः शार्थवित्रमेव. अस्माभिरुक्तव्यमिति ॥ ॥ इति काव्यपरीक्षायां काव्यभेदो नाम द्वितीय
उल्लासः ॥ ॥ अथ दोषस्वरूपमाह. येषां ज्ञानाच्च मत्कारो न सम्पद्यते. सा लंकारगुणेष्व

का.प.
२७

२७

नते दोषाः परिकीर्तिताः अत्र काव्ये दृष्टो हिलोके सगुणोपि सलंकारोपि स दोषत्वेन ज्ञातो न तथा व
मन्करोति तथा काव्यमपि च स्तुतस्तु रसापकर्षजनकज्ञानविषयत्वं दोषत्वं अपकर्षस्तु रत्याघवादि
न वै तन्मस्य आनंदो श्लेशेन स्थिति रावरणस्य यद्यपि सर्वे दोषावाव्यावनावाव्यववनयोर्द्वयोर्द्वयो
र्दोषयोरेवांतर्भवितुमर्हति तथापि तयोरेव विषयविशेषदर्शनार्थं विभज्य पदादि दोषानाह दुष्टं परं
अतिकटुव्यक्त संसृत्य प्रयुक्तमसमर्थं निहतार्थमनुवितांथं निरर्थकमवावर्कविधाश्लीलं सं
दिग्धमप्रतीतेयाम्पेनेयार्थमथ न वेत्ति छंत्रा विमृष्टविधेयांश्च विरुद्धमतिरुसमासगतमेव अ
तिकटुपदं दुष्टं एवं सर्वत्रान्वयः अतिकटुत्वं मुख्या र्थापकर्षकत्वे सति भ्रंजो व्यंजकवर्णत्वरूपं
वीरादिषु दुष्टतयाऽतिप्रसंगवारणाय सत्यं न व प्रतिकूलवर्णे नास्यान्यथा सिद्धिः उपधेयसं
करेषु पाधेरसां कर्पात् तथा हि अत्र प्रतिरुद्धतरत्वनयोर्भेदः वर्णनो रसव्यंजकत्वं तस्यातिकूलं

राम
२७

ववन्त्यते. **यथा**. अनंगमंगलगृहायांगमंगितरंगितैः. आतिंगितः सतचंगयाकारार्थिलभते
 कदा. अत्रकार्तार्थमिति. कतिसेस्कृतिव्याकरणसुत्यन्निहीनं. असाधितियावत्. **यथा**. प्रजा
 इवांगादरविंदनाभेः संभोजटाजूटतरादिवापः. सुखादिवाथश्रुतयोविधातुः. पुरन्निरीयुर्मधमि
 द्वजिन्यः. अत्रारविंदनाभेरिति. यामगामइत्यादिवा. अत्रासाधुत्वज्ञानादन्वयबोधस्थगनमे
 वदूषकतावीजं. अप्रयत्नयदास्नातमप्यपि फलैर्निषिद्धप्रयोगं. **यथा**. यथायंदारुणावारः
 सर्वदैवविभाव्यते. तथा मन्येदैवतोस्पिशिवोरान्तसोथवा. अत्रैवतशब्देदैवतानिपुंसिवे
 त्यास्नातोप्यालेकारिकैर्निषिद्धप्रयोगः. अत्रामियुक्तसमयोल्लेखनप्रयोजनाभिसंधानासुख्य
 र्थप्रतीतिमांथयंदूषकतावीजं. असमर्थसुपसंदानंविनाअनुशिष्टार्थीबोधकं. **यथा**. तीर्थंति
 रेषुस्नानेनसमुपार्जितसक्रियः. स्मरन्मोतस्विनीमेषहंति संप्रति सादरं. अत्रहंतीतिगमनार्थंउ

संक्षेप २

का.प.
२८

२४

रुतीपक्षतीत्यादावुपसंदानेन गतिबोधकत्वेन तत्प्राद्वैकल्यं गमनबोधं प्रतिस्वरूपा योग्यत्वं दूषकता
बीजं निहतार्थं तद्यत्र सिद्धार्थप्रतीतिव्यवधानेनाप्रसिद्धार्थस्य शक्त्वा बोधकं सामग्रीसादुपेन प्रा
गप्रसिद्धार्थप्रतिपत्तौ नायं दोषः शक्तेरिति विशेषणदप्रसिद्धा शक्यव्यञ्जकेनानार्थेनायं दोषः य
था यावकरसार्द्रपादप्रहारशोणितकवेन दयितेन सुधासाध्वसतरत्नाविलोक्यपरिवृवितासह
सा अत्र शोणितपदं अत्र रुधिरलन्तणेनार्थेनोज्वलीकृतत्वरूपोर्थो व्यवधीयत इति प्रकृतार्थप्र
तीतिमार्थेर्वैदूषकताबीजं अनुवितार्थप्रकृतार्थविरुद्धार्थकं यथा तपस्विभिर्योक्तविरैरंगलभ्यते
प्रयत्नतः सत्रिभिरिष्यतेवया प्रयांतितामाशुगतिं तपस्विनोरणाश्वमेधेपशुतामुपागताः अ
त्रपशुपदं उपश्लोक्यमानस्पकान्तरतामभिव्यानक्रीत्यनुवितार्थं निरर्थकं अर्थः प्रयोजनं प्र
कृतास्वादपरिपोषणं तद्रहितं यथा उत्फुल्लकमलकेसरपरागगौरघृतेममहिगौरि अभिव्या

राम
२८

छितं प्रसिद्धतु भगवति युष्मत्प्रसादेन. अत्र हि पदं. निराकांक्षत्वं ह्य कता वीजं. अवावकं संकेतविरहाद
 बोधकं. असमर्थेना संकेतः. लान्त एणिको ना बोधकत्व मिति न तयोः प्रसंगः. **यथा**. अवध्यकोप
 सनिहंतुरा पदां भवंति वश्याः स्वयमेव देहि नः. अमर्षमन्येन जनस्य जंतु नानजात हार्देन न विधिषाद
 रः. अत्र जंतु पदमदात्वे प्रयुक्तं तत्र वना मिधायकं. नवता स्यानुपपत्त्या लक्षणया बोधकमिद
 मस्त्विति वाच्यं. यदा प्रयोजन प्रति पिपादयिषा विरहा लक्षणयाः नवसरस्तदा तथा सुबिभक्ता वप्यस्य
 हृषणत्वात्. त्रिधेति. ब्रीडा जु गुप्ता अमंगल व्यंजकत्वात्. सम्भवशीकरण संपत्तिः श्रीलांलातीतिरक्र
 तेर्लक्रेतेर्लक्रेति रित्यनेन न स्त्रीलमस्त्रीलं. एतदेवात्र हृषकता वीजं. क्रमेण **यथा**. साधनं समहृद्यस्य
 यन्नान्यस्य विलोक्यते. तस्य धीशालिनः को न्यः सहेतारालितां क्रवं. **म** जुमंथरगतिः पद्मो मुवांशीकरो
 घवहनश्रमादिव. केतकीवनविहारकौतुकीवायुरा [REDACTED] पुरभवन्मनो भवः. पि नृवसति महं व्रजा

का.प.
२५

२५

मितांसहपरिवारजनेनयत्रमे. भवतिसपदिपावकान्वये हृदयमशेषितशोकशल्यकं. एषुसाधनवायुपि
 वृवसतिशब्दात्रीडादिव्यंजकाः. संदिग्धांस्पर्यसंदेहास्पदीभूतार्थवयोपस्थापकं. **यथा**. आलिङ्गितस्तत्रभ
 वान्संपरायेजयश्रियाआशीः परंपरांबंधां कर्णे कृत्वा रूपं कुरु. अत्रबंधामिति किं वं दीकृतायां किं वा
 नमस्यायौ प्रयुक्तमिति संदेहः. अत्रार्थानिश्चय एव दूषकतावीजं. अप्रतीतमिति. प्रतिप्रतिशास्त्रे इतं
 ज्ञातं न प्रतीतमप्रतीतं. यत्किंविच्छास्त्रपरिभाषितमित्यर्थः. **यथा**. सम्पज्ञानमहाज्योतिर्दलितशयताजुषः. तत्र
 विधीयमानमप्येतन्नमवेत्कर्मबंधनं. अत्राशयशब्दे वासना पर्ययायोगशास्त्र एव प्रसिद्ध इति. विर
 लयोगत्वेन स्रष्टित्यप्रत्यापकत्वमेव दूषकतावीजं. ग्राम्यमिति. ग्राम्योऽविदग्धस्तत्र युक्तं ग्राम्यं. **यथा**. राम
 एकाविभावरीकांतसंक्रांतघटिते मुखं. तपनीयशिलाशोभाकटिश्च हरते मनः. अत्र कटिरिति. ओषी २५
 नितं वादिकमौपनागरिकं. कटिपदं तु अविदग्धमात्रप्रयोज्यं वक्तु रविदग्धतानुसंधानं रसस्थापकं

काविलुंठनदृथोच्छूनैः किमेभिः कर्तुं जैः अत्रायमेव न्यकार इति वाच्यं तथैव न्यकारस्य विधेयता प्रतीतेः
 अत्रवशद्वरवनाविपरीतारुतेति वाक्यस्यैव दोषो न वाक्यार्थस्येति किं व खंडवाक्यार्थबोधदशा
 यामेवायं दोषो ननु महावाक्यार्थबोधदशायां तदा समूहलं वनपदस्मृतौ विधेयस्य उद्देश्यस्य
 च पौर्वापर्यबोधविरहात् **श्रित** क्षमा रक्तभ्रुवः शिवालिंगितमूर्त्तयः विग्रहस्तपणे नाघशे रते
 ते गता सुखाः अत्र क्षमादिगुणयुक्ताः सुखमासत इति विवक्षिते हता इति प्रतीतिः **अथ** पदे
 कैदेशे यथा संभवमुदाहरणानि **अल** मनिवपलत्वात्त्वप्रमायोपमत्वात्परिणतिविरसत्वात्सं
 गमेनांगनायाः इति यदि शतरुत्वस्तत्त्वमालोचयामस्तदपि न हरिणां ह्रीं विस्मरत्यंत रात्मा अत्र
 त्वादितिकष्टं **यश्चा** शरोविभ्रममंडनानां संपादयित्री शिखरैर्विभर्त्ति त्वलाहकच्छेदविभक्तरागा
 मकालसंध्यामिव धातुमन्त्रा अत्र मन्त्राशब्दोच्चार्येन निहतार्थः **आ** दा वंज न पुंजति स वपुषांश्चा

का.प.
३१

सानिलोल्लासितप्रोत्सर्पधिरहानलेनवततः संतापितानां दृशां. संप्रत्येव निषेकमश्रुपयसादेव स्पवेतो
भवो भल्लीनामिव पानकर्मकुरुते कामं कुरंगेत्त एण. अत्र दृशामिति वक्रववनमनर्थकं. कुरंगेत्त एणया
एकस्पाएवोपादानात्. नवव्यापारे त्रदृक्शद्योवर्तते अंजनलेपादीनां तत्रासंभवात्. **अ**यमेकपदेत
यावियोगः प्रिययावोपनतः सुदुःसहो मे नववारिधरो दयादहो निर्भवितव्यं वनिएत पत्ररम्पेः. अत्र
भवितव्यमिति भूतमित्यर्थे अवावकं. **अ**तिपेलवमतिपरिमितवर्णिलघुतरमुदाहरति शठः. परमा
र्थतः सहृदयं वयं हति पुनः कालकूटघटितमिव. अत्र पेलवशब्दः. यः पूयते सदा स्नात्वा सुरम्रोतस्विनी
जले. अस्माकं भाग्यवशात् सोयं नयनगोचरः. अत्र पूयशब्दः. विनयप्रणयैककेतनं सततं यो भवदंग
तादृशः. कथमेव सतद्वदी नृपतांतदभिप्रेतपदं समागतः. अत्र प्रेतशब्दः. कस्मिन्कर्मणि सामर्थ्यमस्य
नोन्नपतेतरो. अयं साधुवरस्तस्मादंजलिर्वध्यतां मिह. अत्र किं पूर्वसाधुरुतसाधुषुवरतीति संदेहः. कि

राम
३१

मुच्यते स्पृहा लमो लिमाला महामणेः सुदुर्लभं ववो वाणे स्तेजो यस्य विभाष्यते अत्र ववः शब्देन गीः शब्देन
 लक्ष्यते अत्र पूर्वपदवदुत्तरपदमपि पर्यायपरिवर्तनं न सहते जलध्यादौ तूत्तरपदमेव प्रतिकूलवर्णमुप
 हतलुप्तविसर्गं विसंधिहतवृत्तं न्यूनाधिककथितपदं पतञ्जलसमाप्तपुनरात्रं अपदस्य पदसमा
 संविमतपरार्थं प्रसिद्धिहृतं मग्नप्रक्रममभवन्मतयोगं वाक्यमेव तथा रसानुगुणत्वाच्च वर्णनां व
 क्ष्यते तद्विपरीतत्वं प्रतिकूलत्वं यथा शृंगारे अकुंठो कंठया पूर्णमाकं वंकलकंठिमां कंबुकंघ्राः
 क्षणं कंठे कुरुकंठार्तिमुद्धर अत्र मधुरवर्णत्वमुचितं तथा रोद्रे उदाहृते रुतमनुमतमित्यादौ विकरव
 र्णत्वं दीर्घसमासचमुचितं उपहतः ॐ चं प्राप्नोतु मोवा विसर्गो यत्र तदुपहतलुप्तविसर्गं यथा धीरो
 विनीतो निष्प्रणो निर्विकारो नृपोत्रसः यस्य भृत्या बलेत्सिक्ता भक्ता बुद्धिप्रभाविताः अत्रैतयोर्नैरंत
 र्येणानेकस्थानोपहतलुप्तविसर्गत्वेनैव दूषकता तथा उपहृतेत्यादिबहुषु पतञ्जलसमाप्तपुनरात्रं ववंधौ शैथिल्या

का.प.
३३

३३

पादत्वमेव हृषकतावीजं संघे वैरूप्यं विश्लेषः यथा राजचिन्ता भवतश्चरितानि तानि इंदोर्धुतिं दधति
यानिरसातले तः श्रीदोर्वले अतितते उवितार्थवृत्ती आतचाती विजयसंपदमेत्यभातः अत्र संहितानि
करोमीति स्वेच्छया सकृदपि दोषः प्रष्टव्यादि हेतुकत्वे त्वसकृत्तद्वृत्तं जातयति भंगं रसानुगुणं वृत्तं
यत्क्रमेणोदाहरणं अष्टममष्टतं का संदेहो मधून्यपि नान्यथा मधुरमधिकं वृत्तस्यापि प्रसन्नरसं फ
लं सकृदपि पुनर्मध्यस्थः सन्नरसांतरविज्ञानो बद्धनु यदि हान्यत्वादु स्या प्रियारदनकृदात् अत्र यदि
हान्यत्वादुः स्यादित्यतिभंगादश्रयं हान्यत्वाबुद्ध्या कविबंधो विप्रसहस्रसमाश्रयदेव मुग्धविद
ग्धसभांतररत्नकासिगतः कवयंवतवैतै हान्यत्वाजकमेतद्वृत्तं न्यूनपदं यथा त्वयि निवहरतेः प्रि
यवादिनः प्रणयभंगपराश्रुत्ववेतसः कमपराधलवं मम पश्यसित्यजसिमानि दासजनं यतः अत्रा
पराधत्वमपीति वाच्यं अत्र हृषकतावीजं स्फुटमेव पराभिमतस्यानभिहितवाच्यस्य न्यूनपद एवात भा

राम

३३

वः अधिकपदं यथा. इदमनुवित्तमक्रमश्च पूसां यदि ह ज्ञास्व पिमान्मथा विकाराः. यदपि वनरुतं नि
 तं विनीनां स्तनपतनावधि जीवितं रतं वा. अत्र नूतमिति नूतं प्रकृतक्रमभंगमावहति. अत्राका
 न्तो विरहः स्फुट एव. स एव दूषता बीजं. कथितपदं यथा. अधिकरतलतल्यं कल्पितस्नापली
 लापरिमलननिमीलत्वां डिमागंडपालीस्तनुकथयकस्पयं जयत्यंजसैव स्मरनरपतिली
 लायौ वराज्यासिषेकं. अत्रलीलेति. अत्रपिष्टपेषणवदवमत्कारिबमेव दूषकता बीजं. वस्तुत
 स्त. सत्यप्यर्थनेदतासूर्यपदैकत्वदोषादर्थे कप्रतिभास एव दूषकता बीजं. तथा वउदेति सविताता
 प्रस्ताभ्र एवास्तमेतीति वत् या स्वापलीला तत्रैव यौ वराज्यासिषेकं व्यंजयतीतीत्यभेदप्रतीतिः स्यात्.
 अत्रतु द्वितीयलीलापदं अवश्यवशीकरणपरं पतत्प्रकर्षं यथा. कः कः कुत्र न घुर्घुरयित घुरी घोरो
 घुरे स्मकरः कः कः कं कु मलाकरं विकमलं कर्तुं करी नो घतः. के के कानि वनान्परण्य महिषानोन्म

का.प.
३४

३५

लयेयुर्यतःसीहीस्तेहविलासवधवसतिःपंचाननोवर्ततेसमामपुनरात्रंयत्रविशेषंसमामंजनि
तान्चयवोधंपुनरात्रमावृत्तंततःयाथाःक्रेङ्कारःस्मरकार्मुकस्पसुरतक्रीडापिकीनारवोसंका
रोरतिमंजरीमधुलिहांलीलावकोरीध्वनिःतन्व्यःकंबुलिकापसारणभ्रजान्तेपस्वतत्कंकाण
काणःप्रेमतनोतुवोनववयोलास्यायवेणुस्वनःनचत्रक्रियाकारकभावेनान्वयबोधेजातेपुनर्वि
शेषणान्वयेनिराकांक्षत्वमेवदूषकतावीजंवाच्यंतत्रुनघटतेविशेषणंशेतात्पर्यसत्वेनतात्पर्यवि
षयीभूतान्वयबोधाजननेनतद्वादिताकांक्षायाःसत्त्वादितिचेत्साध्वोवःकिंत्वत्रतात्पर्यग्राहकमु
कटंनस्तीतितद्गृहविलंबेनान्वयबोधविलंबएवदूषकतावीजंयत्रतुतद्ग्राहकमस्ति तत्रनेदंस्वर्ण
यथाःनववयोलास्यायगीतंतथाःअत्रतथेत्यस्योक्तदग्राहकस्यसत्त्वात्एवंअद्यापिस्तनवेपथं
जनयतिश्वासःप्रमाणधिकइत्यत्रप्रामाणधिकेनैवश्वासस्पवेपथुजननाक्रियान्वयेपिनवाक्य

एम
३४

समाप्तिः एव मन्त्रत्रापि बोध्यं अपदस्थपदमस्थानस्थपदं ॥ यथा ॥ द्यंगतंसप्रतिशोचनीयतां समा
णमप्रार्थनया कपालिनः कलावसाकांतिमतीकलावतस्त्वमस्पलोकस्त्वनेत्रकोमुदी ॥ अ
त्रत्वंपदानंतरेवकारोयुक्तः तदैवतस्याः समुच्चैयता स्यात् इदमत्रावधेयं अधीतरैकवाचकं
यत्र द्वितीयार्धेकवाचकशेषं प्रथमार्धतत् तथा संकीर्णः यत्र वाक्यांतरपदानि वाक्यांतरेण
प्रविशंतितत् तथा गर्भितं यत्र वाक्यस्य मध्ये वाक्यांतरमनुप्रविशंतितत् तथा अक्रमं य
त्र यदुत्तरं यत्पदोपादानमुचितं तदन्यत्र तदुपादानं तत् एतानि वत्वारि परैरभ्यपगता
निरूपणानि अस्मिन्नपदस्थपदएवांतर्भूतानि संकीर्णस्य क्लिष्टएवांतर्भावइतिकेचित् अपदस्थ
समासं यथा ॥ अद्यापि क्लृप्तनद्ये तदुर्गविषमे सीमंतिनीनां हृदि स्यातुं वांछति मानसपथि निति क्रोधादि
वालोहितः उद्यद्हरतरप्रसारितकरः कर्षत्यसौ तक्रूणा सुक्लृत्तैरवकोचनिःसरदल्लिखेणीकृपा

का.प.
३५

३५
एंशशी. अत्र कुसुमस्योक्तौ समासो न कृतः. कवेरुक्तौ तु कृतः. विमतः प्रकृतविरुद्धपरार्थो यत्र तच्चि
मतपरा र्थं यथा. राममन्मथशरेण ताडिता दुःसहे न हृदये निशाचरी. गंधवदुधिरवंदनोत्तिता जी
वितेशवसतिजगामसा. अत्र प्रकृतरसविरुद्धः शृंगारश्च व्यंजको परो र्थः. प्रसिद्धादन्यत्र प्रयुक्तं प्र
सिद्धिपरिहीनं. यथा. महाप्रलयमारुतक्षुभितपुष्करावर्त्तकप्रवंडधनगर्जितप्रतिरवानुकारी सुकू
रवः अवणभैरवः स्थगितरोदसीकंदरः कुतो घसमरोदधेरयमभूतपूर्वः पुरः. अत्र रवो मंडूकादि
ध्वनिषु प्रसिद्धः न तदुक्त रूपे सिंहनादे. ससितवसनालंकारायां कदाचनकोमुदीमहसिरुदृशि सै
रंयात्यागतोत्तमभूद्विकः. तदनुभवतः कीर्त्तिः केनाप्यगीयतयेन सा प्रियग्रहमगान्मुक्ताशंकक
नासि शुभप्रदः. अत्राभूत्तापिकीर्त्तित्येत्स्मात्प्रकाशरूपाकथितेति लोकविरुद्धमपि कविप्रसि
द्धेर्न दुष्टं. भयः प्रस्तावो यत्र तत्रथा. यथा. नाथे निशाया निया नियतेर्नियो गादस्तं गते हंत निशापिया

राम
३५

ताः कुलांगनानां हि दृशा नुरूपं नातः परं मदतरं समस्ति अत्र गतेति प्रक्रांतेयातेति कृतेः प्रक्रमो भ
 यः गतानि शापीति युक्तं ननु कथितपदस्य दुष्टत्वाभिधानात्कथमेकस्य पदस्य द्विः प्रयोग इति चेत्
 उच्यते उद्देश्यप्रतिनिर्देश्यव्यतिरिक्त एव विषयः एकपद द्विः प्रयोगनिषेधस्य प्रत्युक्ततादृशिवि
 षये तस्यैव पदस्य सर्वनाम्नोवाप्रयोगं विना दोषः तथा हि उद्देश्यस्य विताताम्रस्मात्प्रवास्तमेति व
 संपन्नौ वविपन्नौ च महतामेकरूपता अत्र रक्त एवेति यदि त्रियेत तदा पदांतरप्रतिपादितः स एवार्थो
 र्थांतरतयेव भासमानौ नैकरूपमावहति ननु पर्यायशब्दानां शक्यतावच्छेदकैकानियमात्कथमन्य
 त्वेन प्रतीतिरिति चेदुच्यते यन्मते शब्दे बोधो भ्रमो भासते तन्मते रक्तादिशब्दांतरस्य भावादौकरूप्या संभ
 वात् अभवन्मतश्चो योगः संबंधो यत्र तत्र तथा विवक्षितसंबंधबोधं प्रति स्वरूपा योग्यमिति यावत्
 तेन विधेया विमर्शनातिव्याप्तिः तत्र रवनान्यत्वेन संबंधोपपत्तेर्यथा येषां तादृशे भदानसरितः

का.प.

३६

३६

पीताः प्रतापो अभिलीलापानकवश्च वंदनतरुद्धायास्तयैः कल्पिताः येषां ऊं कृता मरपतिस्तो माः न्त
पावारिणां किं नैस्तत्परितोषकारिविहितं किं विस्मयादो वितं अत्र यै रित्यत्र विशेष्यस्माप्रतीतिः न्तपा
वारिमिरिति पाठे युज्यते संवंधः यावद्यदर्थपरमर्षकतयदेन सह न्तपावारिमिरित्यस्य विशेष्यभावो
पपत्तौ सकल यदर्थं न्तपावारिणोरण्यनेदान्यस्य न्याय्यत्वात् यथावा **जं** घाकां ओरुनालो नखकि
रणलसके सरालीकरालः प्रत्यग्रातककाभाप्रसरकिसलयो मंजु मंजीरभंगः भर्तुर्नृत्पानुकारेज
यतिनिजतनुस्वच्छतावण्णवापी संभूतां भोजशोभां विदधदभिनवोदंडपादोभवान्याः अत्र दंडपादग
तानि जनुः प्रतीयते भवानी संवंधिनी तु विवक्षिता निजस्वात्मादिशब्दानां प्रधानक्रियान्विता च यित्त्व राम
बुत्पत्तेः अर्थे पुष्टः कष्टो व्याहृतपुनरुक्तदुष्कमग्राम्याः संदिग्धो निर्हेतुः प्रसिद्धि विधा विरुद्धश्च ३६
नवीकृतः स नियमानियमविशेषो विशेष परिहृतः साकोक्तोपदमुक्तः सहैवरभिन्नः प्रकाशितविरुद्धः

विष्णुवाङ्मयपुनःस्वीकृतोऽस्मीलः इत्येते प्राचीनैरर्थदोषाः कथितास्ते उक्तेषु शब्देषु घतमर्धवती
 तिनष्टयस्त्रिपादिताः तथाहि पुष्टं पोषणमुत्कर्षः पश्चान्नविद्यते पुष्टं यत्रेति नत्रासमासः तथावप्रकृ
 तवाक्योद्देशोत्कर्षहेत्वर्थरूपा पुष्टार्थस्य अधिकपदे निरर्थके वा तर्भावः । **यथा** अतिवितगगनसर
 णि प्रसरणपरिमुक्तविश्रमानन्दः मरुदुल्लासितसौरभकमलाकरहासरुद्रविर्जयति अत्रातिवि
 ततत्वादयो र्थाश्च पुष्टा इति युक्तोऽस्याधिकपदे निरर्थके वा तर्भावः तथा कष्टस्य क्लिष्टं तर्भावः यथा
 सदा मध्ये या सामि यममृतनिस्पन्दसरसा सरस्वत्फटा मावहति वडुमा गी परिपरिमलं प्रसादं ता ए
 ता धनपरिविताः केन महतां महाकाव्ययो निष्फुरितमधुरायां तुरुवयः अत्रार्थप्रतीतिर्विलंबेनेति
 क्लिष्टं तर्भावः समुवितः अस्यार्थः अष्टतं कृधा जलं वरसो मा कथं शृंगारादिश्च सरस्वती वा एगी न
 दीव मा गौरीतिः पंथाश्च परिमलं वमत्कारं सुखं व प्रसादं कव्यकृतं स्वच्छकांतिश्च धनो निविडो मेघ

का. प.
३७

अ. परिविता अत्यन्ताम्पस्ताः सर्वदाश्च रुचय अभिसंधयः कांतयश्च महतां कवीनामादित्यानां च तेषां
द्वादशत्वात् एवं कृत्वा निदिता वा पुनरन्यथा कृतं रूपं स्यादतस्तत्र अनुवितार्थ एवांतर्भावः. **पथा.**
जगति जयिनस्ते तेनावाने दुकलादयः प्रकृति मकराः संत्येवो न्ये म नो मदयं नित्ये. म म तु यदियं या
ता लोके वितो व न व द्रिका नयन विषयं जन्म न्येकः स एव महोत्सवः. अत्रैदं दुकलादयो यं प्रतिप स्पश प्रा
याः स एव वं द्रिका त्वमुत्कर्षार्थं मा रो पयतीति व्याहृतस्यानुवितार्थे तर्भाव उचितः. एवं पुनरुक्तस्या
कपदे निरर्थके वांतर्भावः. पुनरुक्तोदाहरणं तु कृतं म नु मत मित्यादि. अत्रार्जुनार्जुनेति भवद्विरि
तिवोक्ते किरीटि पदार्थः पुनरुक्त इति युक्तो धिकपदे निरर्थके वांतर्भावः. तथा दुःक्रमस्य अनुवि
तार्थे. **पथा.** क्षपालरत्ननिर्हैन्यप्रदानप्रथितोत्सव. विश्राणयतुरंगं मे मातंगं वामदालसं. अत्र
मातंगस्य प्राप्तिर्देहो न्याय्यः इतीदमनुवितार्थ. एवं ग्राम्यो ग्राम संभवोः विदग्धप्रतिपादितः स्वरि

राम

३७

रंसादिः तस्याप्यनुवितार्थे तभावः । **यथा** स्वपितृयावदयं निकटे जनः स्वपितावदहं किमप्येतिते । त
 दयिसंप्रतमाहरूपकं त्वरितमूरुमुदंबयकुं वितं । इदमप्यनुवितार्थं । तथा संदिग्धस्य संदिग्ध एव
 तभावः । **यथा** आलिंगितस्तत्र भवानित्यादि । एवं निर्हेतोर्मूनपदे । **यथा** गृहीतं येनासीः परिभवमया
 नोवितमपि प्रभावाघस्याभून्नखत्तुतवकश्चित्रविषयः । परित्यक्तं तेन त्वमसि कृतशोकान्ननु मया हि
 मोक्षोऽशस्त्रत्वामहमपियतः स्वस्ति भवते । अत्र द्वितीयशस्त्रमोवने हेतुर्नोपात्तः शनिमूनपदे तभावः ।
 एवं प्रसिद्धि विरुद्धस्यानुवितार्थे तभावः । उदाहरणं तु पूर्वमेव प्रसिद्धिपरिहीने महाप्रलय इत्या
 दिदत्तं न देवमंतव्यं । अत्र रवः सिंहनादेनुवित इत्यनुवितार्थं । विद्याविरुद्धस्याप्यनुवितार्थं । तभा
 वः । **यथा** सदास्नात्वा निशीथिन्यां संकलं वासरं बुधः । नानाविधानि शास्त्राणि व्यावष्टेवष्टोति
 वः । अत्र ग्रहोपरागादिकं विना रात्रौ स्नानं धर्मशास्त्रे निषिद्धमितीदमप्यनुवितार्थं । एवमेकभंगीनि

ला.प.
३८

दिष्टानेकार्थत्वरूपमनवीकृतत्वं न दोषः किंतु गुणभावः उक्तिवैविष्यात्मकमाधर्यस्य न वीकृतत्वरूपस्य गुणस्य वक्ष्यमाणत्वात् अतोत्र गुणभावादेव रसापकर्ष इति यथा प्राप्ताः श्रियः सकलकामदुघासूतः किंदन्नं पदं शिरसि विद्विषतीततः किं संतर्पिताः प्राणयिनो विभवे सतः किं कल्पं स्थितं तनुभृतां तनुत्ति सतः किं तथा नियमपरिवृत्तस्यापि न्यूनपद एवांतर्भावः नियमस्य शब्दादप्रतिपत्तिरनियमपरिवृत्तिः यथा यत्रानुल्लिखितारव्यमेव निखिलं निर्माणमेतद्विधेरुक्त्वप्रतियोगिकल्पनमपिन्यकारकोटिः परायाता प्राणभृतां मनोरथगतीरुल्लंघयत्सं पदस्य स्याभासमणीकृताश्मसुमणोरश्मत्त्वमेवोचितं अनुल्लिखितारव्यमेव निखिलं निर्माणमेतद्विधेरुक्त्वप्रतियोगिकल्पनमपिन्यकारकोटिः परायाता प्राणभृतां मनोरथगतीरुल्लंघयत्सं पदस्य स्याभासमणीकृताश्मसुमणोरश्मत्त्वमेवोचितं अनुल्लिखितारव्यमनिर्दिष्टनामकं

राम

३८

अत्र ह्यायामात्रमणीरुताश्मसुमणेस्तस्याश्मनैवोवितेति सनियमचंवाचं. तथा रुतेयुणांतरव्यवच्छे
 देन निंदति शयप्रतीतेः. आरुतमणे सुगणनायां विंतामणे र्गणनमनुवितमित्यर्थः. कवितात्पर्यविष
 यः सिध्यति. तथा नियमपरिवृत्तस्याधिकपदे अविवक्षितनियमस्य शब्देन प्रतियादनं अनियमपरि
 वृत्तिः. यथा वक्त्रां भोजं सरस्वत्यापिवसति सराशोण एवाधरस्तेवाहुः काकुस्थवीर्यं स्मृति करणप
 दुर्दक्षिणस्ते समुद्रः. वाहिन्यः पार्श्वमेताः क्षणमपि भवतो नैव भुवं त्वभीक्ष्णं स्वर्णं तर्मानसे स्मिन्क
 यमवनिपतते बुधानां भिलाषः. अत्र शोण एवेति नियमो न वाच्यः. पिपासोर्जलमात्रा भिलाषेणे
 त रव्यवच्छेदस्याविवक्षितत्वात्. तथा विशेषपरिवृत्तस्य न्यूनपदे **प्राथा**. श्यामां श्यामलिमानमा
 नयतभोः सोद्वैर्मणी कूर्वकैर्मंत्रं तत्र मय प्रयुज्यहरतश्चेतोत्पलानां श्रियं बंदूं र्णयत क्षणचक्रण
 शब्दरुत्वा शिलापदके येन द्रष्टुमहं क्षमेदशदिशस्तद्वक्रमुद्रांकिताः. अत्र श्यामां मित्यत्र ज्योत्स्नीमि

तिविशेषोवाचः. तथा अविशेषपरिवृत्तस्यापि नूनपदे. यथा. कल्लोलवेल्लितदृषत्परुषप्रहारैरत्ना
 न्यमूनिमकरालयमावमं स्याः. किंकौस्तुभेन विहितो भवतो न नाम याच्या प्रसारितकरः पुरुषो
 नमोपि. अत्र एकेन विहितो भवतः स नामेति सामान्यं वाच्यं. अन्यथा विशेषस्य कौस्तुभस्योपकारि
 ते सामान्येषु कथमादरः स्यादिति तथा साकांक्षस्यापि नूनपदे. अत्र पातार्थकाकांक्षाविषयार्थ
 त्वं साकांक्षत्वं. यथा. अर्थित्वे प्रकटीकृतेऽपि न फलप्राप्तिः प्रभोः प्रकृतदुष्पन्दाशराद्यविरुद्धव
 रितो युक्तसया कन्यया उत्कर्षवपरस्पमानयशसोर्विश्रंसनं वात्मनः श्रीरत्नं वज्रगत्यतिर्दशमु
 खो देवः कथं मृष्यति. अत्र श्रीरत्नमित्येत्ति तु मित्याकांक्षति. अन्यथा श्रीरत्नमिति कथं त्वात्. त
 था वज्रीरत्नस्पृष्टे वा योग्यत्वे कथं. कथमित्यादिना च यः. ततश्च साकांक्षस्य नूनपद एवांतर्भावः
 समुचितः. तथा अपदयुक्तस्यानुवितार्थः. यथा. आज्ञाशक्रशिखामणिप्रणयिनीशाम्नाणि

वक्तुर्नर्वभक्तिभूतपतोपिनाकिनिपदंदिव्येनिलंकापुरी. उत्पत्तिर्दुहिणाचयेवतदहोनेहग्वरो
 लभ्यतेस्माच्चेदघनरावणः क्वनुपुनः सर्वत्रसर्वगुणाः. अत्रस्माच्चेदघनरावणइत्येतावतैवसमा
 ष्यं. तथाहि. अत्ररावणंप्रत्फपेन्तावाक्यार्थः स्माच्चेदघनरावणइत्यंतेनैवप्राप्तः क्वनुपुनरित्या
 दिनासमार्थनेनार्हतीत्यनुवितार्थः. एवंएकसमभिव्याहारनिर्दिष्टोत्रमाधमरूपस्पसहवरभिन्नस्या
 नुवितार्थएवांतर्भावः. यथा. श्रुतेनबुद्धिर्व्यसनेनमूर्खतामदेननारीसलिलेनैनिशाशशंकेनध
 तिः समाधिनानयेनबालंक्रियतेनरेंद्रता. अत्रश्रुतिबुद्ध्यादिलिरुक्तसहवरैर्व्यसनमूर्खतयो
 भिन्नत्वंइतीदमप्यनुवितार्थः. तथाप्रकाशितविरुद्धस्यानुवितार्थएवांतर्भावः. यथा. लभ्यंरागा
 वृतांग्पासुदृढमिहययेवासियथारिकंठेमातंगानामपीहोपरिपरपुरुषैर्यावदष्टापतंती. तत्सक्तो
 यंनकिंचिद्गणयतिविदितंतेस्तत्तेनास्मिदन्नाहमेवः. आनियोगाद्गदितुमिवगतेत्युभियंस्पर्की

निष्कर्षः

का.प.
४०

त्रिः अत्र विदितं ते स्वि त्पने न वेदयितव्यानुविताया मिधानेन क्रोधा मिष्यक्तेः श्रीसस्मादपसरतीति
विरुद्धं प्रकाशते इतीदमप्यनुवितार्थं तथा विध्युक्तस्य विधेया विमर्शे तर्भावः यथा वाताहारत
याजगद्विषधेरे राश्यास्पनिः शेषितं ते प्रस्ताः पुनरश्रतोयकणिकातीव्राव्रतैर्वर्हिभिः तेपि क्रूरवम्
रुचर्मवसनैनीताः न्तयं लुब्धकैर्दंनस्य स्फुरितं विदन्नपि जनोज्ञात्मो गुणानीह ते अत्र जगति निः
शेषयितुं वाताहारत्वमावरितमित्याद्यर्थे दंनस्य स्फुरितमित्याद्यर्थो तरन्यासस्वरसेन विवक्षणी
ये विधेयस्य व्युत्क्रमाभिधानेन विधेया युक्तं च तथा च स्फुरत् एव विधेया विमर्शे तर्भावः तथा विधेय
विरोध्यनुवादरूपस्यानुवादा युक्तस्याप्यनुवितार्थ एव तर्भावः यथा अरे रौमाहस्तामरणभसल एव
अणिशरणस्मरकीडात्रीडाशमनविरहिप्राणदमनसरोहंसोन्नसप्रवलदलनीलोत्पलसखे ४०
सखेदोहंसोहंश्लथयकथयक्केन्दुवदाना अत्र विरहिणः पुरुरेव सोमोहंश्लपने विधेये विरहिप्राण

दमनत्वेनानुवादो नो वि त इति दमप्यनुविनार्थः तथा त्पुनः स्त्रीरुतस्य समाप्तपुनरात्रे त्पुनः
 उपसंहृतैकदेश यथा लघं रागावतां ग्ये त्पत्र विदितं ते स्वित्यनेन यावतो र्था निवेधान् अनिवेधे
 व मध्ये उपसंहाराभिधानात् तथा वात्र समाप्तपुनरात्रे च आह त्रिकल्पनमुत्पाप्याकांक्षत्वं वा ह्य
 कता बीजमित्येतयोर्भेदो न्यायः तथा शीलस्यानुविनार्थे यथा हं तु मेव प्रवृत्तस्य स्तब्धस्य विवरे
 षिणः यथा शुजायते पातो न तथा पुनरुन्नतिः अत्र पुंयं जनस्यापि प्रतीतिरितीदमप्यनुविनार्थ
 नत्वेवमधिकपदादीनामपि निरर्थकादिघ्नं तर्भावः स्यादिति चेत् भवतुकानो हानिरिति अथे
 दानीमेते दोषाः कविदोषा इत्याह कर्णवतं सादिपदे कर्णदि च निनिर्मितिः सन्निधानादि
 बोधार्थं यथा तस्याः कर्णवतं सेनजितं सर्वविशेषणं अत्रावतं सपदेन कर्णा भरणमु
 च्यते तथापि कर्णपदेनाधिकं तथाहि कर्णपदेन कर्णस्थित्यवस्थाप्रतिपाद्यते तेन वर्णनीयोक्त

का.प.
४१

५१

र्षः प्रतीयते स्वतो न भूषणं तरजे च त्वमपि तु तत्कारणं संवंधेनेति पर्यवसानात् न तथा श्रवणकुंडलशिरः
शेखरधनुर्नामुक्ताहारपुष्पमालाशब्देषु श्रवणादिशब्दास्तत्र द्विशेषलाभाय बोध्याः स्थिते चेतस
मर्थनं न खलु कर्णवतं सादिपदवज्रघनकां वीत्यादि क्रियते रयति र्चैर्निर्हेतोर्दुष्टता यथा वं
द्रंगता पयगुणान् भुंक्ते यथा श्रिता वांद्रमसीमभि र्खा उमा मुखं तु प्रतिपद्यतो लादिसंश्रयां प्री
तिमवापलक्ष्मीः अत्र गत्रौ पयस्य संकोचो दिवा वंद्यस्मिन् प्रभवं लोकप्रसिद्धमिति न भुंक्ते इति हे
तुं नापेक्षते अनुकरणे तु सर्वेषां सर्वेषां श्रुतिकटुप्रभृतीनां दोषाणां यथा मृगवत्क्षमद्राक्ष
मित्यादि कथयत्ययं पश्यैष वगवित्याह सत्रा माणं यजेति व वक्त्राद्यैर्वित्पवशादेषोपि गुणः कवि
त्कवि नौ भौ वै या करणे वक्त्रे प्रतिपाद्ये वरसे वरौ द्रादौ कष्टत्वं गुणः क्रमेणोदाहरणं दीधी देवी
रूमः कश्चिद्गुणवृद्धो रभाजनं किञ्चित्पयस्यमः कश्चिद्घात्रसन्निहितेन ते अत्र वै या करणे वक्त्रात्ततो

एम

४१

निशयेन वै यो करणे प्रतिपाद्येकष्टत्वं गुणः। तेन तस्मिन् प्रीत्यतिशयात् रौद्राद्यैर्विवशाद्यथा प्रागुदाहृते मूर्च्छा मु-
 हत्तल्लत्नेत्याः करणत्वाप्रतीतेर्गुणत्वा यदात्मा महमद्राक्षं पदविधा विशारदः उपाध्यायं तदा स्मार्धं समस्त्राक्षं वसं-
 मदं अत्र वैयाः दौ उक्तस्योक्त्येत्ता दौ वज्रत्कटावर्णीर्भोजो वंजयंतः प्रकृतवीरवीभत्सयोरानुगुण्यमादध-
 नेत्वा यौ वित्पवशाद्यथा गजं द्वनघटाटोपे हरोऽङ्कारिणि किमन्येपि वदुर्दत्ताः सीदन्ति स्मरदन्ति नः अत्र
 सिंहे वा अपरुषावर्णी गुणः प्रकरणवशाद्यथा रक्ताशोकश्च शोदरी क्वानुगता त्वत्कानुरक्तं जनं नो
 दृष्टेति सुधैव बालयसि किंवाताभिधूतं शिरः उक्तं घटमानष इदघटा संघट्टदष्टदसत्पादाहति
 मंतरेण भवतः पुष्पोऽमोयं कुतः अत्र शिरोधननेन कुपितस्त्ववसि विप्रतं नेपि गुणः क्वित्रीर
 सेकष्टत्वं न गुणो न दोषः शृंगारवीरादिरसाना मेकस्याप्यभावान्नापकर्षकमुत्कर्षकं वयथा नरुष
 सिद्धै कुरुदेव कार्यमर्थीयमर्थी तत्र रत्नमप्येव अपेक्षते प्रत्ययमंगलद्वौ बीजां कुरः प्रागुदयादिवांभः

का.प.
४२

प्रयुक्तनिहतार्थोऽस्तेषादोनदुष्टौऽस्तेष्वरूपालंकारस्तथावर्तुनिर्वाहकत्वात् प्रतीतिमांथर्यस्यादोषत्वात्
यथा येन च स मनो भवेन वलिजित्कायः पुराञ्जीरुतो यथो हृत्तुजंगहारवलयोगं गांवयोधारय
त यस्याः शुः शशि मच्छिरोहर इति स्तुत्यं वना मामराः पायात्स स्वयमंधकन्त यकरत्वा सर्वदोमा
धवः अत्र माधवपक्षे शशि मर्दधकन्त यकर शशाव प्रयुक्तनिहतार्थो अस्तीलं कविहृताः यथा
सरतारंभगोष्ठाः ध्वर्थैः पदैः पिशुनये च रहस्पवस्त्वितिकामशास्त्रस्थितौ करिहस्तेन संवाधे प्रवि
र्यातर्विलोडिते उपसर्पन्ध्वजः पुंसः साधनां तर्विराजते शमकथास्त यथा उन्नानो कूनमंड
कपाटितोदरसंनिभेऽक्लेदिनिञ्जीवणे सक्तिरुमेः कस्पजायते अत्र वैराग्यहेतुघृणोत्पादनया
जुयुष्मागुणः निर्वाणवैरदहनाः प्रशमादरीणं नंदंतु पांडुतनयाः सह माधवेन रक्तप्रसाधितक
वः क्षतवियहाश्च स्वस्याभवंतु कुरु राजसुताः सभत्याः अत्र दुर्घातानां मंगलस्पनाय कर्मगतत्वे

राम
४२

नगुणत्वं संदिग्धमपि क्वचिद्गुणः यथा कुभोजनं महाराजतवापि वममापिवेत्पादो अत्र राज्ञो म
हिमावर्णनीय इति नियतार्थप्रतिपत्तिकरत्वेन व्याजस्ततिपर्यवसायित्वात् एवं सामाजिकस्य च त्वे स
त्यप्रतीतं न दोषः तथेतराज्ञा तस्वज्ञानोत्कर्षधारणगुणश्च अधमप्रकृतेर्विहृषकादेरुक्तिगुहास्य
करीषु ग्राम्योक्तिर्गुणः एतद्वयं स्वयमुदाहार्यं न्यूनपदं क्वचिद्गुणः यथा गाढालिंगनवामनीकृतकु
वप्रोद्भूतरोमोक्तमासां दृशेत्परसातिरेकविगतच्छीमन्नितं वावरा मामामानदमामलमितित्ता
मान्तरोल्तापिनीसक्तार्किं नु मृतानुकिं मनसि मे लीना विलीना नु किं अत्र पीडयेति पदमनुपा
त्रं वक्रपाहर्षमोहातिशयं प्रतिपादयत्त गुणतामापद्यते अध्याहारेण वाक्यार्थबोधविलंबेऽपि प्रक
तरस्योषकत्वात् उक्तरूपामममनसि सक्तार्किं निश्चलत्वेन वर्त्तमानत्वात् सप्तस्य आसादिक
मनुभूयत इत्यत आह मृतानु किमिति मृतापिवहिरनुभूयत इत्यत आह लीनेति जनुका षवदि

का.प.
४३

५३

तिशेषः तथा भूतद्यापिकेन विप्रकारेण विघटनं कर्तुं शक्यत आह विलीना नुक्तिमिति नीरन्तीरवदि
तिशेषः कविन्न गुणेन दोषः यथा तिथेत्कोपवशात्प्रभावपिहितादीर्घं न साङ्गप्यतीत्यादौ पिहितेत्य
नंतरं नैतद्यत इत्येतैः नूनैः पदैर्विशेषवृद्धेरेकरणान्न गुणः उन्नरा प्रतिपत्तिः पूर्वा प्रतिपत्तिर्वा धत
इति न दोषः अधिकपदं कविश्रुणः यथा वदवदजितः सशत्रुर्न हतो जल्यं शतवत वासीति विव्रं
वित्रमरोदीघाहेति परं मृतेषु त्रे इत्येवमादौ हर्षभयादियुक्ते वक्तुं रिहर्षादिषोषकत्वात् कवित्कथि
तपदं गुणः लाटानुप्रासेऽर्थान्तरसंक्रमितवाच्ये विहितस्यानुवाद्यत्वेन क्रमेणोदा यस्य न स विधेद
यितादवदहनस्तद्दिनदीधितिस्तस्य यस्य च स विधेदयितादवदहनस्तद्दिनदीधितिस्तस्य मित्राणि एव
त्वमित्राणीत्यादौ जितेन्द्रियत्वं विनयस्य कारणं गुणप्रकर्षे विनयादवाप्यते गुणप्रकर्षेण ज्ञानो
नुरज्यते जनानुरागप्रभवा हि संपदः इति विष्णुलाया नुप्रासादित्रयसंपादकत्वात् यतः प्रकर्षे कविश्रुणः

एम

४३

यथा प्रागप्रनिश्चुभशां भवं धनुर्देधा विधाविर्भवक्रोधप्रेरितभीमभार्गवमज्जसंभापविद्धः क्षणात्
 उज्ज्वालः परशुर्भवत्वशिथिलः त्वत्कंठपीठानि थिर्येनानेन जगत्सुखं परशुर्देवो हरः स्थाप्यते अत्र
 वतुर्थपादे गुरोः स्मरणेन क्रोधाभावान्मृगावर्णत्वमेवोचितमिति तस्मादोषत्वे विनयप्रकाशक
 त्वाच्च गुणत्वं समाप्तपुनरातं कविन्नगुणेन दोषः यत्र न विशेषणदानार्थं पुनर्ग्रहणमपि तु वाक्या
 न्तरमेव क्रियते यथात्रैव प्रागप्राप्तेत्यादौ अत्रायमभिप्रायः विशेषणस्पतिशेषसांकांक्षतया विशेष
 ष्यपदावृत्तिनैयत्येन तद्विलंबेन विलंबः वाक्यान्तरारंभे पुनरंगीभावेनाकांक्षावैयर्थ्येण विरहान्न
 दोषः अपदस्य समासं कविद्गुणः यथोदाहृतेरक्ताशोकेत्यादौ नोदृष्टेति क्रोधोक्तौ दीर्घसमासाकर
 णास्थानौ वित्यविवेचनाभावेन क्रोधोन्मादपरिपुष्टिः शृंगारे दीर्घसमासानौ वित्यादस्थानसमास
 तेति भास्करस्तथावतस्य क्रोधपोषकत्वाद्गुणत्वमिति एवमन्यतोपिलक्ष्मणलक्ष्मणं ॥ अथरसदो

षानाहः ॥ व्यभिचारिणः सस्यायिमावानां शब्दवाच्यताः कष्टकल्पनया व्यक्तिरनुभावविभावयोः प्रतिकूलविभावादिग्रहोदीप्तिः पुनः पुनः अक्रोडे प्रथमच्छेदवंगस्याप्यतिविस्तृतिः अंगिनो ननु संधानं प्रकृतानां विपर्ययः अनगस्याभिधानं वरसे दोषाः स्फुरीदृशाः व्यभिचार्यादीनां स्वशब्देनोपादाने भावश्च नित्वं वमत्कारित्वं रसत्वं च न स्यात् व्यञ्जितानामेव व्यभिचारीदीनां तत्र रूपत्वात् अतएवोक्तं व्यभिचारीतर्थाजित इति तथा अतिव्यक्तश्च मत्कारकारी शृङ्गाशदिकोरस इति एवं व्यक्तः स तैर्विभावाद्यै रित्यादिव एवं सत्येतेषां प्रधानकाव्यत्वं भवति एतत्सर्वं व्यञ्जनादृतेर्माहात्म्यं तत्र प्रमाणं तु सहृदयहृदयमेव व्यभिचारिणः स्वशब्देनोपादानं यथा सव्रीडादयितानने सकरुणामार्तगवर्मावरे सत्रासा भजुगे स विस्मयरसावन्द्रे मृतस्यंदिनि सैष्ण्यजङ्गुस्ततावलोकनकिधौदीनाकपा लोदरे पार्वत्या नवसंगमप्रणयिनी दृष्टिः शिवायास्तवः अत्र व्रीडादीनां व्यानप्रादयितानने मुकुलि

तामातंगवर्मावरेसोत्कंपा भजगे निमेषरहिता चंद्रे मृतस्यंदिनि मीलद्रुः सरसि च दर्शनविधौ म्लाना
 कपालोदरे इत्यादियुक्तं. एवं नृते व्रीजदीनामनुभावव्यंग्यत्वसिद्धेः. एवं रसे स्वरसशब्देन शृंगारादिश
 ब्देन वा वाच्यत्वं. यथा. तामनंगजयमंगलश्रियं किं विदुर्बभूव मूललोकितां नेत्रयोः कृतवतो स्पगो
 वरे कोप्यजायतरसो निरंतरः. एवं शृंगारादिशब्देन वाच्यत्वेऽपि बोध्यं. एवं स्यायिनोपि. यथा. संप्रहा
 रे प्रहरणैः प्रहाराणां परस्परं ठणकारैः श्रुतिगतैरुच्चाहृतस्य कोप्यभूतः अत्रोत्साहस्य कष्टक
 ल्पनया विभावादेरभिव्यक्तौ स्फुटमंबहूषकता वीजं. प्रतिकूलविभावादिग्रह इति. यथा. शृंगारा
 दिकं प्रतिकूलस्य शान्तस्य विभावादेरुपादानं स मूलमुन्मूलयति तदेव हूषकता वीजं. यथा. तज्ज
 तमानलं वत विग्रहैर्न पुनरेति गतं चतुरं वयः. परभृतातिरिक्ती वनिवेदिने स्मरमते रमते स्म व
 धूजनः. दीप्तिः पुनः पुनर्विच्छिद्य ग्रहणं. वेद्यांतरसंबंधेन रसधारा विच्छेदो भवतीति तदेव हूष

का.प.
४५

५५

कतावीजं यथा कुमारसंभवेरतिविलापे. अकांडे प्रथमं. यथा वेणी संवरणे वरूनां संक्षये वृत्ते भानुम
न्यास हृदुर्ध्वं धनस्पृंगारवर्णने. अकांडे कोदो यथा वीरवरिते राम नाम दम्ययोर्ध्वं रावाहि निवीररसे
कंकणमोवनाय गच्छा मीतिरामस्योक्तौ. अंगस्यापि प्रधानस्यातिविस्तरेण वर्णनं. यथा हयग्रीवव
धे हयग्रीवस्य. अंगिनो ननु संधानं यथा रत्नावल्यां वा भ्राव्या गमने सागरिकाया विस्मृतिः. प्ररु
तयो दिव्यात्र दिव्यादिव्यादिव्याश्च. धीरोदात्तधीरोरुतधीरत्नलितधीरशांता उन्नमा धममध्यमाश्च.
तेषां लोकशास्त्राति क्रमेणान्यथा वर्णनं विपर्ययः. अनंगस्परसानुपकारकस्य. यथा कर्पूर
मंजरीनायिकाया आत्मनाववसंतवर्णनमनादृत्य वंदितस्पर्शः. प्रशंसनं. ईदृश इति नायिका
पोदप्रहारदिनानायककोपादिवर्णनं. उक्तं हि. अनौ वित्यादृतेनान्यदसंनंगस्पर्कारणं. प्रसिद्धो वि
त्वं धस्तरसस्योपनिधत्परा. इति. इहेदानीयथा संभवं क्वविददोषा एत इत्याह. न दोषः स्वपेदेनोक्ता

राम
४५

वपि संवारिणः कवितः यथा • प्रातः पुनः स्यादुदयाच्च भानुः पश्येम को दंडमना ततज्यं • इत्कत्कस्तत्र
 सराममद्रो निद्रादरिद्रोरजनीमनैषीत् • अत्रोसकश्च दृश्वतदनुभावो प्रतिनिनो तथा प्रतीतिरुदिति
 स्वशब्देनोपादानं • यथा वा • दूरादुत्क क मागते विवर्तितमित्यादौ • औत्क केन कृतत्वर इत्यादौ व •
 तदनुभावस्य सहसा प्रसारणादिसूपस्पस्वश्च स्पेवतस्य प्रतिप्रत्यायकत्वात् • संवारीय शलन्मणे
 त्यादौ वितर्क मतिशंका धृतीनां शांत संवारिणां शृंगार परिपंथिनामपि बाध्यत्वेनोक्तेः • शत्रुविजयपूर्व
 क राज्यत्वा भवप्रकर्ष विशेषा धायकत्वेन तस्य रिपोषकता • तानुपम र्घविंता यामेव विश्रंतेः तेनात्र
 प्रतिकूल विभावादि ग्रहो न दोः • संवारीय देरित्यादि ग्रहणादिरुद्ध स्पविभावादेरपि बाध्यत्वेनोक्तौ गुण
 वहत्वं • यथा • सत्यं मनो रे मारामाः सत्यं रम्या विभूतयः • किंतु मंत्रांगना पांगमं गलोलं हि जीवितं • अत्र शृं
 गार विभाव स्पशांत विभाव स्पजीविता स्थैर्य रूपस्पव परस्परं विरुद्धत्वेपि शृंगार विभाव स्पवाध्यत्वेनाभि

का.प.

४६

५६

धानान्नदोषत्वमपितुगुणत्वं शांतपरिपोषकत्वात्सर्वारामादयः सत्वेवजीवितेतर्था मुपादेयाऽजी
वितं वातिमंगुरमिति किंरुतमुपादेयत्वमेतेषामतो रम्यत्वेपि निःफला एवेति पर्यवसानात् आ
श्रयैक्ये विरुद्धोयः सकार्योत्तिन्नसंश्रयः रसांतरेणांतरितो नैरंतर्येण योरसः वीरमयानकयो
रेकाश्रयत्वेन विरोध इति प्रतिपत्तगतत्वेन मयानको निवर्द्धव्यः शांतशृंगारयो नैरंतर्येण विरोध
इति रसांतरमंतरैकार्यं यथानागानंदे शांतस्पर्जीमूतवाहनस्पृहो गीतमहोवादित्रमित्यहुत
मंतनिवेशमलयवी प्रतिशृंगारो निवर्द्धः स्मर्यमाणे विरुद्धोयः साम्येनाय विवर्द्धितः अंगिन्यंग
त्वमाप्तौ योतौ नदुष्टौ परस्परं यथा अयं सरसनोत्कषीत्यत्र पूर्वावस्था स्मरणं शृंगारं गमपिकरुणं रम
पोषयति सौम्येनेति यथा सरगयास्कृतघनघर्मनो यया कराहति खनितपृथ्वरूपीठया मु
ऊर्मुर्दृशनिविधदितो घयारुषानृपाः प्रियतमयेव भेजिरे इत्यत्र शृंगारौ द्वयोः साम्यविवर्द्धाणादयो

रम
४६

षत्वं अंगिन्मंगत्वमिति. यथा. क्षिप्तो हस्तावलम्बः प्रसमममिहतोऽप्याददानोऽशुको तं गृह्णन् केशेषु पास्त
 श्वरणनिपतितो नेक्षितः संभ्रमेण. आलिङ्गन्यो बधूतस्त्रिपुरयुवतिः सा श्रुनेत्रोत्पलाभिः कामी
 वाद्रीपराधः शमयतुदुरितं शोभनो वः शरानिः. इत्यत्र त्रिपुररिपुप्रभावातिशयस्पर्करुणो गंतस्त
 तु शृंगारः तथानकरुणे विश्रान्तिरिति तस्यां गतेनैव तथाव प्राप्यथा कामुक आवरितवान् तथा
 घशराग्निरिति शृंगारपरिपोषितेन करुणेन मुख्य एवार्थ उपोद्धृत्यते. ॥ इति काव्यपरिज्ञायां
 दोषनिरूपणं नाम तृतीय उल्लासः. ॥ एवं दोषानुष्का गुणलंकारयोर्विवेकमाह. ॥ ये रसस्यां
 गिनो धर्माः शौर्यादय इवात्मनः. उत्कर्षहेतवस्ते स्फुरन्त्यस्त्यो गुणाः. गुणानां वर्णगतत्वं निर
 स्पति. रसस्येति तत्र दृष्टान्तमाह. आत्मने एवेति. यथा. आत्मन एव शौर्यादयो गुणाः. नाकारस्य तथा
 रसस्यैव माधुर्यादयो गुणानवर्णानां समुचितैर्वर्णैर्व्यञ्ज्यन्त इति व्यञ्जकव्यंग्यभावसंबन्धेन वर्णगतत्वं

काण

४७

५७

नव्यवहियंते. उत्कर्षहेतव इति. उत्कर्षश्चरत्पाद्यव किं न स्पष्टैतन्पस्य आनंदं शो आवरणस्य सम्पुच्छे
दः. वमत्कारविशेषो वा. अवलस्थितय इति. नियतस्थितय इत्यर्थः. नैयत्वं वरसेन तदुपकारेण
व. ते गुणारसं विना नावतिष्ठंते. अवस्थिता आवश्यं रसमुपकुर्वंतीत्यर्थः. एतद्वर्मद्वयव्यतिरेकोलंका
र इति गुणालंकारयोर्विभाग इत्येव दर्शयन्नाह. उपकुर्वन्ति तं संतं यें गघारेण जातु विन. हारादिवदलं
कारास्ते नु प्राप्ते पमादयः. ये वाच्यवाचकत्वात्त एणां गतिशयमुखेन तं मुखं रसं संतं संभविनमुपकुर्वं
तिते कंठा घातानामुत्कर्षाधानदारेण शीरिणो उपकारका हारादय इवालंकाराः. यत्र नास्ति रसस्त
त्रे किमात्रवैविध्यपर्यवसायिनः. क्वचित्संतमपि नोपकुर्वन्ति. यथा. अपसारय घनसोरं कुरुहारं
रएव किंकमलैः. अलमलमालि मृणालै रिति वदति वा निशवाला इत्यादावनुप्रासेन शब्दानामलंका
राण्यद्वाररस उपक्रियते. तथा मनोरगस्तीव्रं विषमिव विस्मयविरतं प्रमाथी निर्धूमं ज्वलति विध

रस

४७

तः पावकश्च हिनस्ति प्रत्यंगं ज्वरश्च गरीयानितश्चो नमौ त्राहंतातः प्रभवति नवांवा नभवती अत्र वाच्यमुखेन
मालोपमया तीव्रपादि धर्मप्रत्याप्यविप्रलंभ उक्थ्यते उक्तिवैवित्र्यमात्रपर्यवसिता इति उक्तिवैवित्र्यं श
दानां स्रष्टवत्वं वंधकौशलमर्थानामीषन्मनोहारित्वं यथा नीरसतरुरिह विलसति पुरतः संतमपी
ति यथा विन्ने विद्धद्विदणखुददिसागुणे संसैज्जासुलोद्विदिसद्विदिस्मृहे सं बोल्नमिव द्दपि अ
द्विदिकबंधं वंधे प्राणे एतुद्विदिरंतरुणी तरदी अघसाममसर्वत्रानुषज्यत इत्यत्र तात्पर्यं अतएव त
रदी प्रज्जाजाता इदं विरहिणे नायकस्य वचनं अत्र संतमपिरसंनो पकरोति ओजो व्यंजकस्य परुषा
नुप्रासस्य विप्रलंभाननुकूलत्वात् प्राकृतस्यो जोगुणप्रधानत्वात् तदनुकूलत्वेनादोषत्वाच्च तथा
मित्रे कापि गते सरोरुहवने वधानेता म्यति कंदक भ्रमरेषु वीक्ष्य दयिता सन्ने पुनः सारसं वक्रा
केन वियोगिना विसलताना स्वादितानो शिता कंठे केवलमर्गले वनिहिता जीवस्य निर्गच्छतः अत्र वि

का.प.
४८

५४

प्रलंभे जीवितापगमस्यैव वर्णनीयत्वे तत्र प्रतिबंधवर्णने संतमपि विप्रलंभमुपमानोपकरोति. एष ए
व गुणालंकारविवेकः. इदानीं गुणानां भेदानाह. माधुर्यैजः प्रसादाख्या अयस्तेन पुनर्दश. आह
दकत्वं माधुर्यं शृंगारे दुतिकारणं. शृंगारे अर्थात्संभोगे. दुतिर्गलितत्वं. रहसिमा माजिकानां वित्तेशु
नवरसीजन्यास्त्रिस्रो वस्थाः. दुतिर्विस्तारो विकासश्च. तत्र शृंगारकरुणशान्तयो दुतिः. वीरवीभत्सरो
द्रेभ्यो विस्तारः. हास्याद्भुतभयानकेभ्यो विकासः. येन हास्ये वदनविकाशः. अद्भुतेन येन विकाशः. भया
नके दुतापसरणमिति. करुणे विप्रलंभे तच्छांते वातिशयान्वितं. अत्यंतदुतिहेतुत्वात्. दी स्यात्प्रवि
सृते हेतुरेजोवीरसस्थितिः. वित्तस्य विस्ताररूपदीप्तिहेतुरेजः. वीभत्सरोद्वेगस्योक्तस्याधिक्यं क्रमे
ण तु वीरादीभ्यो न तोषिरौ द्वे सातिशयमेतः. एवं हास्ये शृंगारं गतयामाधुर्यं प्ररुष्टं विकासधर्म
तया ओजोपि प्ररुष्टं. एवमद्भुतेष्वोजः. माधुर्यमप्याह्लादकत्वरूपतया. भयानकेष्वेव माधुर्यमग्नवि

एम
४८

न्यादेवरवनादयः कविधनुप्रबंधानपेक्षयावाच्यो विन्यादवनादयः उदाहरणं तु स्वयमूहनीयं एवं क
 विधनुवाच्यानपेक्षयाप्रबंधौविताएवते. तथा हि. आख्यायिकायां शृंगारेपिनमसृणावर्णादयः क
 थायां रौद्रेपिनात्यंतमुद्धताः. एवमन्यदप्यौचित्यमनुसर्तव्यं. इति काव्यपरीक्षायां गुणनिष्ठाया ना
 मवतुर्थ उल्लासः. ॥ ॥ अथालंकारानाह. तत्र काव्यलक्षणे राघवस्य प्रागुपादानात्प्राकशालंकार
 नाह. यदुक्तमन्यथावाक्यमन्यथान्येन योज्यते. श्लेषेण काव्यवासे यासावक्रोक्तिसंख्यादिधा. तथा श्ले
 षवक्रोक्तिः काकुवक्रोक्तिश्च. उदाहरणे. अहो केनेदशी बुद्धिरीरुणतव निर्मिता. त्रिगुणश्रयते बुद्धि
 र्नुदाहृतमयी कवित्. काका यथा. गुरुजनपरतंत्रतया हरतरंदेशमुद्यतो गंतुं. अतिकुलैको किल ल
 लिते नैष्यति सखि स्वरुनिसमये सौ. नायिकयानैष्यतीति निविदेत सखी काकाऽन्यथयति. नैष्यति एषा
 न्येवेत्यर्थः. अन्येनेति विवक्षणात्स्योक्तेः स्वयमन्यथाकरणे अप्रकृतौ नातिव्याप्तिः यथा काले पयोधराणा

का.प

५३

५३

मपतितयानैवशक्यतेस्थानेस्थानुःउत्कंठितासितरलेन हिःसखिपिच्छिलःपंथाः।वर्णसाम्यमनुप्रा
सः।स्वरवैसादृश्येपिव्यंजनसादृश्यमनुप्रासःछेकरत्तिगतोविधाःछेकोविदधः।गृहासक्ताःपत्तिमृग
छेकारत्तमरः।तथावच्छेकवद्वलभत्वाच्छेकानुप्रासइत्यन्यतश्चित्तेवित्त्वन्निर्मकररसादिव्यंजिका
तत्रदानुपूर्वीरूपा।गतोज्ञानःआस्यामुपाधिन्यामितिशेषः।ततश्चेकानुप्रासोदत्तमनुप्रासश्चेतिवि
धाज्ञेयः।किंतयोःस्वरूपमित्याह।सोःनेकस्यसरुपूर्वः।अनेकस्यार्थाद्यंजनस्यसरुदेकवारं साम्यं
छेकानुप्रासः।यथा।ततोरुणपरिस्पंदमंदीरुतवपुःशशीदध्रेकामपरित्तामकामिनीगंडपांडुतां
एकस्याप्यसरुत्परः।एकस्यअपिशब्दादनेकस्यव्यंजनस्यविर्वङ्गत्वात्वासादृश्येदत्तमनुप्रासः।
द्वन्निविभजते।तत्रमाधुर्यव्यंजनकैर्वर्णैर्वैदभीरीतिरिष्यते।ओजःप्रकाशकैर्गोरीयांवाल्मीकैस्तथापरैः।
सर्वत्रप्रागुदाहृतं।अनंगरंगप्रतिममित्यादि।सूक्ष्ममुद्गत्ररुत्तेत्यादि।अपसारयघनसारमित्या

एक

५३

दिवः शास्त्रकलादानुप्राप्तिमेवेतात्पर्यमात्रतः शास्त्रः शास्त्रगतोनुप्राप्तः शास्त्रपदंप्रातिपदिकं च पदानां सः
 सः लाटानुप्राप्तः प्रागुदाहृतं यस्य न संविधेदयितेत्यादि पदस्यापि यथा वदनं वरवर्णिन्याः सत्यं तस्याः
 सधाकरः सधाकरः कानुपुनः कविकलो भवेत् वृत्तावन्मन्त्रतत्रवा नात्रः सद्यस्त्वक्तव्योश्च एकस्मिन्
 मासे भिन्ने वा समासे समासा समासयोर्वीनामः प्रातिपदिकस्य तु पदस्य सारूप्यं यथासितकरकररुवि
 रविभाविभाकराकारधरणिधरकीर्तिः पौरुषकमलाकमलासापितवैवास्ति नाभ्यस्य तदेवं पंचवामतः
 अर्थसापथ्यं निन्नानां वर्णानां साधुनः प्रति यमकं अर्थभिन्नानामिति एकार्थकत्तिन्नानामित्यर्थः
 तेन लाटानुप्राप्तेनातिप्रसंगः उनयोरेकस्यवानिर्णयकत्वे संग्रहः यथा समरसमरसोयमित्यादेः
 सेति सशेरस इत्यादिवैलक्ष्ण्येन तेनैव क्रमेण स्थिता पादज्ञागृह्यितघात्यनेकर्ता पादः पद्य
 चतुर्थीशः तद्भागास्तदर्थतदर्थदिरूपः क्रमेणोदा यथा मत्पितुः अवल एष विभर्ति निरंतरं मृदुलता

का.पा.
५४

54

भवात्वा

महतीरसभावनं बहतिवात्रवनेयुवती गणो मृदुलता महतीरसभावनं यदानतो यदानतो नयात्पयं न
यात्पयं शिवेहितां स्मरामितां स्मरामितां स्मरामितां रामो हेंजन यत्पेव रामो हामिति धीर्न चेत्तरा मोहमि
निजातुं स रामः सज्जनानां तिकं नारतारतरैरेनैरुत्तरोत्तरतो रुतैः रतार्ता नित्रिरीरौ तिनीरेत रौत रौ एव
मर्धावृत्तिश्चोकावृत्त्यादिभेदादष्टव्याः वाच्यभेदेन तिन्नायधुगपद्वाष्टाण स्पृशः श्लिष्यंति शब्दाः श्लेषो सो
अर्थभेदेन शब्दभेद इति दर्शने काव्यमार्गे स्वरोन गण्यत इति वनये वाच्यभेदेन भिन्ना अपि यधुगप
दुच्चारणेन श्लिष्यंति भिन्नं स्वरूपमप्युवने स श्लेषः यथा महत्यागदया युक्तः सत्सभा मा समचितः
भगवाचापिगतो भेदः परस्परं अयं स भंगश्लेषः अभंगश्लेषो यथा यो सरुत्तरगोत्राणां पक्षे दत्त एव
एवमः शतकोटिदत्तां विभ्रद्विबुधैः सरजते ~~अत्राभिधानियंत्रणाभावाद्वावप्यर्थीवाच्यौ~~ ५४
अयं शब्दश्लेषः अत्र हि शब्दाः परिवृत्तिन सहंते यत्र तु शब्दाः परिवृत्तिन सहंते सोर्थ श्लेषः यथा स्तोकेनोच्चति

मायातिस्त्रोकेनायात्यधोगतिः अहोस्रसदृशीरुत्रिस्तलाकोटेः खलस्यवः अत्राल्येनोद्रेकमायातीतिपाठेपि
 भवति श्लेषोयमित्यर्थः श्लेषोयमिति एवं सकलकलं पुरमेतज्जातं संप्रतिसितांशुविवमिवेत्यादौ श्लेषप्रति
 भोत्यत्रिहेतुरुपमानरूपमाप्रतिभोत्यत्रिहेतुः श्लेषः यतः श्लेषस्यैव साम्यनिर्वाहकताननुसाम्यस्यैव श्ले
 षनिर्वाहकताः श्लेषबंधतः प्राक्साम्यस्यानुपस्थितेः अत्र सकलकलं शब्द एव साधारणो धर्मः अथवा
 सकलत्वं योरेकशब्दबोध्यत्वेन साजात्यमिति बोध्यः एव अविंदुसंदरी नित्यं गलल्लावण्यविंदुकेत्या
 दौ श्लेषप्रतिभोत्यत्रिहेतुर्विरोधो ननु विरोधप्रतिभोत्यत्रिहेतुः श्लेषः श्लेषेः र्यदयस्याचयबोधविषयत्वं
 इहत्वेकस्यैवान्यस्य रूपस्थितिमात्रं तथा सधंशमुक्तामणिः नान्यः कविरिव स्वल्पश्लोको देवमहात्र
 वानः अनुगवती संध्यादिव सस्त्युरः सरः अहोदैवगतिश्चित्रा तथापि न समागमः इत्यादौ परंप
 रितरूपकव्यतिरेकसमासोक्तिषु श्लेषस्य निर्वाहकत्वं ननु श्लेषे विश्रान्तिरिति अथ वित्रं प्रकीर्त्यते न

चित्रं यत्र वर्णानां पद्माघातुतिहेतुता संनिवेशविशेषेण यत्र न्यसावर्णिः पद्माघाकारतामुल्तासयंति तच्चि
 त्रं यथा भासते प्रतिभासाररसाभा ताहता विभा भाविता न्यायुभावोदेदेवा भावत ते सभा पद्मबंधः रसा
 सारं सासारसायताहता यसा साता वातत वाता सारहता स्वतन्तर सर्वतोभद्रः एव मन्ये पि खद्र
 वंधादयो नुसर्त्रयाः पुनरुक्तवदाभा सो विभिन्नाकारशृंगा एकार्थतेव शंस्य अर्थोतर संक्रमित
 वायेऽतिप्रसंगवारणाय विभिन्नाकारेति विजानीयानुपूर्वीकशृंगे त्वर्थः तत्र वनानुकीभेदः एका
 र्थत्वेनेवापाततो भासनं पुनरुक्तवदाभासः पुनरुक्तस्यैव पुनरुक्तवत् आभा सो ज्ञानं सवश
 स्पर्केवल शृनिष्ठः यथा च कासत्यंगनारामाः कौलुकानंदहेतवः तस्य रासः क्रमन सो विबुधाः पार्श्व एम
 वर्तिनः तथा शृशर्थयोर्यं यथा तनुवपुरजंघन्यो सौकरिजंजरुधिररक्तखरनखरः ते जोधामम ५५
 हः पृथुमनसा मिंद्रो हरिर्निष्ठुः अत्र एकस्मिन् देतनुकरिरक्तेत्यादिरूपे परिवर्तितेनालंकार इति शृश

लंकारः अपरस्मिंश्च वपुःकुंजररुधिरादिरूपे प विवर्तिते पिनसहीयत इत्यर्थं निश्चयत्स मया लंकारोपं
इति शब्दा र्थो लंकारयोर्मध्ये कथितः. अथार्थो लंकारो नाह. साधर्म्यमुपमाभेदे. समानैर्वहुभिर्धर्मैः
संबंधः साधर्म्यं तद्विन्नत्वे सति तद्वत्तत्त्वो धर्मवत्त्वमुपमेति निर्गलितो र्थः. भेदग्रहणमनन्वयव्य
वच्छेदाय पूर्णालुप्ताव उपमानोपमेयसाधारणधर्मोपमाप्रतिपादकानां सुपादाने पूर्णा. एकस्य
वयो म्रयाणां वाऽनुपादाने लुप्ता. सा प्रिमा. श्रोतार्थी वनवेष्टा को समासेन द्विते तथा. यथेव वादिश
द्वायत्परास्ते स्येव श्रुत्येवोपमानता प्रतीतिरित्यथेव वादिश इत्येव श्रोती नथैव न तस्यैव तस्येव तस्येव
इवार्थे विहितस्य वते रूपादाने. सदृशत्वादिशब्दयोगे. सरसि जमिदमाननं वत स्याः सममिति वेत
सि संमदं विधत्त इत्यादौ प्रकृता प्रकृतत्वपर्यात्वावनयैवोपमेयोपमानता प्रतीतिरित्यर्थः. तद्वत्तत्वे
नुतुल्यमित्यादिना विहितस्य वतेः स्थितौ. इवेन नित्यसमासो विभक्तलो पश्चेत्यनेन नित्यसमासो

शब्दयोगे समासगा. समासानुशासनप्रयोजनं त्वन्निरिव राजशेत्पादौ. क्रमेणोदाहरणं. उत्थाय हृदि ली-
 यंते दरिद्राणां मनोरथाः. बालवैधव्यदधानां कुलश्रीणां कुवायथा. वक्ति हरिणलोललोचनायाः
 कुक्षिनि तरामरुणालिगमशोभं. सरसिजमिदमाननं वतस्यः सममिवेत्तसि संमदं विधत्ते. वागर्थ-
 विवसं प्रकौ वागर्थप्रतिपत्तये. जगतः पितरौ वंदे पार्वती परमेश्वरौ. आद्यं तमध्य रहितं दशाहीनं पुरा-
 तनं. अद्वितीयमहं वंदे मधुसूदनां हरिं. गांभीर्यग रिमातस्य ससंगंगा भजं गवत्. दुर्गलोकः स-
 ममरे निदाघावरत्नवत्. अथ लुप्ता. तत्र साधारण धर्मलोपे भवत्कपमा. न श्रौती तद्विज्ञे पुनः. य-
 था. ववस्तस्मा मृतं यथा. उपमानानुपादानेपि भवत्कपमा. यथा. न काव्यसदृशं किं विदम्यदस्मीह तो-
 षकृत एव वा देर्लोपे समासे कविकृति. एषु लिव भवत्कपमा. क्रमेण यथा. ततः कुमुदनाथेन
 कामिनी गंडपांडुना. नेत्रानंदेन वंदे एमाहेंद्री दिगलं कृता. पौरं सती यतिजनं समरांतरे सावतः पु-

रीयतिविविचरिचवंधुः नारीयतेसमरसीमिहपाणपाणेशलो क्यतस्पललितानिसपत्नसेनाम
 धेनिदाघघर्मासुदंशोपश्यति तं परे सपुनः पार्थ संवारंसेवरत्नवनीपतिः तथा धर्मवाघोर्त्तीपेक्षि
 मासगा यथा सविताविधवतिविकरपिसवितरतितथादिनंति यामिन्यः यामिनयंतिदिनानिवस
 खदुःखवशीकृतेमनसि समासेयथा राजकुंजरः एवं धर्मोपमानयोर्त्तीपेपि यथा दुंदुभे तम
 रीहसिकंदत्रकलिआइंकेअइवणाइमात्तइकुसुमसरिचूंभमरभमंतोणपाविहिसि एवंक
 विवाघुपमेयमेयलोपे यथा कृपाणोदग्रदोर्दंडः ससहस्रायुधीयति अत्रात्माउपमेयः एवंत्रया
 णंवादिधर्मोपमानानांलोपेभवत्कममा यथा मृगनयनामानसंहरतीत्यादौ सप्तम्कपमाने
 त्यादिनायदासमासलोपो अनयेनवराज्यश्रीर्देन्येनेवमनस्विता मल्लोसाथविषादेनपपिनीव
 हिमांभसेत्यादौ एकस्यैववहूपमानोपादानेमालोपमा तथायद्योत्ररसुपमेयस्योपमानत्रे

का.प.
५७

५७

स नोपमा बोध्याः शृङ्खलान्यायेन पञ्चावतलनर्यः मंतिरिव मूर्तिर्मकरामूर्तिरिव समाप्रभाववितान्तस्य
समेदजयश्रीः शक्या जेतुं नृपस्य नपरेषां एवमन्यदपि बोध्यां० उपमानोपमेयत्वे एकस्यैवे
कवाक्यगे अन्वयः उपमानोपमेयत्व इति उपमानत्वमुपमेयत्वं वेत्यर्थः उपमेयोप
मावारणाय एकवाक्यगे इति उपमानान्तरसंबन्धोचयः तदभावो नन्वयः अतोत्र उपमानान्तरव्य
वच्छेदेन वसुत्काररत्नपमानोऽस्य नेदः पथा गगने गगनाकारं सागरः सागरोपमः रामरावण
यो सुद्धं रामरावणयोरिव विपर्यय उपमेयोपमा तयोः तयोरुपमानोपययोः विपर्ययः परि
वृत्तिः अर्थाद्वाक्यद्वये उपमेयेनोपमा उपमेयोपमा पथा कमले वसति मंतिरिव कमला तनु
रिव विभाविभेदतनुः धरणीव धृतिरिव धरणी सततं विभाति वतयस्य संभावनमथो ज्ञेया एव
प्रकृतस्य समेन यत्र समेनोपमानेन समेनेत्यनेतरमेकरूपेणेति शेषः तथा वसमेनैकरूपेण

एव

५७

एतसंभावनमुत्प्रेक्षेत्यर्थः संभावना बोद्धव्यं कोटिकाः संदेहोऽयं वंद्य एव न विष्यतीत्याकारः यथा अज
 समास्फातितवल्ली की गुणान्तो ज्वलां गुणनखां शुभिन्नया० पुरः प्रवालैरिव पूरितार्धपाविभांतम
 छस्फटिकान्धमालया ससंदेहस्तभेदोक्तौ तदनुक्तौ वसंशयः भेदो वैधर्म्यं प्रज्ञातस्य समेन यदि
 त्वनुवर्तते तुर्भिन्नक्रमे यदिति लिंगव्यपत्तयस्तंशय इत्यनेनाचेति तथा वप्ररुतस्य समेन संश
 यस्तयः ससंदेहना मालंकार इत्यर्थः भेदोक्तौ यथा विधारुतात्मा किमयं दिवाकरो विधूमरो
 विः किमयं कृताशनः गतंतिरस्थीनमनूरुसारथेः प्रसिद्धमूर्ध्वज्वलनं हविर्भजः पतत्यधोधा
 मविमारि सर्वतः किमेतदित्याकुलमीक्षितं जनैः तदनुक्तौ यथा अस्याः सर्गविधौ प्रज्ञापतिर
 भूचंद्रो नुकांतिप्रदः शृंगारैकरसः सुयं नुमदनो मौसो नुपुष्पाकरः वेदाभ्यासजडः कथं नुविष
 यव्याघ्रतौ तहलो निर्मातुं प्रभवेन्मनोहरमिदं रूपं पुराणो मुनिः तद्रूपकमभेदो यउपमानोपमे

का.प.
५८

58

ययोः अथवा उपमेव तिरोभूतमेदारूपकमिष्यते इति. यथा. अथालक्ष्मणानु गैतकांतव पुर्जलधिष्य
त्मेत्यशशिदाशरथिः परिवारितः परितरुत्तगणैस्त्रिमिरौघराक्षसवलं विनिदे. यथावा. हिंदोलिके
यमिंदोः कलिकानंगस्य कौसुमी जयति. यामानीय मनो भृगंदोलयति प्रवासिवेतांसि. मालानुपूर्व
वत्. पूर्ववन्मालोपमावत्. यदा एकस्मिन् बहवश्चारे पितास्तदामालारूपकं. यथा. रूपामृतस्य वा
पीकापि जयश्रीरनंगस्य. विश्रमरसैकसं पत्रजयति जनानंदकंदलीवाला. नियेता रोषणोपायः
स्पादारोपः परस्परयः. तत्परं परितं श्लिष्टे वाव केनेदभाजिवा. यथा. विद्वन्मानसहंसवैरिकमला
संकोवदीप्तघुतेदुर्गामार्गणी ललोहितसमित्स्वीकारवैश्वानर. सत्यप्रीतिविधानदत्तविजयप्राप्ता
वभीमप्रभोसायाज्यं वरवीरवत्सरशतं वैरिं वसुधैः क्रियाः. मानसमेवमानसंकमलायाः संकोव
वकमलानामसंकोवः. दुर्गानाममार्गणमेवदुर्गयामार्गणं. समितां स्वीकार एवसमिधां स्वीकारः. स

राम
५८

त्वेप्रीतिरेव सत्यामप्रीतिः विजयः परपराभव एव विजयोर्जुनः एवमारोपणनिमित्तो हंसादेरारोपः यद्य
 पिशब्दार्थालंकारोयंतथापिप्रसिद्धिवशादत्रोक्तः मेदभाजियथाः आलानंजयकरिणः प्रतापतप
 नस्पृष्टादिः सेतुर्विपत्तिजलधेः धरणिभजस्तोभजो जयति अत्र जयादेर्भिन्नशब्दाव्यस्यकरित्वा
 घारोपेभजस्यालानताघारोपोयुज्यते मालापिपूर्ववदो ध्या प्रकृतं यन्निविधान्यत्साध्यते सात्वप
 ङ्गुतिः निषिध्य गैत्रे मेयमसत्पंक्तत्वा यथा स्फुटनीलोत्पलपटलं सुधामयूरवे सुधासरसि म
 न्यामहे नितं विनिनैषकलंकः परिस्फुरति यथा वा तदोजसस्तघशसः स्थिता विमोहयेति विने कुरुते
 यदायदा तनोति भानोः परिवेषकेतवान्न दाविधिः कुंडलनं विधोरपि एवमियं नं गंतरे प्लुष्टा घोटयि
 त्वा कम्प्यर्थं गोपनीयं कथं वन यदि श्लेषेणान्यथावा न्यथये साप्यपङ्गुतिः यथा कालेपयोधराणा
 मित्यादिप्रागुक्तं श्लेषः सवाक्य एकस्मिन् चानेकार्थतामवेत् अनेकार्थता शक्त्या निरुद्धलक्षणाया

का.प.
५८

५९

वयत्रभवतिसंज्ञैः यथाः उदयमयतेदिश्यालिन्यनिराकुरुतेतरानयतिनिधनंनिद्रासुद्राप्रवर्तयति
क्रिमाः रवयतितरांस्वे रास्वारप्रवर्तनकर्तृनवतवतलसन्नेजः पुंजो विभातिविभाकरः विभाकरः स
र्यः राज्याभिषेककालेपुरेहितादिभिस्तुल्यत्वेनप्रतापरुद्रादिवत्संकेतितो नृपविशेषश्च उदयपूर्वा
वलंसंपदंवदिशांमालिच्यमंधकारसंबंधादिश्यानोजनानांकुवेशत्वंव एवमन्यपिपदानिवोध्यानि
परोक्तिर्भेदकैः श्लिष्टैः समासोक्तिः प्ररुतार्थप्रतिपादकेनवाक्येनश्लिष्टानां प्ररुताप्ररुतसाधार
णानां भेदकानां विशेषणानांमाहात्म्यात् ननुविशेष्यसामर्थ्यादपि यदप्ररुतस्यार्थस्योक्तिरभिधा
नं व्यंजनं समासेनसंक्षेपेण अर्थव्यस्यकथनात्समासोक्तिः यथाः लहिउणतुसवाडुर्फसंजीएस
कोविउल्लासो जत्रलछीतुहविरहेणऊज्जलादुंबलाणसा अत्रतत्रदिशेषणसामर्थ्या जयलन्मी
व्यवहारेकोताव्यवहारस्य आरोपमाणस्यवमत्कारकारितेति इयमन्यैरेकदेशेविवर्तिरूपकमिति

एम
५८

एते. निदर्शना. अभवत्संबंध उपमापरिकल्पकः. निदर्शनादृष्टांतीकरणं. वस्तुसंबंधो द्विधा वाक्यार्थ
 पदार्थभेदात्. तत्राद्यो यथा. कसूर्यप्रभवो वंशः क्वात्पविषयमिति. तितीषुर्दुस्तरं मोहादुडुपेनास्मि
 सागरं. अत्रात्पविषयमन्मत्पारघूणां वंशवंशवर्णनं न स्यादित्येको वाक्यार्थः. अपरस्तु उडुपेन सागरतर
 रणं. नवोपमानोपमेयभावं विना तयोः परस्परसंबंधः संभवतीति उडुपेन सागरतरणमिव मान्मत्प
 सूर्यवंशवर्णनमित्फपमायां पर्यवसानं. द्वितीयो यथा. अस्या सुखस्य लीलां वहति शरच्छर्वरीनाथः.
 अत्र कमन्यस्य लीलां मन्यो वहतीति तत्सदृशो यमित्फपमायां पर्यवसानं. पूर्ववन्मालापि बोध्या. य
 ष्या. दोर्भ्यां तितीर्षति तरंगवती भजं गमादानुमिच्छति करे हरिणा कविं वं. मेरुं लितं घयिष्यति क्रवमे
 षदेव यस्ते गुणानादितुं घममादधाति. स्वस्वदेव न्वयस्योक्तिः. क्रियैव वसापरा. क्रियैव स्वस्व
 कारणयोः संबंधो यो वगम्यते उपमापरिकल्पक इत्यनुवर्तते साऽपरा निदर्शना. यथा. उन्नतं पद

का.पा. ६०
 ६०
 मुपेति योलघुर्हेल्यैव सपतेदिति ब्रुवन्. शैलशेखरगतो दृषत्कणश्चारुमारुतधत्तः पतत्यधः. अत्र पतती
 क्रियया पतेदिति क्रियया सहलाघवे सति उन्नतपदप्राप्तिरूपस्य कारणस्य संबंधः ख्याप्यते. सवान्य
 स्यापिलघोरुन्नतपदप्राप्तिस्तद्वत् पतनायेत्कपमायां पर्यवस्यतीति निदर्शना. इयं संभववस्तुसंब
 धमूलेति पूर्वतो भेदः. अप्रस्कृतप्रशंसायासासैव प्रस्कृताश्रया. अत्रा प्राकराणिकस्यार्थस्याभिधानेन
 प्राकराणिकस्यार्थस्यान्तेपो अप्रस्कृतप्रशंसा. अस्यावहुविषयत्वेऽपि तुल्ये प्रस्कृते तुल्यांतरस्याभिधाने.
 तीव्रमत्कारुण्येति तदेवोदाह्रियते. यथा. अतिविततमो धक्पगर्भादिदमुदधारिकेरेण येन विश्वं व
 रमगिरिगभीरगच्छंतः पततिस एषमैके श्विदीह्यतेऽपि. अत्रा प्रस्कृतस्य तथाविधस्य रवेरभिधाने एव
 न कृताने कोपकारस्य कस्य विमहा पुरुषस्य दुर्दशायां केनापि किं विन्नोपकृतमित्यान्तिष्येते. एवमन्यत्रा
 पि बोध्यं. यथा. अविदग्धवणिग्वीथी धृत्ती धूसरितो मणिः. केनापि पुण्यजनुषा विदुषा परिवेष्यते. अत्रे

दशस्पमणे रमिधानेन केनापि दुर्विदग्धेनावमानितो गुणावन्नरः केनापि विज्ञोत्तमेन सत्कर्त्तव्य इत्या
 क्षिप्यते निगीर्याध्यवसानंतु प्रचतस्रस्य परेण यत् प्ररुतं निगीर्यासाधारणधर्मेणानुक्ता तेन रूपका
 धवच्छेदः अध्ववसानंतत्रादात्म्येनाध्यवसायः यथा लता मूले लीनो हरिण परिहीनो हिमकरः
 स्रवन्मुक्ताकारा गलति जलधारा कुवलयान् कनीते वंधूर्कं तिलकुसुमं मज्जापि पवनो गृहं
 रेणुण्यं परिणमति कस्यापि च्छति नः यच्च तदेव तदन्यत्वेनाध्यवसीयते सा अपरा यथा अन्यदेव हि
 लावाप्यमन्ये वास्यास्त्रनुद्युतिः तन्न न्ये रवना नैषा सामान्यस्य प्रजापतेः यद्यर्थेति यदि शब्देन वेच्छेन
 वायत्कल्पनमर्थ्यादसंनविनोर्यस्य सारतीया यथा उभौ यदि ब्योमि पृथक् प्रवाहावाकाशं गंगा पयस
 पते तां तदोपमीयेत तमातनीलमा मुक्तमुक्तालतमस्य वत्तः कारणस्य शीघ्रकारितां वक्तुं कार्य
 स्प पूर्वकालौ कौ समकालौ कौ वतुथी यथा हृदयमधिष्ठितमादौ मालव्याः कुसुमवापवाणेन वरुं

का.प.
६१

61

रमणीवत्तमलोवनविषयं त्वयामज्जता. समकालोक्तौ यथा. सममेव समाक्रांतं घयं विरदगामिनाति
नसिंहासनं पित्र्यमखिलं वारिमंडलं. प्रतिवस्त्रमातुसा. सामान्यस्य द्विरेकस्य यत्र वाक्यद्वये स्थितिः.
सामान्यस्य साधारणधर्मस्य वाक्यद्वये उपमेयवाक्ये उपमानवाक्ये च. यथा. देवीभावं गमिता
परिवारपदं कार्यमज्जते का. न खलु परिभोगयोग्यं देवतरूपां कितं रत्नं. अत्र कथमित्यनेन न खल्वित्यने
न वत्र नौवित्यं प्रत्याप्यते. इत्येकस्यैवानुवितवरूपसामान्यस्य शब्देन द्विरुपादानं. यदि दहत्यनतो
त्रेत्यादिमातारूपापेक्षा बोध्या. दृष्टान्तः पुनरेतेषां सर्वेषां सर्वैर्वा प्रतिविंबनं. यथा योगमेतेषां साधारण
धर्मादीनां प्रतिविंबनं. तत्र यत्र वाक्यद्वये विशेष्यस्व विशेष्येण विशेषणानां विशेषणैर्यथा योगस्य
मेयोपमानभावः प्रत्याप्यते. यथा. दर्पधगंधगजकुंभेत्यादौ यथा कटाक्षरूपाण्योरुपमानोपमे
यभावः तथा शोबिकषायकांतोरपि. दृष्टोऽतो निश्चयो यत्र सदृष्टान्तः. दृष्टीतप्रामाण्यकः. यत्र दृष्टान्तवा

राम

६१

केन दाष्टं तिकवा क्यार्थनिश्चयस्य प्रामाण्यग्रहो भवतीत्यर्थः यथा त्वयि दृष्ट एव तस्या निर्वाति^{मनो} मनो भवज्ज
 लितं आलोके हि हिमांशोर्विकसतिकुसुदंकुसुद्वयाः सरुद्वन्निस्तु धर्मस्य प्रकृता प्रकृतात्मना सैव क्रि
 यास्तव क्लीषु कारकस्येति दीपकं दृष्टिरुपादानं धर्मस्य क्रियादिरूपस्य एकस्य सममस्तका को दीप
 ना दीपकं यथा किविणा एध एण आण फण मणी के सराणि सी हा एण कुलवा लि आण य स आ
 कौत्तो क्खि प्यंति अमुआ एण अत्र स्पृशंते इति क्रिया सरुदुपात्ता एवं वं क्लीषु क्रियास्त एकस्य कारकस्योपा
 दानं बोध्यं माला दीपकमाद्यं वेद्यथोन्नरगुणावहं पूर्व एण पूर्व एण वस्तुनोन्नरोन्नरं वेदुपक्रियते तन्मात्मा
 दीपकं यथा संग्रामांगण संगतेन भवता वा पेसमारोपिते संप्राप्ते परिपंथियो धनिवहे सांमुख्यमासादि
 तं कोदंटेन शराः शरैररिशिरस्तेनापि भूमंडलं तेन त्वं भवता वकीर्तिरनुत्ता कीर्त्यविलोकत्रयं अत्र निः
 सपत्नभूलोकत्रयव्यापिकीर्त्तिलाभान्नपोत्कर्षप्रतीयते तत्र पूर्व यथा योगमुन्नरत्रोपकारकाः नियता

का.पा.
६२

७२

नां सक्तुर्धर्मः सा पुनस्तुल्ययोगिता. नियतानां प्राकरणिकानामेवा प्राकरणिकानामेव वा. दृत्रिरित्यनुव
र्तते. अर्थवशादिभक्तिपरिणामस्तथाववर्त्यते उपादीयते सक्तुर्धर्म इत्यर्थः. यथा. पांडुन्तामवदने ह
दघंसरसंतवालसंववपुः. आवेदयति नितांतं त्ते त्रियरो गंस खिहदंतः. अत्र विरहानुभावे ते न प्रकृता
नां पांडुतादीनां सक्तुदुपात्तावेदनक्रियान्वयः. एवमप्रकृतानामपि उपमानाद्यदन्यस्य व्यतिरेकः
स एव सः. अन्यस्योपमेयस्य व्यतिरेक आधिक्यं. यथा. इयं स्तनयनादासी कृतता मरुसत्रिया. आ
ननेना कलंके न जयती दुंकलं किनं. हरवन्न विषमदृष्टिर्हरिवन्नो विधुत विततवृषः. रविवन्न वाति
दुः सहकरता पितृः. कादा विदसि. इति मालापि बोध्या. आत्ते पत्रपमानस्य प्रतीयमुपमेयता. तस्यैव
यदि वा कल्पातिरनिबंधनं. इति उच्यते रूपस्य प्रतीयस्यात्र व्यतिरेक एवांतर्भावः. यथा. ताव एषौ क
सिराज निराजस्य स्मिन्किमिदुर्विबेन. द्वितीयं यथा. शृणु सखि वतव वनीयंतव वदने नोपमीयते वंदीः.

राम
६२

अत्रोपमेयस्य न्यूनतायामपि व्यतिरेकमिच्छन्ति यथा हनूमदाद्यैर्यशसामया पुनर्दिवाहसैः इत्यप
 यः सितीकृतः तथा मया संरामत्वं कुशलवस्तुनत्वधिगता इत्यादिषु निषेधो वक्तुमिष्टस्य
 यो विशेषमिधेत्सया वक्ष्यमाणोक्तविषयः स आन्तेपोदिधामतः वक्तुमिष्टस्य विवक्षितस्या
 शक्यवक्तव्यत्वमतिप्रसिद्धं वा विशेषं वक्तुं निषेधो निषेध इव यः स यथाक्रमं वक्ष्यमाणविषय
 यवक्तव्यविषय इति द्विविध आन्तेपः यथा एहिकिंपिकी एक ए एणि क्विवभणामित्रानमह
 वा अवित्रारित्रकज्जारं न आरिणी मरु एण न एिस्सं अलमिति न भणिष्णामीत्यर्थः न भणि
 ष्णामीति पौनरुक्त्यं खेदातिशयपोषकं अत्र वक्ष्यमाणायामरणवस्थायामतस्याशक्यवक्तव्य
 त्वमलमित्यादिना निषेधो व्यंजयति यथा ज्योत्स्नावंदनमालाहलाहलतां परिघ्राप्ताः संप्रति स्तुदशो
 हंतानेन किमुक्तेन न ब्रूमः अत्र न ब्रूम इति निषेधो विरहेशीतलानां दुःसहत्वमतिप्रसिद्धमिति व्यन

का.प.

६३

63

क्रि. क्रियायाः प्रतिषेधेऽपि फलव्यक्तिर्विभावनां क्रियाकारकव्यापारः। वैयाकरणाः क्रियाया एव हेतुतां
मन्यन्ते। तथा च हेतुरूपक्रिया प्रतिषेधेऽपि तत्फलप्रकाशनं विभावना। अप्रसिद्धं कारणमाप्ति
पतीति न विरोधः। यथा कुसुमितलतातिरहताप्यधन्नरुजमलिकुलैरदृष्टापि परिवर्तते स्म
नलिनीलहरीभिरलोलिताप्यधर्तसा। विशेषोक्तिरखंडेषु कारणेषु फलावयः। अत्राप्यप्र
सिद्धं कारणं सिध्यतीति न विरोधः। यथा निशात्ययव्यं जिनिपंकजानामामोदमेदस्विनिगं
धवाहे नमुचतः कैतववद्वनिद्रावन्मोन्यकं ठग्रहणं युवानौ यथा संख्यमेतौ वक्रमिकाणां
समन्वयः। यथा संख्यनामालकारः। यथा एकस्त्रिधा वससि वेतसि वित्रमत्र देवद्विधा ववि राम
दुषां वमृगीदृशां वतापं वसं मदसं वरतिं वपुष्मन् शौर्येषाणां वविनयेन वलीलया वसामान्यं वा ६३
विशेषो वातद्वयेन समर्थति ज्ञेयः सौर्थांतरन्यासः साधर्म्यतरेण वा अनुपपद्यमानतया सं

भावमानस्यार्थस्य उपपाद नार्थमर्थतरस्य न्यसनं उपपाद कत्वेनोपन्यासः सोर्थातरन्यासः न
 त्रसाधर्म्येण सामान्यं विशेषेण समर्थ्यते. यथा. निजदोषावृत्तमनसामतिसुन्दरमेव भाति विपरी
 तं पश्यति तत्रोपहतः शशि शुभ्रं शंखमपि पीतं. साधर्म्येण विशेषः सामान्येन यथा क्लृप्तवसना
 लंकारायामित्यादि. वैधर्म्येण घोरं यथा. गुणानामेव दौरात्पादुरि कर्ष्ये नियुज्यते. असंजातकिण
 स्कंधः सुखं स्वपिति गोर्गं ली. एवमंत्योऽप्युदाहार्यः. विरोधः सोऽविरोधेऽपि विरुद्धत्वेन यद्यवः। वस्तु
 वृत्ते नाविरोधेऽपि विरुद्धयो रिव यदभिधानं स विरोधः यथा. अभिनवनलिनी किसलयमृणालव
 लयादिद्वन्द्वनराशिः. सुभगाकुरंगदृशोऽस्याविधिवशतस्त्वद्योगोऽपि विपाते. अस्य बहवो विषयाः
 स्वयंतन्वतोऽन्ते सत्त्व्याः. कार्यकारणभूतयोर्धर्मयोर्भिन्नदेशतया मासनरूपो संगत्याख्यो लंकारो
 विरोध एवांतर्भूतः यथा. जस्मेऽवणो तस्मेऽवेऽवणो मण इतं जणो अलि अं दंत रुवदं क बोले वड्ड

एवित्राणासवन्तीणं तथाः सत्यपिकार्यस्यकारणरूपानुकारेयत्तयो गुणो क्रिये च मिथो विरुद्धतां प्र
 जतः सविषमालंकारोप्यत्रैव विरोधेन भूतः । यथा स घः रस्पर्शमवाप्य वित्रं रणे रणे यस्मिन् रूपा
 एतेखा तमालनीलाशरदिंदुपांडुयशस्त्रिलोकाभरणप्रसूते तथा साधितं कैनाप्यपरे एत
 दन्यथा तदैवयदिधीयेत सव्याघात इति स्मृतः । इत्यनेनेलक्षितस्य व्याघातस्य विरोध एवांतर्भा
 वः यथा दृशादधं मनसि जंजीवयंति दृशेवयाः विरूपान्तस्य जयिनी स्तास्त्ववेवामलोचनाः ।
 स्वभावोक्तिस्तुतिभावेः स्वक्रियारूपवर्णनं स्वयोस्तदेकाश्रययोरूपवर्णः संस्थानं च यथा अंवा
 कशवत्वं वादवित्वं वादुत्थितसवलच्चरणं कृण्णिता मणिमंजुरसनं मुकुलितदशनं हरिवंदे व्या राम
 जस्तुतिमुखे निंदास्तुतिर्वारुढिरन्यथा व्याजेनस्तुतिर्व्याजरूपास्तुतिर्वा मुखे प्रथमंतः । रुढिः ६४
 पर्यवसानं यथा दातारं रूपं मन्ये मृतोप्यर्थेन मुच्यति अदाता पुरुषस्यागीधनं संत्यज्य गच्छति ।

सासहोक्तिः सहार्थस्वत्वादेकं द्विवाचकं सहार्थः द्विवाचकं सहार्थस्येत्यनेन समं सार्धमित्यादेरपि परिग्रहः
 एकमिति एकप्रतियोगिकान्वयबोधकमपीत्यर्थः द्विवाचकं द्विप्रतियोगिकान्वयबोधकं अयं भावः विशेष
 एणपदानां विशेषाच्चित्तस्यार्थबोधकत्वस्यैतत्सर्गिकत्वं प्रकृतेव महाघवयपदसमभिव्याहरविशेषसहका
 रेणापसंयत्प्रतियोगिकान्वयप्रतिपादनमित्युभयप्रतियोगिकस्वार्थान्वयबोधकमिति यत्रैकस्य प्रा
 धान्येनान्यस्य गुणत्वेनैकधर्मान्वयित्वं तत्रायमलंकार इति पर्यवसितोर्थः तेन वैत्रमेत्रौ सहप
 वत इति त्रिनातिप्रसंगः समुच्चये द्वयोः प्राधान्येनान्वयोः त्रैकस्य यथा साकंदिवसनिशा
 मिः श्वासादीर्घानुबन्धः अपितनुलतया कृतनोर्जीवाशादुर्वलाजाना विनोक्तिः सा विना न्येन यत्रा
 न्यः सन्ननेतरः कविदशोभनः कविच्छोभनः यथा विनारजुन्याकश्चंद्रो विनावंद्रेण कानिशा द्वि
 तीयो यथा विनाऽनयेन राज्ञश्चिः साध्वीयोषिद्वयापलं परिदृष्टिर्विनिमयो यो र्थानां स्यात्समासमैः प

का.प.
६५

65

रिष्टविरलंकारः यथाः त्वास्मकमलवनानां दत्त्वा दत्तेव सौरभं पवनः ताभ्यपि मुदं जनेभ्यो ददति ततो लब्ध
रं नास्तु वैः प्रमत्ता इव यद्वा क्रियंते भूतभाविनः तद्विकं उदाः आसीदं जनमत्रेति पश्यामितवलो
वने भावि भूषणसंभारं सात्ता कुर्वन्त वा रुतिः काव्यतिगं हेतोर्वाक्यपदार्थता यथा अनिर्दिन्नगती
रत्वादंतर्दघनव्यथः पुटपाकप्रतीकाशो रामस्य करुणैरसः अत्र पूर्वार्धवाक्यार्थः पुटपा
कप्रतीकाशत्वे हेतुः पदार्थता यथा तं संतः आनु महंति सदसद्यत्किहेतवः हेतुः संतः सन्त्यते
नैविशुद्धिः श्यामिकापि वा अत्र सदसद्यत्किहेतुत्वं अवगाह्यत्वे हेतुः पर्यायोक्तं विना वाच्यवाचकत्वेन
घटवः वाच्यतावच्छेदकं विना प्रकारान्तरेण वाच्यार्थस्य व्यंजनं या यत्प्रतिपादनं तत्पर्यायेण भगवन्तरेण
कथनात् पर्यायोक्तं यथा यंप्रेत्य विरूढा पिनिवासप्रीतिरुक्षिता मदेनैरावणमुखे मानेन हृदये हरेः
अत्रैरावणशक्रौ मदमानविभुक्रौ जातविनियं ग्पमपिश्वेन प्रकारान्तरेण व्यते तेन यदेवो व्यते तदेव

राम
६५

व्यंग्यं यथा तु व्यंग्यं तथा नोच्यते. उदात्तं वस्तुनः संपत्. संपत्समृद्धियोगः. यथा सुक्ताः केलिविस्तृतहारग
 लिताः संमार्जनीर्हताः प्रातः प्रांगणसीमंथरवलद्वर्तं घिलाक्षारुणः. इरादाडिमबीजशक्ति
 धिमः कंर्षतिकेलीशुकायदिद्ववनेषु भोजनपते सत्यागलीलायितं. महती वोपलक्षणा. उपल
 क्षणीयेर्थः यथा. तदिदमरणं यस्मिन् शरथववनानुपालनव्यसनी. निवसन्वाक्यसहायश्चका
 ररत्तः क्षयं रामः. नवात्रवीरोरसस्तस्येहंगत्वात्. तस्मिन्निहेतावेकस्मिन् नान्यत्तत्करं नवेत्. य
 मुच्चयोसौ. यथा. एष एव विषमो नवमेघः. सोपिवर्षति न रामविशमं. तत्र वेदविरतं श्रवशब्दाः पूरा
 मद्यस्तनोः शतमवाः. अत्र शतपूरणेन नवमेघ एव कारणं. एतदुपरिवर्षणा फलं. कावलि
 ने हेतु हेतुमद्भावमात्रं विवक्षितं. न पुनर्हेतूनां गुणप्रधानभावविता. अत्र त्वेकस्यैव तत्कार्यकारित्वं
 अन्यतत्सहायकं कुर्वतीति ततो नेदः. नाप्यसौ समाधिः. तत्र कारणानां काकतालीयत्वपोतेता

का.प.
६६

66

त्ययं अत्र तु न तथेति ततो मेदः सत्त्वो युगपद्यागुणक्रियाः गुणोवक्रियेव गुणक्रियेव गुणक्रियाः
यथा न युनंतवरक्तं वमलिनाश्चरणेरयः धुनोषिवासिंसहसाननुषेवमहघशः एवं गुणक्रिययो
रपिवोध्यं एकं क्रमेणानेकस्मिन्पर्यायः एकं वस्तु क्रमेणानेकस्मिन्नतिक्षीयते यत्र सपर्यायः य
था न चाश्रयस्थिति रियंतवकालरूढकेनोत्तरोत्तरविशिष्टपदोपदिष्टा प्रागर्णवस्पृहदयेष्टलक्ष्म
णोयकंठे कनावससिवाविपुनः खलानां अत्यस्ततो न्यथा अनेकमेकस्मिन्नुच्यते यत्र क्रमेण सो न्य
पर्यायः यथा मकरिमरुविरं वचखलानाममृतमहोप्रथमं पृथुव्यनक्ति अथ कथयति मोहहे
तुमंतर्गतमिवहालहलं विषंतदेव अनुमानंतदुक्तं यसाध्यसानयोर्वचः यथा यत्रैतालहरी
बलांबलदृशो व्यापारयंति ध्रुवं यत्रैव पतंति संततममीमर्मस्पृशो मार्गणाः तच्चक
लतवापसंधितशरप्रंखत्करः क्रोधनोधावत्यग्रतएवशासनधरः सत्पंतदासां स्म

एम
६६

रः अत्र वस्तु गत्या व्याप्य सत्वेऽपि कविप्रोढोक्तौ वतथाभिधानमित्यलंकारत्वं अन्यथावक्ति
 मानधूमादित्यत्रापि तथा स्यात् विशेषणैर्यत्साकूतैरुक्तिः परिकरस्तसः अर्थविशेषस्य
 यथा महोजसोमानधनाधनार्विताधुर्धृतः संयतिलव्वकीर्तयः न संहतास्तस्य न भेदवृत्त
 यः प्रियाणि वांछं त्यस्तमिः समीहितुं यद्यपि निरर्थकस्य दोषताभिधानात् तन्निराकरणे
 न सार्थकस्य स्वीकारः कृतः तथाप्येकनिष्ठत्वेन वद्गुणानां विशेषणानामुपन्यासे वैचित्र्यमि
 त्यलंकारमध्ये गणितः व्याजोक्तिश्च उपनोद्भिन्नवस्तरूपनिर्गुणं निर्गुणमपि वस्तु
 नोरूपं प्रभिनं प्रकाशितं केनापि व्यपदेशेन यदपह्नूयते सा व्याजोक्तिः न वैषापद्रुतिः प्रक
 ता प्रहृतयोः साम्यस्येहा संभवात् यथा शैलेन्द्रप्रतिपाद्यमानगिरिजाहस्तोपगृहो लसद्गो
 र्

मांवादि वि संश्रुता खिल विधिव्यासंग भंगाकुलः हाशेत्यंतु हिनाचलस्य करयोरिभू विवान्सस्मि
 तं शैलांतः पुरमात्र मंगलगणैर्दृष्टो वताक्षः शिवः किं निरुद्धं मष्टुष्टं वकथित यत्र कल्पते ता
 दृगन्यवपोहाय परिसंख्या तु सा स्मृता प्रमाणं तरावः गतमपि वस्तु शब्देन प्रतिपादितं प्रयो
 जनांतरा नावा सदृशवस्त्वंतरव्यवच्छेदापत्त्येव स्य निसाप रिसंख्या अत्र कथनं प्रश्न पूर्वकं तद
 न्यथावयथा किं ध्येयं विस्तु पदं किं वक्तव्यं हरेर्नाम किं कार्यं मार्यं चरितैरभिलषितं पूजनं विस्रोः
 प्रश्ना पूर्वकं यथा कौटिल्ये कच निवये करचरण धरदत्ते पुरागते काठिन्यकुच युगले तरल
 त्वेन यनयोर्वसति यथोत्तरं वे पूर्व पूर्वस्मार्थं स्पष्टे तु ता तदा कारणमाला स्यात् उत्तरमुत्तरं प्रतियथा यम्
 त्रं यथा जितेन्द्रियत्वं विनयस्य कारणं गुण प्रकर्षो विनयादवाप्यते गुण प्रकर्षेण जनो नुरज्यते ६४
 जनानुराग प्रभवा हि संपदः अथ हेतोस्त्वेदतः उक्तिर्हेतुमता हेतुः प्रावीनेरनुमोदितः हेतुर्हेतुना
 मालंकारः यथा अवि रलकमलविकासः सकलालिमदश्च को किलानेदा ९

रम्पोयमेति सुन्दरितो को कंठा नरः कालः यावत्तनो गुणैर्युक्तैर्मिथो भूषण भूषता अन्योन्य
 मितित तत्र ज्ञेयं अन्योन्यमन्योन्यनामालोकारयथाः कठ स्पन स्यास्तनबंधुरस्पमुक्ता कलापस्प
 अन्योन्यशोभाजननाह भूवसाधारणो भूषण भूषभावः उत्तरश्रुतिमात्रतः प्रश्नस्योन्नयनेय
 त्रक्रियते तत्र वासति असद्व्यदसंभाव्यमुत्तरं स्यात्तुत्तरं यथा गम्यतामन्यतः पाथतवेहवस
 तिः कुतः दोषाय स्यादलं येन वसतिः प्रोषिता नये मोहहिणि वा संदेहा तिवसति यायकस्य
 चिद्वनममुना वाक्येनोन्नायते तत्र वासतीति प्रश्ने सतीत्यर्थः असंभाव्यं लोकाति क्रांतगो
 चरं उत्तरं प्रतिवचनं यथाः काविसमादेव गर्भकिदुःखं ज्ञातुं गुणगगा ही किं सो कव सुकलने
 किं दुःखे संखलो लो ॐ अश्चपरि संख्यायामन्यमपोह एव तात्यर्थः इह तु वाक्य एव विश्रुति

रित्यनयोर्भेदः कुतोपिलक्षितः सूक्ष्मोप्यर्थान्यस्मै प्रकाशयते धर्मण केन विद्यत्रतमूक्ष्मं यरिवक्ष
 ते कुतोप्याकारादिगितादायथा वक्त्रस्य दिस्वेदबिंदुप्रबंधै रष्ट्रानि न्नं कुमं कापिकंठः पुस्वा
 तन्याव्यंजयंती वयस्यास्मित्वापाणौ रयङ्गलेखां लिलेख अत्राह्निमालो क्य कयापि वित
 किं तं पुरुषायितमसिलेखानि खनेन वै दध्ना दमिव्यक्त्रि सुप नीते पुं सामेव क्षपाण प
 णिता योग्यत्वात् रंगितोदाहरणं तु संकेतकालमनसमिषादि प्रागुक्तं बोध्यं उत्तरोत्तरं सु
 त्कर्षो न वेत्सारः परावधिः परः पर्यंतमावो अवधिर्यस्य धाराधिरोहितया तत्रैवोत्कर्षस्य
 विश्रान्तेः यथा भोजनभूषणमबलाकरकलावर्तितं दुग्धः कदलांतदलं धारस्तदलं
 कारश्च शर्करासारः समाधिः सुकरं नाम कारणातरयोगतः सुकरं स्तंकरत्वेन

नविवक्षितमित्यर्थः यथा मानमस्यानिराकर्तृपादयोर्मपतिष्यतः उपकाराय दिष्टे दसुदीर्ण
धनगर्जितं समंसमतया योगो यदिसंभावितः कथितः अयमनर्थो गउचितं इत्यधवासा
नयेत्तदा समन्तामात्राकारः इदं स योगे असद्योगवः क्रमेणादा निशाशशांकां शिव
यामिराशां प्रिया हरिं योजयतः प्रतीतः विधेरपि खारसिकः प्रयासः परं योग्यस
नागमायः सुमहद्विचित्रमेतत्सुचितं रचने विधिश्चतुरः आस्वाद्यं निबं फलंतस्य
यद्वा स्वादकः काकः कविद्यदतिवैधर्म्यं न्नक्षेत्रे घटनामियात् कर्तुः क्रियाफल
नेवानर्थः सविषामो द्विधाः द्वयो रत्यंतविलक्षणतया यदनुपपद्यमानतयेव योगः प्रती
यते याश्च किंचिद्वारभमाणः कर्त्ता क्रियायाः प्रणाशात् न केवलममीषत्तत्फलं तन

का.प.

६९

69

नेयावदप्रार्थितमनर्थमासादयति सहिरूपोविषमः क्रमेणोदाहरणं शिरीषादपिमृद्वंगीके
यमायातलोचना अयं कचकुक्कुलाग्रिकर्कशोमदनानलः सिंहिकास्ततसंवस्तः श
शः शीतो शुमाशितः जयसेसाद्ययंतव्रतमन्यः सिंहिकास्ततः महतो र्यन्महायां साव
श्रिताश्रययोः क्रमात् आश्रयाश्रयिणोस्मात्तांतन् अयधिकंनुतत आश्रिताश्रय
योर्महतोरपिविषयेतदपेक्षयातन् अप्याश्रयाश्रयिणोप्रस्ततवस्तप्रकर्षवि
वक्षयायथाक्रमंयदधिकतांब्रजतः तदिदिविधमधिकं क्रमेणोदाहरणं अहोवि एम
शालंभूपालभवनव्रितयोदरं मातिमातुमशक्तेवियशोराशिर्यदवत युगांतका ६९
कपालप्रतिसहतात्मनोजगंतियस्यासविकाशमासत तनौमसुस्तवनकैटभ

द्विषस्तपोधनाभ्यागमसमवामुदः प्रतिपक्षमशक्तेन प्रतिकर्तुंतिरस्त्रिधा. यातदाय
 स्यतस्तत्तैप्रत्यनीकं तदुद्याते अति सक्षंतिरस्त्रिधुमित्यर्थः तस्तत्तैप्रतिपक्ष
 स्तत्तै. यथा. त्वं विनिर्जितमनोभव रूपः साय सुंदरमवत्यनु रक्ताः पंचनिर्युगप
 देवशरैस्तांताडयत्यनुशयादिव कामः विधीयते यद्वत्नवभ्रजातीयोपलंभनैः.
 तिरस्करणमन्य स्यतन्मालितमिति स्मृतं. तथाच बलवभ्रजातीयग्रहण
 मेवानिमवस्तदेवामीलितमिति मन्तव्यं. यथा. मल्लिकामालमारिण्यः संवर्गा
 एगर्द्धदनाः. क्षोमवस्यो न लक्ष्यंते ज्योत्स्नायामनिसा. रिक्ताः. स्याप्यते.
 पोह्यते वापि यथा पूर्वपरंपरं. विशेषणतया वस्तुयत्रैकावली द्विधा. पूर्वप

का.प.
७०

१०

वर्षतियत्रोत्तरोत्तरस्मवस्कनोधीप्सयाविशेषणभावेनस्थापनंनिषेधोवासाद्विधे
कावली.क्रमेणोदा.पुराणियस्यांसवरंगनानिवरंगनारूपपरिष्कृतांग्य
:रूपंसमुन्मीलितसहितसमस्रंवितासाः.कु.सुमायुधस्य.नतजलंयन्त
सुचारूपंकजंनपंकजंतद्यदानीनषद्वदं.नषद्वदोसौनत्रुगुंजयःकलंनगुंजि
तंतन्नजहारयन्मनः.पूर्वत्रपुराणांवरंगनास्तासामंगविशेषणमुखेनरूपं
तस्यवितासास्तेषामास्त्रममुनाक्रमेणविशेषणंविधीयते.उत्तरत्रनिषेधेप्ये एम
वमेवयोज्यं.यथाउभवमर्थस्पष्टेतस्मदृशेस्मृतिनिः.स्मरणं.यथा.निम्नना ७०
निकुहरेषुयदं.नः.त्रावितंमृगदृशांलहरीनिः.तद्वैःकुहकुहेः.स्मरनार्थ

स्मारिताः स्तरतकेठरूतानां भ्रातिमानन्यसंवित्रवृत्त्यदर्शनेन तदित्यन्यदित्य
 प्राकरणिके निर्दिश्यते अन्यसंविदित्यन्यस्यान्यतया संवेदनं व्याधिकरणप्र
 कारं ज्ञानं भ्रातिमानित्यर्थः तया चातुभ्यमानारोपरूपस्य सामान्यात्वे का
 रस्याप्यत्रैवांतर्भावः यथा वेत्रत्ववानुत्पत्तयुवां वधनां कर्णो यतो गं उत्तलाग
 तानि मृगाः सहेतुं यदि नापतिष्यन्को वेदयिन्नावा वंपकानि अत्र निमित्तं
 तरजनितापिताना त्वप्रतितीः प्रथमप्रतीतममेदं न्युदसितुमुग्रहते सा
 स्मात्कारिभमे साक्षात्कारिविशेषदर्शनं विरोधातिन्यायात् न वेदरूपकं प्र
 थमातिशयोक्तिर्वा तयोराहार्यो रोपरूपत्वात् अस्य त्वनाहार्यत्वात् यथा धा

मध्वर्चिनिवमैदवंमहः प्रेक्ष्य संभ्रमवशाद् साध्यसः। चीति होत्र इति गोहिना स्तनावा यक
 र्षकलशी घियाध्यगः। विना प्रसिद्ध साधारमा चेया स्य त्ववस्थितिः। एकात्मा
 युगपद्विरेक स्थाने क स्थाने क गोवराः अन्यत्र कुर्वतः कार्यर्मशक्वस्या
 न्यवस्तनः। तथैव करुणं येति विशेषसि विधः। स्मृतः। एकात्मा एक स्वभावः
 : तथा वैकामेव वस्तु एकेन स्वभावः तथा वैकामेव वस्तु एकेन स्वभावेन युग
 पदनेकवर्त्तन इत्यर्थः। तथैव तितेनैव प्रकारेणेत्यर्थः। क्रमेणोदादि राम
 वमप्युपयातानामाकात्यमनत्यगुणागणयेषां नमपंति जगंति गिरः कथ ७९
 निवकवयो नानि वंद्याः सावस इव हि अएस वि अ अ ह्यसु सा अ व अ ए सु

अक्षारिसाणस्कंदर३ वा संकल्पपावाणं स्फुरदद्भुतरूपसु अतापज्वलनं त्वां सृज
 तानवद्यविद्यं विधिना ससृजेन वो मनो भर्भवि सत्यं सविता षह स्पतिश्च
 एवं हरणे पियथा गृहिणी सविवः सर्वा मिथरत्नादि स्वमुत्सृज्य गुणं यो गा दत्त
 ज्वत्ना गुण स्पयत्त वस्तुतद्गुणता मेति न स्पते सत्तु तद्गुणः स्वमुत्सृज्येतिः अ
 त्र स्वगुणतिरस्कार एव स्व गुण त्यागः यथा विमिन्नवर्णा गरुडा यजेन स
 र्यस्पर्थापरितः स्फुरितं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं तद्गुणं
 रं त्या रत्नैः पुनर्य करुचं रुचा स्वामानि न्यिरवंश करी रनीलैः तद्गुणाननु होरेद्य

का. १.

७२

७२

दस्पतत्पादनुदुगाः अस्यापद्मनस्याननुहारः अग्रहणं यथा गांगमंबुसितमंबु
यामुनेकजनताममुमयत्रमजनतः राजहंसतवसेवश्रवतावीयतेनवनवा
पवीयते. सेषा संसृष्टिरेतेषां मेदेनैकत्रयास्थितिः एतषामालंकाराणां भेदे
नान्येनान्पनिरपेक्षतया शष्टभागएवार्थभागएवउभयत्रवायद्वयवस्थानेसा
संसृष्टिः तत्रशष्टालंकारसंसृष्टिर्यथा. तारतारतरैरित्यादिअर्थालंका
रसंसृष्टिर्यथा. लिंपतीवतमोंगा निवर्षतीवांजननंनमः. असंसुरुषसेवेव
दृष्टिविफितनांगता. पूर्वत्रपरस्परनिरपेक्षौयमकानुप्रासौ संसृष्टिप्रयोज
यतः. परत्रतथाविधेउच्चेत्तोपमेशष्टार्थालंकारयोः संसृष्टिर्यथा. हिंदोलि

राम

७२

केयमिंदोः कनिकेत्यादौ अनुप्रासो रूपकं च संसृष्टिं प्रयोजयतः. अविश्रान्तिजुषा
 मात्मन्पंगंगित्वं तु संकरः. तेषामतंकाराणामात्मनि आत्ममात्रे अविश्रान्तिजुषो
 वमकारेऽन्यायेऽक्षाणां अंगंगित्वमनुप्रासानुयाहकत्वं तद्रूपः संकर इत्यर्थः
 : इतरविज्ञानीया सहकारेण च मत्कारकारित्वं विश्रान्तिः. एतेन संसृष्टेर्भेदो द
 श्तिः. यथाऽक्षोऽंगं विबोधुं कां त्याज्यदरिम्भगदृशामित्वरीणमरण्ये राजन्नुजा
 फलानां स्रज इति शबरानैव हारं हरन्ति. अत्र तद्गुणमपेक्ष्य. भ्रान्तिमत्ता प्रादुर्भू
 तं न दृश्येण यत्तद्गुणः प्रभृतवमत्कारनिमित्तमिच्छेत्तयोरंगंगिभावः. एवंरू
 पश्चसंकरः शाश्वतं कारयोरपि दृश्यते. उदाहरणं स्वयम्भूतं. एकस्मिन् च ग्रहे न्यायदो

का.प. ७३ ७३
 पाभावादनिश्चयः एकस्मै एकतरस्येत्यर्थः. न्यायदोषौ साधकबाधकप्रमाणेः तथा वैक
 चकाप्येद्वयोर्वहूनां बालंकाराणां सत्त्वप्रसंगे संभवस्यऽप्येकतरस्यापि परिग्रहे साधकबा
 धकप्रमाणाभावात् संशयः संदेह संकर इत्यर्थः. यथा. नयनानंददायी दोर्विवर्तेत असा
 दति. अधुनापि निरुद्धाशमविशालमिदं तमः. यत्र किं कामस्योद्दीपकाः कालेवर्त्तन
 इति मंग्यं तरेण कथनात्पर्यायोक्तमुत्तदाननस्येदुर्विबतयाऽध्वसानादतिशयो
 क्तिः किमेतदिति वक्तुं निर्दिशत इपारोपणादपकमिदमित्यादिवहूनां संशयाद्
 यमेव संकरः. यत्र पुनः. सौभाग्यं वित्तनोति वक्त्रशशि नोज्योऽस्येव हो सद्युतिरित्यादौ
 हा सद्युतिर्वक्त्र एव संभवतानि उपमायाः संभवो न रूपकस्य. तथा र्पदां बुजं नयत्य

स्पामंजुमंजीरसिंजितमित्यत्रमंजीरसिंजितमंबुजेनास्तातिरूपकस्पर्धाधः उपमाय
 स्तु संभवति न तत्र संदेह संकरः एवमन्यत्रापि नाव्यां स्फुटमेकत्र विषये शार्ध
 लंक्षति द्वयं व्यवस्थितं च एकस्मिन्नेव पदे स्पष्टतया यदुभावपिशार्धार्थालंकारौ
 व्यवस्थां न ज्ञातः सोऽप्यपर्यया स्पष्टे द्वयसचिरात् एके सरस्य बिंबविस्तारक
 र्णिकमथोदिवसारविंदं श्लिष्टदिगूलकलापमुषावतारबद्धाधकारमधकावलि
 संखकोय अत्रैकपदानुमविष्टैरूपकानुप्रासोऽनेनासौ त्रिरूपः परिकीर्तितः तद
 यमनुयाह्यानुयाहकतया संदेहेनैकपदप्रतिपाद्यतया व्यवस्थितत्वात् त्रिरू
 पतया संकरः कथितः अत्रैवमवधातव्यं यत्र शार्धः परिहर्तिन सह ते समस्य स्मालंकारः यत्र नो

का.प.
७४

74

यास्यार्थलंकारः यत्र च कुके च न शब्दाः परिहृतिं सहंते केचिद्वनसहंते स उभयालंकारः यथ
पुनरुक्तवदाभासः श्लिष्टपरंपरितरूपकंच. अथेषामलंकाराणीदोषाः. अनुप्रास
स्पष्टसिद्ध्याभावो वैफल्यं हतिविरोध इति त्रयोदोषाः. क्रमेण यथा. अर्थनेन तव
दिष्यवयसास्पन्दनेन पदमैदृमृच्छति. वदनेन तव शैलनन्दनेन नन्दनेन वजन एव नन्द
ति. अत्रार्चनादिना ऐदृफलताभादिफलमनुप्रासानुरोधेनैव प्रतिपादितं. ननु पु
राणादिषु तथा प्रसिद्धिरिति प्रसिद्धिविरोधः. उर्ध्वसावत्रतर्वात्तामर्वते चार्धवस्थि
तिः. नात्रर्त्तशक्यते गंतुं शिरो नमयतन्मनाक्. अत्रनुप्रासने विविच्यमानं न
किं विदपि चारुत्वं प्रतीयत इत्यनुप्रासस्यावैफल्यः. अकुंदोत्कंठया पूर्णमित्यादौ
ष्टंगारोगोडी हतिविरुद्धेति हतिविरोधः. एवं यमकस्य पादत्रयगतत्वेन यमनंदोषः.

एव

७४

यथाः सदानवरिपुंशोभं सदानापेर्विविक्तधीः सदाध्यायज्ञतार्थः स्यान्मदाहंकारव
 र्जितः उपमाया उपमानस्य ज्ञानि परिमाणगतं न्यूनत्वमधिकत्वं दोषः तथा स
 धारणधर्माश्रितमधिकत्वन्यूनत्वं दोषः क्रमेणोदाहरणानिः स्यां जलैरिव युष्मभि
 : साहसं परमं क्षतं च द्विस्फुलिंग इव भासुर्यवं कास्ति अयं पद्मासनासानश्चकके
 वाको विराजते यगादौ भगवान्ब्रह्माविति निर्मिरिव प्रजाः अत्राख्यं तोचृष्टस्यो
 पमानीकरणमपक्षष्टस्योपमेयस्योपहास एव पर्यवस्यती दोषतामिधानस्य
 धिकत्वमिति स्पमिति भावनीयं पाताल इव नानिस्तनौ क्षितिधरोपमो वेणीदंडः पु
 नर्यं कालिंदीपात्रसन्निभः अत्र चंडालादि निरूपमानैः प्रसूर्येयं तं कदर्थितरति

का प.

७५

75

दुष्टत्वः समुन्नितां द्वितोमौ ज्वाह्लाज्जिनपठं वहनः विरेजे नीलजीमूतभागास्त्रिषड्वां
 शुमान् च त्रयोपमानस्यामौ जीस्थानीयस्तद्विद्वद्भरणो धर्मः केनापि पदेन न प्रति
 यादित इति न्यूनत्वं सपीतवासाः प्रगृहीतशार्जमनो जभीमं वपुरा पुरुषः शतकृदेन्द्रायुध
 वाननिशायो संसृज्यमानः अशिनेव मेघः अत्रोपमेयस्य शंखादेरनिर्देशाच्छिन्नो ग्रहणम
 तिरिच्यत इति तथोपमाया मुपमानोपमेययोर्लिंगवचनभेदो दोषः साधारणधर्मस्यैक
 मात्रगतत्वेन प्रतीतेः यथा विन्तारत्नमिव व्युतो सिकरतो धि शब्दभाग्यस्य मे यथा वा सक्तवो
 भक्षिताराजनशुद्धाः कुलवधूरिव यत्र नानात्वेपि लिंगवचनयोः साधारणधर्मो नैकमा
 त्रगामी भवति तत्र नायं दोषः यथा गुणैरनर्घैः प्रथितोरुत्तरैरिव महाण्वैः तथा न दोषोऽस

एव

७५

दृशो न्यामिः श्रीमिर्मकरताभृतः दधते स्म परं शोभां तदीया विश्रमा इव तथोपमायां काल
 पुरुषविध्यादिभेदा अपि दोषाः उद्देश्य प्रतीतेरस्वलितरूपतया विश्रान्तेरभावात् यथा
 अतिथिं नाम काकुत्स्थात् पुत्रमापकुमुदतीत्यश्विमाघामिनीयामात्रसादमिवेवेतना अ
 वेतनाप्रसादमात्रोतिनपुनरपेतिकालभेदः तथा विश्राजसेमकरकेतनमर्चयंतीवा
 लप्रवालविटपप्रभवालतेव अत्र लताविश्राजते ननु विश्राजसरतिपुरुषभेदः तथा गंगे
 वप्रवहतुसदैवकीर्तिरित्यादौ गंगाप्रवहति न तु प्रवहतुरत्यप्रवृत्तप्रवृत्तात्मनो विधर्भेदः
 एवमुपमायामसादृश्यमसंभवश्च दोषः स्फुटमुदाहरणं यं उन्नेत्यायामपि संभावनं क्र
 वादय एव शब्दावक्तुं प्रभवन्ति न तु यथा शरीरपितृ तदुपादानं दोषः यथा उघघौ दीर्घिकाभा
 मुकलं मेव को त्यल नारी लोचना वातुर्यशंका संकुचित यथा एवं साधारण विशेषणवत्ता

का.प. देवसमासोक्तिरनुक्तमुष्पुपमानविशेषंप्रकाशयतीति स्मात्रपुनरुपादाने दोषः यथा स्मृश
 ७६ तितिगमरुवोककुभः करैर्दयितयेवविजृम्भिततापया अतनुमानपरिग्रहया स्थितरुविरया
 ७६ दिवसश्रिया अत्रतिगमरुवेः ककुभां व यथा सदृशविशेषणबलेन व्यक्तिविशेषपरिग्रहेणाव
 नायकतया व्यक्तिः तथा ग्रीष्मदिवसश्रियोपि प्रतिनायकात्वं भवितुमर्हतीति किंदयितयेति स्व
 शब्दोपादानेन एवमप्रस्तुतप्रशंसायामपि उपमेयमनयेवीरीत्याप्रतीतं न पुनः प्रयोगेण
 कदर्थनं नेयं उदाहरणं तु स्वयं बोध्यं एवमन्यदप्युक्तं एतान् दोषानुक्तदोषेषु केविदंतर्भावयं
 त्यत्र नास्माकमरुविलेशरत्नपरम्परा उदंबन्नकौघस्त्रपितमतिरेकांतस्तमगं भविष्योः
 श्रीविष्णोश्चरणमधुलुंटाकसकपः प्रबंधनिर्वन्धादिममतितरां युक्तिलहरीपरीरेभारं नैजडभं
 रतनामाभाणितवान् ॥१॥ प्रत्यक्ष

राम
 ७६

का. प.
७७

नृप्रबलकर्कशतर्कवर्वात्तच्छयाविविधविभ्रमगुफितश्रीः कठेसतांलुठतुहारइवेषहा
रीश्रीवत्सलांछनकवेर्ववसांविलासः २ येनामंडिकाणादगौतममतंसांख्यवसन्तोभितमीमां
साबुलकीकृतैवसकलेपातंयपातंजलं वेदांतार्थवियारपारगमनेप्रह्लैकलक्ष्मि
तेःश्रीवत्सस्पक्षतिःस्तथापरिणतिस्तस्मैयमुन्मीलति॥३॥ इतिश्रीवत्सलांछन
महाचार्यविरचितायांकाव्यपराक्षायांपंचमोऽध्यायः॥ ॥ शंकेरामामिबाऐंदु
१५३३ मितेवैविधास्तिथौ ५॥ शनौगणेशदेवज्ञःकाश्यामिदमन्तान्तिस्व
त्त॥ ४॥ श्रीरक्त॥ ॥ शुभमस्तु॥ ॥ आगुरवेऽर्पणमस्तु॥ ॥ आगुरुर्जयति
॥ संवत् १६८३ समयेमाघवदी २ श्रीराम ॥ राम ॥ राम॥ राम॥ राम॥ छ॥

राम
७७

